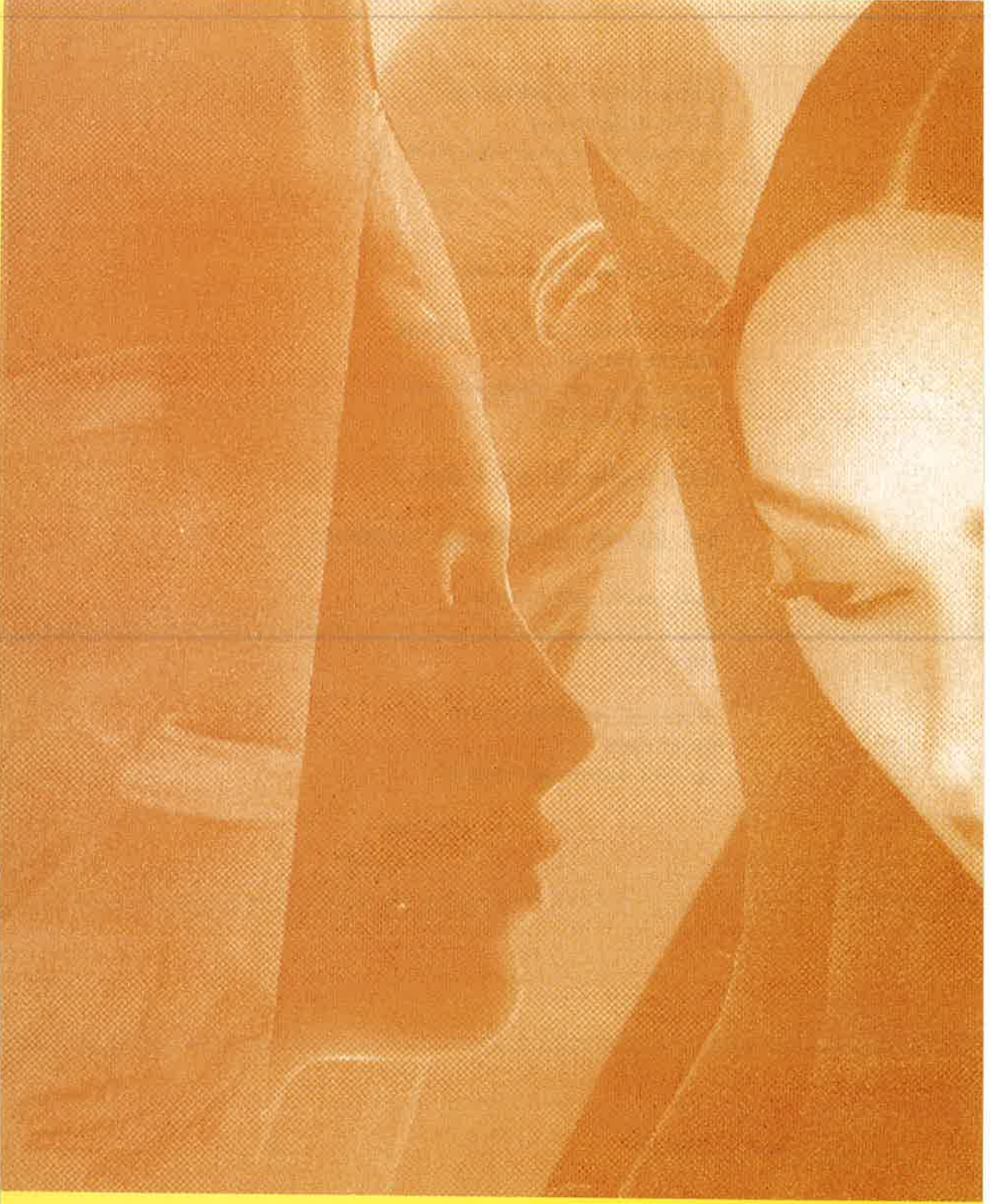

அகநாடு

Exil 5

JANUARY - FEBRUARY, 199

முழுவதையும் ஏந்துவதற்கு
தயாராக இருக்கும்
கைகளைப் பொத்தி நெற்றியில் இடி.

உலகம் அதிரும்.

மூக்கணாங் கயிறை அறு.

சுவையறியாப் புணர்வில் வழியும்
விந்துச் சூட்டில்
கபால இருட்டின் சந்துகள் பரவி
உன்னை இருத்து.

மிகத் தெளிவான காலம் இது.

பூமி, சூரியன், குத்துவிளக்கு, ஆணுறை.

தனித்தனி புனிதமாக்கும்.

வழிபடும்.

சிறுதகடு, காகிதம், மூச்சு
இம்மி பிசக
அலறிப் பிணமாகும் காலம்.

18091998

-கற்குறா.

எக்ஸில்

Exil 5

Vol. 1 No.5
January, February-1999

சந்தா விபரம் :
பிரதி ஒன்று - 15FF
வருட சந்தா - 100FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

இலங்கை, இந்தியா - இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்
CREDIT LYONNAIS
Association EXIL, 0554/6772L 19

தொடர்புகளுக்கு:

EXIL
chez R.INPAVALLI
94, Rue de La chapelle
75018 PARIS
FRANCE

N° d'enreg : 13022670

● கவிதை - கற்சுறா	2
● கவனி.....	4
● “புகலிடப் பெண்கள் சந்திப்பு”.....	6
● துறவு - நீர்கொழும்பு முத்துலிங்கம்.....	10
● பின்நவீனத்துவ நிலை - அறிவின்மீதான ஓர் அறிக்கை லயோதூர் (மொழியெயர்ப்பு)	12
● எமது கலை / வீமர்சன மரபுமீது சீவலோகன்.....	18
● பண்பாட்டுச் சிக்கல்க்குள் புகலிடப் பெண்கள் - ஜெபா	19
● Liberation / La Guerre - மரியா லாதீஸ்.	22
● பிசாசுகளின் வாக்குமூலம் - சக்கரவர்த்தி	23
● நடுப்பக்கம் - இளைய அப்துல்லாஹ்.....	30
● நூல் அறிமுகம் - முகன்.....	32
● Je Signe l'Exil - கலாமோகன்	34
● தனது மற்றது நான்காம்பிரசை ஜோபாசக்தி.....	36
● கவிதை - எஸ்.பி.கணேசன்.....	45
● விளக்கமளிப்புக் கோட்பாடுகளை ? எஸ்.வீ.ர.பேல்	46
● பக்கம் - ஜெயந்தீசன்.....	51
● கிடைத்தவைபற்றி.....	53
● சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும் தமிழரசன்.....	54
● தொலைதல் பற்றிய மறுகணங்கள் பி.ரவீவர்மன்.....	59
● கவிதைகள் மேகவண்ணன் / இரா. கௌரிநாதன்.....	60

ஓவியங்கள் - அ.தேவதாஸன் & மொனிக்கா
முகப்பு (ஓட்டு) ஓவியம் - க.கலாமோகன்

அன்புடையீர்!

தாங்கள் அனுப்பிய எக்ஸில்- 3 கிடைத்தது நன்றி மகிழ்ச்சி. இதழ் நன்றாக இருந்தது. அட்டைப்படம் குறிப்பிடத்தக்கது. அவலங்களும், விரக்தியும் உற்ற முகங்கள் நேற்று: இன்று:நாளை என்று இது தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கப்போகின்றது. இவை பற்றி யாருக்கு அக்கறை, நியாயங்கள் சொல்ல ஆயிரம் காரணங்கள் உலகில் இல்லையா? “நியாயங்களின் எச்சரிக்கை” காலத்தின் கண்ணாடியா?

சிறுகதைகளில் கவனம் செலுத்துதல் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இலக்கியமோ ஏதோ மக்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமேயொழிய தத்துவங்களல்ல. இன்று பெரும் பாலானவர்கள் தங்களை புத்தி ஜீவிகளாக நினைத்து சமூகத்துடன் விலகியே நிற்கிறார்கள். பாலியல் சம்பந்தமாக இரண்டு கட்டுரைகள் நல்லது. ஆனால் இங்கு வாழ்வே ஒரு போராட்டமாகிய சூழலில் இவை எம்மை ஈர்ப்பதில்லை.

நல்ல முயற்சி தொடர்ந்து வெளியிடுங்கள்.

R.T. குலசீங்கம்

பருத்தித்துறை.

****

அன்புடையீர்! வணக்கம் பல!

நவீன இலக்கிய ஏடுகளுக்கு இணையாக பல்வேறு துறைகளுக்கு இடம் அளிப்பது பாராட்டுக்குரியது. நவீன தமிழ் கவிதைக்கும் சிறுகதைக்கும் முக்கியத்துவமும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கு சிறப்பிடமும், விமர்சனத்திற்கு முக்கியத்துவமும் அளிப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். மேலும் எக்ஸில்வரை என் வாழ்த்துக்கள்

பி. நடராஜன்

நாயன்மார் கட்டு.

****

தோழமைக்கு...வணக்கம்!

எக்ஸிலின் கலை இலக்கிய விமர்சனப் போக்குகள் அது தன் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள அரசியல் புரிதல் ஆகியவற்றின் மீது எமக்கு மாற்றான விமர்சனங்கள் உண்டு பின்னர் அதை விரிவாக எழுத முயற்சிப்போம். மழை அனுபவங்கள் குறித்து பிரசுரமாகியுள்ள சிறுகதை இருப்பை அவ்வாறே அங்கீகரித்துக் கொள்வதான தங்களின் நிலைப்பாட்டை முன்னிறுத்துகிறது. புலம்பெயர்ந்த மக்களால்/

மக்களுக்காக நடத்தப்படும் இதழ் எனப்பிரிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் காயங்களினின்று எழுந்த படைப்புகளை அதிகம் காணமுடியாதது அதிர்ச்சியைத் தருகிறது.

மேகவண்ணன்

ராமேஸ்வரம்

****

எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிற்று,

தங்களின் கார்த்திகை, மார்சுபுரி எக்ஸில் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். அமைப்பில் சிறு மாற்றம் தெரிந்ததும் அவசரமாக பிரித்தேன் ஆனால் அதிர்ச்சியொன்று காத்திருந்தது. எதையும் பிரசுரிக்கத் தயாராக எவரின் கருத்துக்கும் மதிப்பளிப்பதற்காக யாரும் எம்மில் முகம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். என்று கூறி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து இருவர் நீக்கப்பட்டுள்ளதே எனது அதிர்ச்சியின் காரணமாகும். கருத்து சுதந்திரம் உள்ள இடத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படுவது இயல்பானதே. ஆனால் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கடந்து பாசிச வாதிகள் போல் தொலைபேசி மிரட்டல்களில் எம் தோழர்கள் ஈடுபடுவதும் வேதனையாகவே இருக்கின்றது. ஆசிரியர் குழுவின் தோழர் தோழியர்க்கு நடந்தவை நடந்தவையாகவே இருக்கட்டும் நடப்பவை

நல்லவையாகவே இருக்கட்டும். தயவு செய்து மீண்டும் இணைந்து செயற்படுங்கள். என்பதே என் வேண்டுகோளாகும். எக்ஸில் (4)ல் சமர் சஞ்சிகையின் மீதான ஷோபாசக்தியின் விமர்சனக் கட்டுரையில் சில கட்டுமீறிய சொற்பதங்கள் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. உயிரோடு இருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு கல்வெட்டு பாடுவது வக்கிரத்தன்மையின் வெளிப்பாடாகவே நான் கருதுகிறேன். சமர் என்ற கஞ்சிகையை விமர்சிக்கப் புறப்பட்ட ஷோபாசக்தி தனிநபர் மீதான விமர்சனமாக அதை மாற்றியதும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே. சமர் ஆசிரியர் குழுவில் யார்? யார்? இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் எமக்கு தேவையில்லாத விடயம். விமர்சனம் சமர் என்ற சஞ்சிகையின் மீது மட்டுமே இருக்கவேண்டும். கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் பாப்பரசரை விழித்திருப்பதிலும் நடுவில் காந்தி, ராஜகோபாலாச்சாரியர் ஆகியோரை விழித்திருப்பதும் ஏற்கக் கூடியவைபோல் தெரியவில்லை. விமர்சனம் என்பது யார் மீதும் வைக்கப்படலாம். அதற்காக அவர்களின் பெயர்களை கொச்சைப்படுத்த வேண்டியதில்லை. எந்த ஒரு நிறுவப்பட்ட நியாயங்களையும் புரட்டிப்பார்க்கும் உரிமை ஷோபாசக்திக்கு உண்டு ஆனால் அவற்றை கொச்சைப்படுத்தாது நேர்மையாக நின்று வேண்டும்புறட்டும் புரட்டிப்போடுங்கள். உங்களின் சமூகக் கோபம் நியாயமானதே அதை நாகரீகமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துவதே ஏற்புடையதாகும். மேலும் ஒரு விடயம் எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட வர்களையும் பெயர் குறிப்பிட்டு எழுதியிருப்பதும் கண்டனத்துக்குரியதே! மற்றும் எக்ஸிலின் படைப்புக்களில் கடுமையான சொற்பதங்கள் பாவிக்கப்படுவதாக பலரும் கூறுகின்றனர். ஆகவே கொஞ்சம் இலகு தமிழில் ஆக்கங்களை தொகுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அல்லது கடினமான சொற்களுக்குரிய விளக்கத்தை பிரசுரித்தாலும் நன்றாக இருக்கும். உங்கள் முயற்சி வெல்ல இணைந்து பணியாற்றுங்கள்

உதயகுமார்

பாரிஸ்

****

எக்ஸில் -4

நவம்பர், டிசம்பர் சென்ற 14.12.98 என் இல்லம் வந்தது. யிற்றர் கணக்கில் சந்தோசங்கள். புரட்டலில் மனதில் தைத்தவை பற்றி எக்ஸில் 27, 34ம் பக்கங்கள் வெறும் வெள்ளைத்தாள்கள். காரணம் புரியவில்லை என்ன அங்கும் தணிக்கையா-”மானுடம் வெல்லும்மா” 2ம் பக்கம்

சொல்லியது சிறுகதை எனக்கு அரைகுறை சாப்பாடு.

நினைவுக் கல்வெட்டு - ஒரு தனிமனித தோருலுரிப்பு என்றும் சொல்லலாம் சொல்ல வேண்டியதும் தான். பாராட்ட வேண்டியதும் அக்கட்டுரை நடந்து வந்த கொள்கைப் பாதை. வைக்கப்படும் பொருளும், நிறையும் எதுவாக இருந்தாலும் தட்டுக்களின் தலைவிதி தராசு முள்தான். “நியாயங்களை எந்த உருவத்தில் கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்” என்கின்ற இயற்றாவிதி எம்மத்தியில் உயிர் வாழ்வது இல்லாதொழிக்க உரித்துக் காட்டப்பட வேண்டியதுதான். என்னால் உணரக்கூடியது எக்ஸில் இடம் பெறும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மாற்றமடையக்கூடிய எழுத்துச் சேர்கைகள்-கக்கூஸ் குழி சிந்தனையாளர்களின் இதயங்களை இடம் மாற வைத்துள்ளது. இந்த நாற்றங்கள் பனஓலை விசிறல்களோடு கலைந்துவிடும். ஷோபாசக்தி - சோர்வடையாத சக்தியாக இன்னும் தொடரவும்.

சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும் - “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” பாவம் பாரதி இன்னும் சில நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். கனவு ஆசை. என் பிறப்புக்கு முன் தேசத்தில் சில மூலைகளில் முடக்கப்பட்ட மாணு முகவெட்டு - கிளறிப்பார்க்கும் போது, நாம் ஒரு மனித விலங்கு என்கின்ற தத்துவம் விலங்கிடப்பட வேண்டியது. தொடர்தலை நுகர்வதற்கு தேசம் என்னை விட்டு வைக்கட்டும். எமது கலை விமர்சன மரபுமீது(3) -இது போன்ற மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழ்மொழி வாசகனுக்கும், தமிழுக்கும் கிடைக்கும் சீதனங்கள்.

திரைப்பட பார்வையாளர்களும், அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுதலும் - ஒரு புதிய பார்வை என்பது மிகைப் படுத்தலல்ல. கட்டுரையின் வாய்ரஸிப்புத் தன்மை பற்றி பேசிய விதம் அலாதியானது/ புதுமையானது. இருந்தும் அக்கதைத்தலில் தொழில்நுட்ப சாகஸங்கள், அதிகற்பனை என்பனவும் தற்போதைய திரைப்படத்தில் பார்வையாளர்களாக இருத்தி வைத்துள்ளதையும் தொட்டுச் சென்றிருந்தால் இன்னும் பூரணமடைந்திருக்கும். கவிதைகளும் கனதியாக கதைக்கின்ற றன. மொத்தத்தில் மனதிற்கு சொர்க்கம்

ஏ.எம்.எம். நஸீர்

****

சாய்ந்தமருது-07

பெண்கள் சந்திப்பு

விஜி

பெண்கள் சந்திப்பு “ஜேர்மனியில்” “ஸ்ரூட்காட்” எனும் இடத்தில் 12:12:98 அன்று சனிக்கிழமை ஜேர்மன், சவிஸ், பிரான்ஸ் போன்ற இடத்திலிருந்து கலந்துகொண்ட பெண்களிடையே நடைபெற்றது. இது பெண்கள் சந்திப்பின் 17 வது தொடராகும்.

சந்திப்பை தேவாகெரொல்ட் ஆரம்பித்து வைத்தார். இப் பெண்கள் சந்திப்பானது பல இடங்களில் வாழும் பெண்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒன்றாகவும், அதனூடு எங்களது பிரச்சனைகளையும், அனுபவங்களையும், கருத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் கலந்தாலோசிப்பதற்கும் இது களம் அமைக்கிறது என்றார். அதைத் தொடர்ந்து சுய அறிமுகம் நடைபெற்றது.

முதலாவது நிகழ்சியாக “புகலிட இலக்கியத்தில் பெண்பாத்திரத்திப் படைப்பு” எனும் தலையங்கத்தில் சவிஸ் ரஞ்சினி “எக்ஸில்” இல் வந்த “மதிப்பு மறுப்பறிக்கை” எனும் கதை கதையையும், “அம்மா” வில் வந்த நா. கண்ணனின் “நெஞ்சநிறைய” எனும் கதையையும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டார்.

இவ்விவாதத்தினூடு:- கட்டுடைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு (பெண்ணுறுப்புகளை சரளமாகப் பாவிப்பதன் மூலம்) புதிய வடிவில் ஆணாதிக்க சிந்தனையையே திணிக்க முயல்பவர்கள். இவ்விரண்டு கதைகளும் இவ்வாறான போக்கில் ஓர் ஆணாதிக்க சிந்தனையில் இருந்து உருவப்பட்ட கதைகளே என கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து “அம்பையின் சிறுகதைகள் மீதான ஓர் பார்வை” யை முன்வைத்த லதா அம்பையின் கதைகளில், குறிப்பாக பெண்களின் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது அவரது துணிச்சலைக் காட்டுகிறது என்றும் இப்போது தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ஓர் குறிப்பிடத்தக்க பெண்ணிய எழுத்தாளராக உள்ளார் என்னும் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து “ஐரோப்பாவில் இலங்கைச் சிறார்களின் எதிர்காலம்” என்ற தலைப்பில் மீரா கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடத்தினார். இங்கு வாழும் சிறார்கள் இரண்டு பண்பாட்டுச் சூழலுக்குள் சிக்கி இடையில் தங்களுக்கென ஒரு பண்பாட்டு சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ முற்படுகிறார்கள் என்றும் இதில் தன்னைப் போன்ற இளம் பெண்களே பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப் பெண்கள் சந்திப்பு, இலக்கியச் சந்திப்பு போன்றவை மூலம் தங்களது பிரச்சனையை இயன்றளவுக்கு பெற்றோர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

“தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்கள்” நிருபா கலந்துரையாடினார். இன்று பெண்விடுதலை பேசுவதாக பிரச்சாரப்படுத்தப்படும் திரைப்படங்கள் எதிலும் கூட ஆழமான பெண்ணியக்கருத்துக்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

பிரதீபா ஜெயச்சந்திரனின் கதையில் உருவான “எதிர்விச்ச” எனும் தலித்திப் போராட்டம் குறித்த விவரணப்படம் ஒன்றுடன் நிகழ்ச்சி நிறைவு பெற்றது.

அடுத்த பெண்கள் சந்திப்பு மே 99ல் “சவிஸ்” இல் நடாத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

புகலிட பெண்கள் சந்திப்பின் 17 வது தொடர் ஜேர்மனியிலுள்ள Stuttgart நகரில் நடைபெற்றபோது எக்ஸில் -2 ல் பிரசுரமாகியிருந்த மதிப்பு மறுப்பறிக்கை முக்கிய விவாதப் பொருளானது விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட புகலிட பெண்களிடமிருந்து தத்தமது விமர்சனங்கள் எக்ஸிலின் பிரசுரத்திற்காக...

றஞ்சியிடமிருந்து... (சுவில்)

புதிப்பு மறுப்பறிக்கை இது புகலிடத்தில் வாழும் ஆண்களின் தனிமையை சித்தரிக்கும் கதையாக இருந்தாலும் பெண்களின் கூட்டுக் கலவி பற்றியும், பெண்களின் உடலுறுப்புக்கள் பற்றியும் இக்கதை கூறுகின்றது. இங்கு கதையில் கையாளப்படும் மொழி சொற்றொடர்கள் போன்றவைகளை பலரால் சகித்துக் கொள்ள முடியா விட்டாலும் அதை பாவிப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்றே கூறலாம். பெண்களின் பாலுறுப்புக்களான மார்க்கங்கள், முலை, யோனி

போன்றவைகள் மர்மமாக்கப்பட்டதும் அவைகளை எமது சமுதாயம் பேசப்படாத பொருளாகவும் தூசண வார்த்தைகளாகவும் புனிதமாகக் கட்டிக் காத்ததின் காரணமாகவே இன்று இச் சொற்றொடர்களை பாவிக்கும் போது பலரால் அவற்றை சகிக்க முடிவதில்லை.

உதாரணத்திற்கு "சரிநிகரில்" எழுதிய கவிதையான கோணேஸ்வரிகள் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண்களின் உறுப்புக்களை வைத்து கலா கையாண்ட மொழியினால் பெண்களாலேயே சகிக்க முடியாத அளவிற்கு விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகியது. சுகனின் கதையிலும் கையாளப்பட்ட சொற்றொடர்கள் ஆண், பெண் உறுப்புக்கள் பற்றி வெளிப்படையாகவே கையாளும் அதே நேரத்தில் பெண்ணை ஒரு போகப் பொருளாகவும் "பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக் கலவிக்கு விருப்பம் தான்..." ..என்றாலும் பெண்களை கூட்டுக்கலவி சூழ்நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்குள் உயிர் போய்விடும் என்று வர்ணிக்கும் சுகன் தன்னுடைய ஆண் தனத்தில் நின்று, ஒருவகை வக்கிரம் தோய்ந்ததாகவும், அத்துடன் பாலியல் என்ற மனித உணர்வை மதிக்காமல் சிதைந்து போகக் கூடிய தன்மையும், பாதிக்கப்படுகின்ற பெண்ணைப் பற்றி புரிந்துகொள்ளாமல் தனது ஆண் தனத்தை கதையில் சித்தரிக்கும் சுகன் இவற்றை

கவனிக்கத் தவறுகின்றார்.

- 1) ஆண்- பெண் உறவை எப்பொழுதும் எவ்வித உணர்வுகளுக்கிடமின்றி ஒரு வன்முறை தோய்ந்த உறவாகப் பார்க்கும் பார்வை.
- 2) ஆண் - பெண் உறவை ஆணாதிக்கம் செலுத்துகின்ற உறவாகவும் பெண் அதனை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கின்ற உறவாகவுமே பார்க்கின்ற பார்வை.
- 3) பெண்களை ஒரு மனித ஜீவிகளாகப் பார்க்காமல் பெண் உடலைக் கூறுபோட்டு பார்க்கும் பார்வை.
- 4) ஆண்களின் சுயவெறியையும் ஆதிக்க உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான களமாக பெண்ணைக் காட்ட முனையும் பார்வை

இவைகளே இக்கதையை வாசிக்கும் போது எனது அறிவுக்குப் புலனாகிறது. அடுத்து கதையில் பாலுறவுக்கு -தமிழ் பெண் உட்பட- ஆசியப் பெண்களை விட ஆபிரிக்கப் பெண்கள், அராபியப் பெண்கள், மெக்ஸிக்கோ பெண்கள், பிரஞ்சுப் பெண்கள் சளைக்காதவர்கள் என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார் சுகன். (இன்னொரு இடத்தில் பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக் கலவிக்கு விருப்பம்தான் என்கிறார்.) பாலியல் நடவடிக்கை மனித உயிரின் தேர்வு என்பதை மறந்து அல்லது மறுத்து பெண்ணினத்தின் பாலியல் வேட்கையை (பிராந்திய ரீதியிலும் கூட) பொதுமைப் படுத்துகிறார். இது பெண்ணைப் போகப் பொருளாக்கும் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை இங்கு வெளிக்காட்டுகிறது. விளிம்புநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட மக்களின் மொழியை இழி சொல்லாக வரித்துக்காட்டிய ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராகவும், அவர்களின் -நாகரீகமான வார்த்தைகள் என்று வரையறுக்கப்பட்ட -மொழிக்கெதிராகவும் கலகம் செய்வதாகக் கூறும் இவர்கள், ஆணாதிக்கத்தால் ஒடுக்கப்படும் பெண்ணினத்தின் மொழியைக் கலகமாக வைப்பதற்குப் பதில் ஆணாதிக்க வக்கிரங்களை வெளிப்படையாக வைப்பது பெரிய முரணாகவே உள்ளது. அவர்கள் அறியாமலோ அல்லது அறிந்தோ ஆண் மனோநிலை வெளிப்படுவதே இதற்கு காரணம்.

எல்லாச் சமூகத்திலும் ஆண் பெண் உறவினை ஆணாதிக்கம் வடிவமைப்பதும் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் செயல்தான். இப்பாலுறவு முறைகளை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டதமது ஆளுமையை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தவும் ஆண்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள். பாலுறவைக் காரணம் காட்டி பெண்ணின்

எக்ஸில் □ஜனவரி, பெப்ரவரி 1999 7

பாலுறவு முறைகளை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தமது ஆளுமையை உறுதிப் படுத்தவும் பயன்படுத்தவும் ஆண்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள்.

உடலை கூறுபடுத்தி-போகப் பொருளாகப் பாவித்து வரும் இந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தினர் பெண் அடிமைத் தனத்தின் வரலாற்றிலிருந்து விலகி நின்று சமூகத்துக்கு பொருந்திப் போகாத சில மேற்கத்தியச் சிந்தனைகளையும், புதிய மொழியாள்கையையும் கையாளும் முற்போக்குப் பெண்ணியம் பேசும் ஆண் எழுத்தாளர்கள், ஆணாதிக்கவாதிகள் தங்களது நிலைப்பாட்டில் இருக்கக் கூடிய பெண்ணடிமைத் தனத்தையும், பாலியல் வக்கிரங்களையும் காணத் தவறுகின்றனர், காணாமறுக்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியங்களும் தொடர்பு சாதனங்களும் பெண்ணை செக்ஸ் பொருளாகவும் அத்துடன் பெண்களின் உடல் உறுப்புக்களை கூறுபோட்டு விளம்பரப் படுத்தியும் நிர்வாணமாக்குவதையும் இந்த இடத்தில் -பொருத்தம் கருதி -நினைவு படுத்த வேண்டியுள்ளது.

முற்போக்கு பேசும் ஆண்களும் கூட தங்களது வரலாற்று ரீதியிலான பாலியல் இச்சைகளுக்கு புதிய தத்துவநியாயங்களை நிறுவத்தொடங்கியுள்ளனர் என்ற சந்தேகம் எழவே செய்கிறது. இவர்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்கள், புதியமொழிக்கையாள்கை என்ற முகங்களுடன் வருவதில் நாம் எச்சரிக்கை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

*****

உமாவிடமிருந்து...(ஜேர்மன்)

இலக்கியங்களில் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த, பாலுறப்புகள்பற்றி வெளிப்படையாக எழுத சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை. பாலுறப்புகள் புனிதமானவை அல்லது பாலியல் உணர்ச்சியென்பது நாலுசுவர்களுக்குள் வெளிப்படுத்த வேண்டியதொன்றே, அவற்றை எழுத்தில் வடிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதுஎன்பதே பொதுவான ஒழுக்கவாதிகளின் கருத்து.இக்கருத்துடன் எனக்கு எள்ளளவும் உடன்பாடில்லை. எந்த உணர்ச்சியையும்வெளிப்படுத்த முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டும்.ஆனால் அச்சுதந்திரம் துன்பிரயோகம் செய்யப்படல் கூடாது. பெரும் பாலும் இச்சுதந்திரம் பெண்களின் பாலுறப்புகளை தேவையின்றிவிபரித்து பெண்களை வெறும் பாலியல் பண்டங்களாக சித்தரிப்பதன்

மூலம் பெண்கள் இழிவு படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

அண்மைக்காலமாக மரபை உடைக்க வேண்டுமென்ற கோசத்துடன் பெண்களின் பாலுறப்புகள் இலக்கியங்களில் வலிந்து புகுத்தப்படுகின்றன. இந்த வகையிலே நான் எக்ஸில் இதழில் வெளியாகிய சுகனின் மதிப்பு மறுப்பறிக்கை எனும் சிறுகதையில் சில பகுதிகளைப் பார்க்கின்றேன்.

உதாரணமாக அக்கதையில் வரும் பெண் பாத்திரத்தை சுகன் "பெரிய முலைகள் உள்ள பெண்ணவள் தெருவில் நடந்து வந்தாள். முலைகள் இந்தா பிடி இந்தாபிடி என்று என்னைக் கேட்பதுபோல் இருந்தது."என வர்ணிக்கிறார். ஒரு பெண்ணைத் தெருவில் நோக்கும் போது அவளை வெறும் பாலியல் உறுப்புக்களை மாத்திரம் கொண்டு வர்ணிப்பதென்பது அவளை வெறும் பாலியல் பண்டமாகவே சுகனால் அல்லது அந்தப் பாத்திரத்தால் பார்க்க முடிகிறதென்பது சுத்த ஆணாதிக்க வெளிப்பாடே. எமது சமூகத்தில் பொதுவாக ஆண்-பெண் உடலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கமே நிலவுகிறது. பெண்ணின் திருப்தி கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை. இதே ஆண் நிலைக் கோட்பாட்டுக்குட்பட்டே சுகன் இப்படி எழுதுகிறார். "இந்தப் பெண்களுக்கு கூட்டுக் கலவிக்கு நல்ல விருப்பம். பெண்களுக்கென்ன எல்லோருக்குமே கூட்டுக்கலவிக்கு விருப்பம் தான்... இல்லை! ஆனால் அதற்கான சூழ்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்குள் உயிர் போய்விடும்..." இங்கு சுகன் எனும் ஆண் நன்றாகவே தன்னை இனம் காட்டுகிறார். உடலுறவின்போது ஆணே முதன்மைப் பங்கு வகித்து பெண்ணை உடலுறவுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

எமது சமூகத்தில் பொதுவாக ஆண்-பெண் உடலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கமே நிலவுகிறது. பெண்ணின் திருப்தி கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை.

ஆணாதிக்க பாலியல் வக்கிரத்தை கொட்டித்தீர்க்க எம்மை வெறும் பகடைக் காய்களாகப் பாவிப்பதை எம்மால் ஒருகாலமும் அனுமதிக்க முடியாது. எந்தவித காரணமும் இன்றி பெண்ணின் பாலுறப்புகள் வர்ணிக்கப்பட்டு நாம் இழிவு படுத்தப்படுவதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். சங்க இலக்கியத்தில் இருந்து புகலிட இலக்கியம் வரை இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. எம்மை இப்படி போகப் பொருட்களாக உபயோகிப்பதை நாம் வன்மையாக்கக்கண்டிக்கின்றோம். எதிர்காலத்தில் எம்மை

இழிவு படுத்து வதை நிறுத்துமாறு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

*****

தேவாவிடமிருந்து...(கார்ல்ஸ்ருக்)

பெண் இப்படித்தான் நினைப்பாள், நடந்துகொள்வாள் என்று ஆண்கள் சொல்வதும், அக்கருத்துக்கள் பெண்களின் சிந்தனையை குறித்த தீர்மானங்களை, அப்படியான அனுமானத்தை கட்டி வைத்திருக்க உதவியிருக்கிறது. இக்கதையில் ஆங்காங்கு பெண் இப்படிக்கூறுகின்றாள் என்று கதையாசிரியர் சொல்லிச் செல்வதால் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்கள் “மதிப்பு மறுப்பறிக்கை”யில் வெட்டவெளிச் சமாய்த் தெரிகிறது. இதில் தொனிக்கும் ஆபத்து என்னவென்றால் இவ்வாறான கருத்துக்கள் ஊன்றப்படுவதால் பெண் இப்படித்தான் நினைக்க வேண்டும், இருக்கவேண்டும் என இனிவரும் காலத்திலும் புதுக்கோணத்தில் வடிக்கப்படுகிறது. உள்ளடக்கம் ஒன்றுதான். பூச்சுத்தான் புதிசு. பெண் இப்படித்தான் நினைப்பாள், இப்படித்தான் அனுபவிப்பாள், இப்படித்தான் சந்தோசப்படுவாள் என்று எழுதி எத்தனை நாளுக்குத்தான் உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பீர்கள்? (இக்கதையே ஒரு பெண்ணுடைய பெயரில் வந்திருந்தால்... என நீங்கள் முன்குவதும் கேட்காமலில்லை) ஆணாதிக்க கருத்துக்கள் ஆணிடம் மட்டுந்தான் இருக்கவேண்டுமா என்ன?

பின் எழுந்தவைகள்:

சுகனின் கதையில் விபரிக்கப்பட்ட கூட்டுக்கலவி தமிழ்க் கலாசாரத்தை கட்டிக் காப்போருக்கும் (அப்படியொரு விடயம் இருந்தால்) அதன் நிழலில் குளிர் காய்வோருக்கும் அலர்ஜியாக இருக்கலாம். பெண்கள் விரும்பி கூட்டுக்கலவியில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதுதான் பிரச்சனையாகப் போய்விட்டது. தாங்க முடியாததாகி விட்டது. மகளைத் தகப்பன், மாமன் மருமகளை... இப்படியிப்படி... வன்முறைகள், அநீதிகள் நாளும் நாளும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவை வெளிச்சமாக்கப்படும் போது... எங்கே அப்பா போயிருந்தீர்கள்? ஏதாவது குரல் எழுப்பினீர்களா? எத்தனை பேர் அதனை மூடி மறைக்க உதவுகின்றனர். அப்போது இந்தக் கலாசாரக் கூச்சல்கள் (பீயைக் கிளறிப் பார்ப்பதாக...உளறும்)எங்கு போய் ஒழிந்ததாம்? பெண் அவமதிக்கப்படலாம், வன்முறைக் குள்ளாக்கப்படலாம் ஆனால் அவள் வாயை மூடிக்கொண்

டிருக்க வேண்டும். “எனக்குப் பாதுகாவலனாக ஆண் இருக்கிறான் நான் அனுபவிப்பதையும், அவன் போடுவதையும் வாங்கிக் கொண்டும் ஆமாம் எனத் தலையாட்டிக் கொண்டும் இருக்க வேண்டும். அவன் எனக்குரியவற்றைத் தீர்மானிப்பான்.” இங்குதான் இந்த ஆணாதிக்கத்தின் முழு உருவம் வெளிப்படுகிறது. பெண் தமக்கே எழுதப்பட்ட சொத்தாக அவ்வுரிமையை அனுபவிக்கும் ஆண்கள் கூட்டுக்கலவி விடயம் தெரிந்தவுடன் “அடிமடியில் கைவைக்கிற” தாக சாமியாடுகின்றனர். பீதி கொள்கின்றனர்.

பெண்ணுக்கு மேலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற உரிமை இருக்கிறதே அதை அவ்வளவு எளிதில் கைவிட்டுவிட முடியுமா ஆணாதிக்கத்தால்? தமிழில் இன்றுவரை எத்தனை கதைகள், கட்டுரைகள், சம்பவக்கோவைகள், இப்படி... எத்தனை வந்தன என்று தெரியவில்லை. ஐரோப்பாவில், அமெரிக்காவில் இந்தக் கூட்டுக்கலவி இன்னும் வெளியே பேச விரும்பாத ஒன்றாய்தான் கணிக்கப்படுகிறது. இது ஆசியாவிலும் இருந்திருக்கலாம். அல்லது இப்போதும் மறைமுகமாக இருக்கலாம். இது சம்பந்தமான இலக்கியங்கள் சமயங்களின்

பெண்ணுக்கு மேலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற உரிமை இருக்கிறதே அதை அவ்வளவு எளிதில் கைவிட்டுவிட முடியுமா ஆணாதிக்கத்தால்?

ஆதிக்கம் மேலோங்கி இருந்த காலங்களில் “ஒழுக்கப் பொலிஸ்காரர்களால்” அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம். எப்படியோ வண்ணைத் தெய்வம்” தமிழ் மாணம் போய்விட்டதே, தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அழிவு வந்துவிட்டதே” என்று குய்யோ முய்யோ போட்டு இன்பவல்லியை, இவள் கிடைத்தால்... சவுக்காலும் அடித்திருப்பார். அதாவது “பெண்ணே நீயே பார் உன்னை ஆண் கேவலப்படுத்துகிறான், கூட்டுக்கலவியில் இருப்பதாகக் கூறுகிறான். அதை நீ எப்படிப் பிரசுரிப்பாய்?” இது வண்ணைத்தெய்வத்தின் கேள்வி. ஐயா ஐந்து பேர் ஒரு திரௌபதியை பங்கு போட்டபோது அதை அவளும் ஏற்றுக் கொண்டதாக காலம் காலமாக கதை பண்ணிகோயிலில் உட்காந்து கேட்கிறீர்! அப்போதெல்லாம் உங்கள் கேள்வி எங்கே போய் ஒளிந்துகொண்டன?

அசின்கங்கள் என்பது ஒருவரை இன்னொருவர் மதிப்பது, ஆக்கிரமிப்பது. இதைப் புரிந்து கொண்டால் “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுமேயல்லாது வேறொன்றையும் அறிகிலேனே பராபரமே”

*****

தமிழ்

அவன் அழுது ஓய்ந்து விட்டான். இப்படியான ஒரு இழப்பு தன் எதிரிக்கும் வரக்கூடாது என்று அவன் மனம் புலம்பியது. இழப்புகளில் எல்லாம் மகத்தான இழப்பல்லவோ இது. இந்த இழப்புகளை மறக்கவேண்டுமெனில், அவன் தன்னைத் தானே மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கும் ஒரு மனோவைராக்கியம் தேவை.

ஒரு துணிவு தேவை. அந்த இரண்டும் இல்லாத காரணத்தினால்தானா அவன் இப்படி வீதி வீதியாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். இனி அவன் துறக்கவேண்டியது அவனைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. தன்னைத் துறப்பது எல்லோருக்கும் சித்திக்கின்ற காரியமா? இனி வாழ்க்கை என்பது கிடையாது. எதிர்காலம் பாரமாக இருக்கும். பாரம் என்பது அவனுக்கு அவனேதான்.

ஒரு ஷெல் வீச்சில் எல்லோரும் போய்விட்டார்கள் அவனைத்தவிர. காரணம் அந்த நேரம் அவன் இந்த நாட்டிலேயே இல்லை. விசயம் கேளிவிப்பட்டு விமானமூலம் வந்திறங்கிய வுடன், மீண்டும் அவன் தன் ஊருக்குப் போவதில் அர்த்தமில்லை என்பதை உணர்ந்தான். மீண்டும் ஏன் வெளிநாடு யாருக்காக?

கொழும்பு வீதிகளில் அவனது பாஸ்போட் பக்கங்கள் காற்றில் பறந்து காணாமல் போயின. அவனது மனைவியும், பிள்ளைகளும் கருகி மடிந்து விட்டனராம். எல்லா சந்திகளிலும் அரச மரத்தின் கீழ் புத்தபெருமான் கண்களை மூடிகனவுகண்டுகொண்டிருந்தார். தரையில் நடப்பவர்களின் கனவுகள் கருகி சாம்பலாக குவிந்து கொண்டிருந்தன.

பட்டுவர்ணக் குடைபிடிப்பவர்கள் தங்கள் குடைகளை மடக்கவில்லை. யாத்திரிகனை வழியில் விட்டுவிட்டு யாத்திரை

முடிந்து

விட்டது. அவனைத் திரும்பிப் பார்க்க ஒருவரும் இல்லை. வேண்டாம் யாரும் பார்க்கவேண்டாம். யாரும் அவனின் கனவுகளை கலைக்காமல் விட்டிருக்கலாம். வானத்தில் அடிக்கடி பறக்கும் ராட்சத வெளவாலின் எச்சத்தில் அவன் வீட்டில் ஒரு மயானகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது. அந்த ஷெல் வெடிக்குத் தான் எத்தனை பசி. இனி ஒரு வரும் இல்லை. “சர்வவிக்னோபாய சாந்தகே!” முருகன் டிப் பிள்ளையாருக்கு சமஸ்கிருதம் புரியாது. இறைவனுக்கு சேவை செய்த யானைக்கு பின் இரண்டு கால்கள் வழங்காது போய்விட்டது. பாரிசுவாதமாம்: ஏற்றிச்சென்ற லொறி வினாய கரைப்புரட்டிவிட்டது.

அவன் நடந்தான், மாயவன் ஆறு வழமைபோல் அழுதபடி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. முன்னேஸ்வரம் தீர்த்த விழா முடிந்து பத்து நாட்கள் பிந்தி விட்டன. முன்புபோல் இல்லை திருவிழா நாட்களை கூட சிலர்தான் நிர்ணயிப்பார்கள். சிலநேரம் யேசுபாலகன் பிறப்பு டிசம்பர் இருபத்தைந்தாக இருக்காது. பிப்ரவரியிலும் வரலாம். ஆனால் இந்த அதிகப் பிரசங்கித்தனம் சிலரை மடக்காது. பிறகு புனித யுத்தம் ஆரம்பமாகிவிடும். வாக்குச்சீட்டுகள் திசைமாறும்.

நீர்கொழும்பு முத்துவிங்கம்.

அவன் துறவியாகிவிட்டான். ரிஷி மூலம் - நதிமூலம் தேட முடியாது. ஆனால் இவனின் மூலம் தேடலாம். இவனின் துறவுக்கு இழப்பே காரணம். ஒரு வனை துறவுயாக்கும் வலிமை எங்கோ ஒருநாட்டில் தயாரான ஷெல்வெடிக்கும் உள்ளது.

அவன் போகும் பாதை அவனுக்கே தெரியவில்லை. பசி - தாகம் இரண்டுக்கும் நீர்தான், மாயவன் ஆற்றுநீர் சற்று உப்புக்கரித்தது. அந்த ஆறு கடலோடு கலக்கும் சங்கமத்துறை சமீபத்தில் இருந்ததால் கடல்நீரின் அரவணைப்பும் இருந்தது. துறவிக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான். இனிப்போ - கரிப்போ எதிலும் வித்தியாசம் இல்லை.

“அம்மா! ஐயா எப்ப வருவார்?”
“அடுத்த மாசம் லீவு வெக்கேஷனுக்கு வருவார்”
“அம்மா ஐயாவுக்கு கலர்ப்பென்சில் கொண்டு வரச்சொல்லி எழுதுங்கோ!”
கண்கள் மீண்டும் குளமாகின.
“விடுங்கோப்பா! பெரியவன் முழிச்சிக்கொண்டான்”
“சும்மா இருமன், இனி அடுத்த வருஷம் தானே!”
“கெதியா”

மனதிற்குள் ஒரு விம்மல் எழுந்து

தணிந்தது. அவன் மீண்டும் நடந்தான். தாரீரோட் -பாலங்கள் - காடுகள் - கிரவல் -ஒழுங்கைகள் - காடுகள், இது யாத்திரையல்ல! ஒரு முடிவைத்தேடி.

எந்த ஊர் - என்ன இடம் எதுவும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. புரியவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஒருமேடு, அந்த மேட்டில் ஒரு பெயர் தெரியாத விசாலித்த விருட்சம். அதன் அடியில் சிதிலமடைந்த கல் மண்டமம். அவன் அந்த இடத்தை அடையும் போது அளவுக்கு மீறிய களைப்பு, பள்ளத்தை ஒட்டி ஒரு வில்வமரம். அடியில் சில பழுத்த பழங்கள். அவனுக்கு அந்தப் பழங்கள் போதும். பள்ளத்தில் சற்றுத் தூரத்தில் புல்தரையில் ஒரு பாம்பு சுதந்திரமாக ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதன் உடல் எங்கும் சதுரங்கள். நல்ல விஷப் பாம்பு. அவன் மண்டபத்துப் படியில் சாய்ந்து படுத்தான். விசாலித்த மரக்கிளைகளுக்கு ஊடாக வானத்து வெள்ளை மேகங்கள் வெகு அழகாகத் தெரிந்தன.

*****

ஒரு குழந்தையின் அழு குரல். அவன் திடீரெனக் கண் விழித்தான். மண்டபத்துக்குக் கீழ் அவன் வந்த காட்டுப் பாதையில் ஒரு குழந்தை அழுதபடி நின்று கொண்டிருந்தது. ஜனசந்தடியற்ற அந்த இடத்தில் எப்படி ஒரு குழந்தை வரும். இவன் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அந்தக்காட்டுப் பாதையில் வரும்போது அந்தப் பிராந்தியத்திலேயே ஒரு வீடுகூட இருக்கவில்லை. அவ்வளவு ஏன்? மனித அரவமே இல்லையே! மீண்டும் அந்தக் குழந்தை உரத்த குரலெடுத்து அழுதது. இவன் துறவி. இனி இவன் மனதை எதுவும் அசைக்காது. குழந்தை அழுதபடி அந்தப் பாதையால் மேல்நோக்கி சென்று மறைந்தது.

*****

அதிகாலையில் அவனுக்கு விழிப்பு வந்தது. சூரியன் உதயமாகவில்லை. எனினும் இருள் விலகி விசாலித்த மரம் நன்கு புலனாகியது. அவன் நிமிர்ந்து படுத்தபடியே அந்த மரத்தினூடாக வீசிய காற்றை நன்றாக உள்ளிளுக்கும் போது அவன் ஒரு பக்கம் அனல் போல் தகிர்த்தது. தொடர்ந்து ஒரு அனமான முனகும் குரல். மெல்லப் படுத்தபடியே திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் பக்கத்தில் முனிதின் சாயங்காலம் கீழே பாதையில் பார்த்த சிறுகுழந்தை முனகியபடி படுத்திருந்தது. அந்தக் குழந்தையின் கண்கள் இறுகமுடிக்கிடந்தன. வாய் உளறியது.

“அம்மே! தாத்தே! சீயே!”

குழந்தையின் உடல் காய்ச்சலினால் அக்கினிபோல் கொதித்தது. அவனைப்பார்த்துள்ளிநகையாடுவதைப் போல அந்த விசாலித்த மரத்தின் கிளைகள் காற்றில் கிளுகிளுத்தன. சற்று அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன் அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கி மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான். அவன் உடல் இப்போது அக்கினியாகத் தகிர்த்தது.

சற்று நேரம் கழித்து அவன் அந்தக் குழந்தையை மார்போடு அணைத்தபடி பெரிய வீதிக்கு போகும் பாதைவழியாக விரைந்து கொண்டிருந்தான். முதலில் மருந்து வாங்க வேண்டும். பிறகு...? குழந்தைக்கு பால் வேண்டும்.

ஓ! அந்தத் துறவிக்கு என்ன ஆயிற்று?

(யாவும் கற்பனை.)

ஐரோப்பாவில் வெளிவந்த, “இருள்வளி” (பின்னவினத்துவ தொகுப்பு), “இன்னுமொரு காலடி” ஆகிய இரு நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம்/ விமர்சனம்/ உரையாடல் ஆகியவை 26.12.1998 சனிக்கிழமை சுவீஸ் தமிழ், கலை இலக்கிய ஆர்வகம் சார்பில் “சூரிச்” நகரில் நடைபெற்றது.

பின்நவீனத்துவ நிலை: அறிவின்மீது ஓர் அறிக்கை

ஜோன் - .:பிரான்ஸு வா லியோதார்

Jean-François Lyotard உடைய "The Postmodern Condition: A Report on Knowledge" எனும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. ஆங்கில வழி தமிழில் தரப்படுகிறது. முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டபின் பிரஞ்சு மூலநூலுடன் ஒப்புநோக்கி நூல்வடிவில் ஆண்டின் இறுதியில் "எக்ஸில்" வெளியீடாக வெளிவரும்.

1. இந்தப் புலம்: கணனிமயமான சமூகங்களில் அறிவு

பின்தொழிற்காலகட்டம் என்றறியப்படும் காலத்தில் சமூகம் நுழையும்போதும் பின்நவீனத்துவக்காலகட்டம் என்றறியப்படும் காலகட்டத்தில் பண்பாடு நுழையும்போதும் அறிவின் அந்தஸ்து மாற்றப்படுகிறது என்பதே எமது தற்போதைய பணிக்கான எடுகோள்¹. 1950களின் இறுதியில் இருந்தாவது, இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது; இது ஐரோப்பாவைப் பொறுத்தவரையிலும் போரின் பின்னான மீழ்கட்டுமானம் முடிவடைந்த கால கட்டமாகும். நாடுகளைப் பொறுத்து இது நிகழ்ந்த வேகம் கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ இருக்கலாம். மேலும் நாடுகளினுள்ளும் செயல்பாடு நிகழும் பிரிவுகளையும் பொறுத்தும் இது மாறுபடலாம்: மேம்போக்கானபார்வையூடாக விவரித்துக்காட்டுவதற்கு இயலாமற் போவதற்கு பொதுவாகக் காணப்படுகின்ற காலக் குழப்பமே காரணம்². இவ் விவரணையின் ஓர் பகுதி தவிர்க்கமுடியாதபடி ஊகத்தின் அடிப்படையிலேயே அமையும். எதிர் காலவியலில் (futurology) அளவிற்குக்கமான நம்பிக்கையை வைப்பது எந்தவகையிலும் விவேகமானதல்ல என்பது எமக்குத் தெரியும்³.

எவ்வகையிலும் தவிர்க்கமுடியாதபடி, முடிவடையாமல் இருக்கப்போகின்ற ஓர் ஓவியத்தை வரைவதைக்காட்டிலும் உடனடியாக எமது படிப்பின் குறிக்கோளை வரையறுக்கக்கூடிய ஓர் சிறிய அலகிலிருந்து எனது பயணத்தைத் தொடங்கப் போகின்றேன். மொழி தொடர்பான பின்வரும் கூறுகள் குறித்து கடந்த நாற்பது வருடங்களாக "முன்னணியிலுள்ள" அறிவியல் மற்றும் தொழிநுட்பங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தன என்று சொல்வது நேர்மையானது, அவை: ஒலியனியல்(Phonology) மற்றும் மொழியியல் கோட்பாடுகள்⁴, தொடர்பியல் மற்றும் தொடர்பியக்கவியல் (Cybernetics) சிக்கல்கள்⁵, நவீன தூயகணிதக் கோட்பாடுகள் மற்றும் கணிதக்கணனிப்பயன்பாடுகள்⁶, கணனிகளும் அவற்றின் மொழிகளும்⁷, மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் மற்றும் கணனி மொழிகளிடையேயான பயன்படுத்தன்மைப் பகுதிகள் குறித்த தேடுதல்⁸, தகவல் சேமிப்பு மற்றும் தரவு வங்கிகளுடைய சிக்கல்கள்⁹, கணனிமுடிவிடங்களின் துல்லியத்தன்மை மற்றும் தொலைவியக்குதிறன்¹⁰, முரணுரையியல் (Paradoxology)¹¹ என்பன, மெய்மைகள் தங்களுக்காகத் தாங்களே பேசிக்கொள்ளும் (மேலும் இந்தப் பட்டியல் தீர்ந்து போவதில்லை).

இந்தத் தொழில்நுட்பவியல் மாற்றங்கள் அறிவின்மீது கருத்தில் கொள்ளத்தக்களவு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்கலாம். சுவீகரிக்கப்பட்ட அறிதலின் ஆய்வு மற்றும் பரப்புகை என்ற அதனுடைய இரண்டு பிரதான செயல்பாடுகள், ஏற்கெனவே இந்த விளைவுகளை உணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன அல்லது எதிர்காலத்தில் உணரும். அதனுடைய முதற் செயற்பாட்டைப் பொறுத்தவரை சாதாரண மனிதனுக்கு வசப்படக்கூடிய ஓர் உதாரணத்தை மரபியல் (Genetics) வழங்குகிறது: இது தனது கோட்பாட்டு வாய்பாடுகளை தொடர்பியக்கவியலுக்கென வழங்குகிறது. பெருவாரியான பிற உதாரணங்களும் கொடுக்கமுடியும். இரண்டாவது செயல்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, கருவிகளின் - இயந்திரங்களின் வணிகமயமான மற்றும் மிகச் சிறிதாக்கப்பட்ட தன்மை அறிதல் பெறப்பட்ட, வகைப்படுத்தப்பட்ட, கிடைக்கச்செய்யப்பட்ட, மற்றும் சுரண்டப்பட்ட வழிகளையெல்லாம்

ஏற்கெனவே மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது பொதுவான அறிவுக்கெட்டியதொன்றாகும்¹². தகவல்-படிமுறைச்செயலாக்கக் கருவியியந்திரங்கள் தொடர்ந்து பெருகுவது மனிதச் சுழற்சியிலும் (போக்குவரத்து ஒழுங்கமைப்புகளில்) பின்னர் ஒலி மற்றும் காட்சிப்படிமங்களின் சுழற்சியிலும் (தொடர்பூடகங்கள்) அவை நிகழ்த்திய முன்னேற்றங்களைப்போல அறிதலின் சுழற்சியிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன; இன்னமும் ஏற்படுத்தும் என்று கருதுவது சரியானதே¹³.

இந்தப் பொதுவான மாற்றச் சூழ்நிலையினுள் அறிவினுடை இயல்பு மாற்றமடையாமற் தப்பிக்கமுடியாது. அது புதிய தடங்களில் தன்னைப்பதித்துக் கொள்ளும்; அளவுகளாக(Quantities) அறிதல் மொழிமாற்றப்பட்டால் மட்டுமே அது இயக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும்¹⁴. இவ்வாறு மொழிமாற்றப்படமுடியாத அறிவினுடைய நிறுவப்பட்ட பகுதிகளெல்லாம் கைவிடப்பட்டுவிடும். அத்துடன் கணனிமொழியாக மாற்றப்படக்கூடியது என்ற விளைவினுடைய, இறுதியான சாத்தியப்பாட்டினால் ஆய்வுகளின் புதிய திசைகளும் வலியுறுத்தப்படுத்தப்படும். இப்போதும், பின்னரும் கூட, அறிவின் “உற்பத்தியாளர்களும்” பாவனையாளர்களும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டியதோ கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதோ எதுவாயிருப்பினும், இந்த மேற்படி மொழிகளாக மாற்றுவதற்குவேண்டிய வழிமுறைகளைக் கையில்வைத்திருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். மொழிபெயர்ப்புக் கருவிகள் தொடர்பான ஆய்வுகள் ஏலவே மிக முன்னேறியுள்ளன¹⁵. கணனிகளின் மேலாதிக்கத்துடன் சேர்ந்து ஒருவகையான ஏரணம்(Logic) வந்துள்ளது; ஆகவே, அதனால் (சாதாரண) அறிக்கைகள், “அறிவு” அறிக்கைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்று தீர்மானிக்கும் பரிந்துரைத்தொகுதிகளும் வந்து சேர்ந்துள்ளன.

“அறிவுவரைக்” கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு அறிவை வெளிமயமாகக் கொண்டுவருதல் நிகழும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அறிவின் எந்தப் படிமுறைச்செயல்நிலையில் ஒருவனோ / ஒருத்தியோ வந்து சேர்ந்தாலும் இது நிகழும் என எதிர்பார்க்கலாம். மனிதற்கான பயிற்சியிலிருந்து அல்லது ஆட்களிற்கான பயிற்சியிலிருந்து அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது பிரிக்கமுடியாதது என்ற பழைய கொள்கை கைவிடப்பட்டதாகிவிட்டதுடன், இனி ஒருபோதும் அப்படியிருக்கவும் முடியாது. அறிவை விநியோகிப்பவர்களிடையேயும் அறிவைப் பயன்படுத்துபவர்களிடையேயுமான உறவு அறிவைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் விநியோகிப்பதும் பயன்படுத்துவதும் இப்போது கவனமெடுக்கப்படுகிறது மேலும் இன்னும் கூடுதலாகக் கவனமெடுக்கப்படும். ஏற்கெனவே நுகர்பொருள் உற்பத்தியாளர்களினுடையவும் பயனீட்டாளர்களினுடையவும் உறவினால் எடுக்கப்பட்ட வடிவத்தை கண்முடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்காகவே இது நிகழ்கிறது. நுகர் பொருளைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் உற்பத்திசெய்தார்கள், பயன்படுத்தினார்கள்; அதாவது மதிப்பினுடைய வடிவமாக. அறிவு விற்கப்படுவதற்கு / விற்கப்படுவதற்காகவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அது ஓர் புதிய உற்பத்தியாக மதிப்புயர்த்தப்படுவதற்காக / மதிப்புயர்த்தப்படுவதற்காகவும் பயனீட்டப்படுகிறது: இரண்டு நேர்வுகளிலும் பரிமாற்றமே இலக்கு. அறிவு அதனளவிலேயே ஓர் முடிந்த முடிவாகிறது, அது தனது “பயன்- மதிப்பை” இழக்கிறது¹⁶.

கடைசிக் கொஞ்சப் பத்தாண்டுகளாக மூலாதாரமான உற்பத்திச் சக்திகளில் ஒன்றாக அறிவு வந்துவிட்டது என்பது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது¹⁷. மிகஅதிகமாக அபிவிருத்தியடைந்துவிட்ட நாடுகளினுடைய உற்பத்திச் சக்திகளின் விகிதாசார அளவில் குறிப்பிடத்தக்களவு விளைவுகளை முன்னதாகவே இவை ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன்¹⁸ அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிற்கு பெரியளவு தடைநிலை (bottle neck) விளைவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பின்தொழிற்காலத்திலும் பின்நவீனத்துவக் காலத்திலும் தேசிய அரசுகளினுடைய உற்பத்தித் திறன்களின் முனைப்பை அறிவியல் பலப்படுத்துகிறது என்பதிலும், அது தொடர்கிறது என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிற்கும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிற்குமிடையேயான இடைவெளி முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாகும் என்ற முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றதில் இந்தச் சூழ்நிலையும் உண்மையில் ஓர் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது¹⁹.

ஆனால் சிக்கலின் இந்தக்கூறு பிறவற்றை முடிமறைக்க விட்டுவிடக்கூடாது, அது பிறவற்றுக்குத் துணையானதுமட்டுமேயாகும். தகவல்சார் நுகர்பொருள் வடிவமாக உள்ள அறிவு உற்பத்தித்

திறனுக்குத் தவிர்க்கமுடியாதது . ஏற்கெனவே, இது தொடரவும் கூடும், உலகளவிலான அதிகாரத்துக்கான போட்டியின் ஓர் பிரதானமான - உண்மையிலேயே பிரதானமான - பணயத்தொகை ஆகும். முன்பு எல்லைகளிற்காகச் சண்டையிட்டதுபோலவும் அதன்பின்னர் மலிவான உழைப்பையும் மூலப்பொருட்களையும் சுரண்டுவதற்கான கட்டுப்பாட்டுக்காகச் சண்டையிட்டதுபோலவும், ஓர் நாள் தகவலின் கட்டுப்பாட்டுக்காகத் தேசிய அரசுகள் சண்டையிடும் என்பது கருத்தில் கொள்ளக்கூடியதே. ஒருபக்கம் தொழிற்சாலை மற்றும் வணிக உத்திகளுக்காகப் புதிய புலம் திறந்துவிடப்பட்ட அதேவேளை, மறுபக்கம் அது அரசியல் மற்றும் இராணுவ உத்திகளிற்கானதாயும் இருக்கிறது²⁰.

எப்படியிருப்பினும், மேலே அடிக்கோடிட்டுக் காட்டிய பார்வை நான் வெளிப்படுத்திக்காட்டியளவு எளிதானதல்ல. அறிவின் வணிகமயமாக்குதல் தேசிய அரசுகள் அனுபவித்த, இப்போதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் முன்னுரிமைகளைப் பாதிப்பதாயிருக்கும். இது அறிதலின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தைப் பொறுத்தது. அறிதல்செயல்பாடு சமூகத்தின் மூளை அல்லது மனம் என்றவகையில் அரசினுடைய நோக்கெல்லைக்குள் உள்ளடங்கிவிடும் என்ற எண்ணம் எதிர்ப்புக் கொள்கைகளின் அதிகரிக்கும் பலத்தினால் மிகமிகக் காலாவதியாகிப்போன ஒன்றாகிவிட்டது. இதன்படி சமூகத்தினுள்ளே செய்தி சுழற்சியடைவதாலும் அவை தகவல்அளவில் செறிவாயும் குழு உக்குறி அவிழ்க்கப்படுவதற்கு (Decode) எளிதாயிருப்பதனாலும் மட்டுமே சமூகம் இருந்துகொண்டிருப்பதும் வளர்வதும் நிகழ்கிறது. தொடர்பாக்கத்தெளிவுத்தன்மை (Transparency) என்ற கருத்தியல் அறிவின் வணிகமயமாக்கல் என்பதுடன் கைகோர்த்துச் செல்வது இது அரசினை இரைச்சலும் (Noise) தெளிவின்மையும் நிறைந்த ஓர் தொழிற்சாலையாகக் காணத்தொடங்கும். இந்தவிதமான பார்வையிலிருந்து, அரசு மற்றும் பொருளாதார அதிகாரத்துக்கிடையிலான உறவில் எழும் சிக்கல் புதிய நெருக்கடியுடன்தோன்றுமொரு பயமுட்டுதலை ஏற்படுத்தலாம்.

கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக மூலதனங்களின் சுழற்சியில் புதியவடிவங்களை அடைந்ததன்மூலம் பொருளாதாரச் சக்திகள் நிலைத்ததன்மையின் இடர்நிலையை ஏற்கெனவே அடைந்துவிட்டன. இவை பன்னாட்டுக் கூட்டுத்தாபனங்கள் என்ற இனப்பெயரைக் (Generic) கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் புதிய வடிவிலான பொருளாதாரச் சுழற்சி தேசிய அரசுகளின் கட்டுப்பாட்டைவிட்டு ஒரு பகுதியாவது அப்பால் செல்கின்றது என்பதையே வருவிக்கின்றது²¹. கண்ணித்தொழிநுட்பம் தொலைத்தொடர்பு ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியுடன் இந்தக்கேள்வி இன்னும் உறுத்தலளிப்பதாகப் பயமுறுத்துகிறது. உதாரணமாக யூமியின் வெளிச்சுற்றில் ஓர் பாதையை ஆக்கிரமிக்கும் அதிகாரம் IBM நிறுவனத்துக்கு ஒருவேளை வழங்கப்பட்டு, அந்நிறுவனம் ஓர் செய்யமதியோ தொடர்பியல் தரவு வங்கியோ நிறுவமானால், அந்த தொடர்புக்கருவிகளில் தகவல் பெற்றுக்கொள்ள யாரெல்லாம் அனுமதியுடையவர்கள்? விலக்கப்படவேண்டிய அலைவரிசை அல்லது தரவுகள் எவை என்பது யாரால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது? அரசினாலா? அல்லது அரசும் அதைப் பயன்படுத்தும் பலரில் ஒருவராகவே இருந்துவிடுமா? புதிய சட்டப்பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படும். அத்துடன் இந்தப் பின்வரும் கேள்வியும் : “இதெல்லாம் யாருக்குத் தெரியும்?”

அறிவின் தன்மையில் ஏற்பட்ட நிலைமாற்றத்தின் பின்னர் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்ற (மக்கள்)அதிகாரத்தினுடைய தாக்குதலின்விளைவாக பொதுவாகப் பெரியநிறுவனங்கள் மக்கள் சமூகத்துடன் அவற்றுக்கிடையேயான உறவை மீள்பரிசீலனை செய்வதற்குரிய நிலைக்குத் தள்ளப்படும் (சட்டம், நடைமுறை ஆகிய இரண்டு தளத்திலும்). உலகச் சந்தையின் மீள்திறப்பு ஓர் மோசமான பொருளாதாரப்போட்டியில்; சோசலிச மாற்றுக்களின் சரிவு, அமெரிக்க முதலாளித்துவ மேலாதிக்கத்தின் உடைவு, ஏறக்குறையத் தொடங்கிவிட்ட சீனச் சந்தையின் திறப்பு - இவையும் பல பிற காரணிகளும் , 1930களில் இருந்து தங்களது பாத்திரம் எனப் பழக்கப்பட்டு வந்த முதலீடுகளை வழிப்படுத்தும் அல்லது இயக்கும் நடவடிக்கைகளை முன்னரேயே, 1970களின் இறுதியில், சீரிய மீள்தோற்றத்திற்குள்ளாகக்கின²². இந்த வெளிச்சத்தில் புதிய தொழில்நுட்பங்கள்தான் இம்மீள் பரிசோதனைகளின் தேவையை அதிகரிக்க முடியும். தீர்மானங்களெடுப்பதில்(ஆகவே கட்டுப்பாட்டின் வழிமுறைகளாகவும்) பயன்படும் தகல்களை அவர்கள் பயன்படுத்துவதால் அவை இன்னும் கூடியளவு இயங்குதன்மையுடையதாகவும் திருட்டுக்கு ஆட்படுவதாகவும் இருக்கும்.

கல்வியின் கல்வியியல் மதிப்பு அல்லது அரசியல் (நிர்வாக, ராஜதந்திர, இராணுவ)

முக்கியத்துவம் முதலியவற்றுக்குப் பதிலாக, கற்றுக்கொள்தலுங்கூட பணத்தைப்போலவே சமூகத்தில் வருகிறதென்பதைப் புலப்படுத்துவது அப்படியொன்றும் கடினமானதல்ல. இந்தச் சார்புடைய வேறுபாடு அறிவுக்கும் அறியாமைக்கும் இடையே நீண்டநாட்களுக்கு நிலைத்திருக்கமுடியாது. பதிலாக $gz \ j \ j \ j \ g;gwwpK \ d \ nrhd \ d \ c \ j \ huz \ k \ ng \ hy$; “சம்பள அறிவுக்கும்” “முலதன அறிவுக்கும்” இடையேதான் இது நிகழும். வேறுவகையாகச் சொன்னால் அன்றாட வேலைச் சட்டகங்களிடையே (வேலைச்சக்தியின் மறுகட்டுமானம், “தப்பிப்பிழைத்தல்”) பரிமாறப்படும் வேலை அலகுகளுக்கும் ஓர் வேலைத்திட்டத்தைச் சாத்தியமாக்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட அறிவுக்கும் இடையேதான் இது நிகழும்.

இது இப்படித்தான் என்றால், புலப்படுத்தத்தின் தெளிவு என்பது தாராளவாதத்துக்குச் சமனானதாக வரும். சில வழிகள் தீர்மானங்களெடுப்பதற்கும் அதேவேளை சில வழிகள் கடனை அடைப்பதற்கு மட்டுமே உதவுவனவாயும் உள்ள, பண ஓட்டத்துக்கான, ஓர் ஒழுங்கமைப்பை தாராளவாதம் முன்சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. இதேபோல ஒரேமாதிரியான இயல்புடைய ஒரேமாதிரியான வழிகளில் அறிவின் பயண ஓட்டமிருப்பதை ஒருவர் எளிதாக கற்பனை செய்யமுடியும்; அவற்றில் சில தீர்மானமெடுப்பவர்களிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுவிடும். அதேவேளை வேறுசிலர் ஒவ்வொருவருடையவும் தொடர்ந்து ஏற்படும் கடன்களை மீள அடைக்கப் பயன்படுத்தப்படுவர் ; இது சமூகப் பிணைப்புக்களைச் சார்ந்திருக்கும்.

2. அந்தச் சிக்கல்: முறைமை

அறிவினுடைய அந்தஸ்து பற்றிய கேள்வியை எழுப்புவதற்காக, நான் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய ஆய்வுபுலத்தை வரையறைசெய்யும் தற்காலிக்கருதுகோள் இதுவே. “சமூகத்தைக் கணனிமயப்படுத்தல்” என்றகொண்டு வெளிக்கிளம்பும் ஒருவருக்கு இந்தக்காட்சி தொடர்புடையது. இது(முழுமையாக வேறுபட்ட ஆர்வம் என்ற விதத்தில் எங்களுடையது முன்னேறியது என்றபோதிலும்) முதலானதாயிருப்பதற்கு அல்லது உண்மையானது என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு எந்த கோரிக்கையும் வைக்கவில்லை. ஓர் தற்காலிகக் கருதுகோளுக்கு வேறுபடுத்திக்காணும் (Discrimination) நுண்ணிய திறனே தேவையாக இருக்கிறது. மிக அதிகமானளவு முன்னேறிவிட்ட சமூகங்களினைக் கணனிமயப்படுத்தும் காட்சியானது அறிவின் நிலைமாற்றம் பற்றிய சில நேர்வுகளின் மீது ஒளிபாச்ச உதவுகிறது (அதீதமான உருப்பெருக்கத் தன்மை நிகழ்ந்துவிடும் பிசகு இருந்தபோதிலும்). மேலும் மக்கள்சக்தியின் மீதும் பொது நிறுவனங்கள்மீதும் ஏற்படும் அதன் விளைவுகள் - வேறு எந்தப் பார்வையின்மூலமும் பெறப்படுவதற்குச் சிக்கலான விளைவுகளாகும். ஆகவே எங்கள் கருதுகோள் இயல்புடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதைக்கண்டு பரிந்துரைப்பதுதொடர்பான விழுமியங்களுடன் பொருத்திப் பார்க்கக்கூடாது. ஆனால் எழுப்பப்படும் கேள்வி தொடர்பாக தந்திரோபாய விழுமியம் இதற்கும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

ஒருபோதும் அதற்கு நம்பகத்தன்மை இருக்கப்போவதில்லை. மேலும் இந்தவகையில், எமது தற்காலிகக் கருதுகோளின் தெரிவு இடுகுறித்தனமானதுமல்ல. இது நிபுணர்களினால் மிக விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது²³. மேலும் இது அரசுத்தரகர்களால் மற்றும் தொலைத் தொடர்புத் தொழிலை நிர்வாகிக்கின்றன போன்ற மிகநேரடியாகக் கருத்தில் கொள்ளத்தக்க தனியார் அமைப்புக்களால் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் சிலவற்றை ஏற்கனவே வழிநடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஓரளவுக்கு இது ஏற்கெனவே அவதானிக்கப்படக்கூடியதாய்த்தான் இருக்கின்றது. இறுதியாக பொருளாதார ஸ்திரமின்மை அல்லது பொதுவான நிலைவீழ்ச்சி (உதாரணமாக உலகின் எரிசக்திப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் தொடர் தோல்வி போன்றவைகளினால்) இந்தக் காட்சிச் சூழல் கடந்து சென்றுவிடப்போவதற்கான நல்ல வாய்ப்புக்கள் உள்ளன: சமூகத்தைக் கணனி மயப்படுத்தலுக்குப்பதிலாக சமகாலத்தில் வேறுதிசையில் நிகழும் தொழிநுட்பமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று பார்ப்பது கடினமானது.

இப்படிச் சொல்வது இந்தக் கருதுகோள் பொதுப்படையானது என்பதற்குச் சமனானது. ஆனால் தொழிநுட்பத்தினதும் அறிவியலுடையதுமான வளர்ச்சியின் பொது வாய்பாட்டினை எதிர் கொள்ள முடியாதுபோகும் வரையில் மட்டுமே இது சாத்தியமாக இருக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியும் சமூக அரசியல் அதிகாரங்களின் விரிவாக்கமும் இயல்பான சார்புடையவையாகத் தோன்றுவதற்கே இது. அதாவது அறிவியல் தொழிநுட்ப அறிவுகள் ஒன்றுகூடுவிக் கப்பட்டவை , ஒருபோதும் கேள்விக்க

குள்ளாக்கப்பட முடியாதவை. உச்சபட்சமானதாக - சில வழக்கமானவை, தொடர்ச்சியானவை, ஏகமனதானவை என்றும் மற்றவை இடைவெளியுடன் நிகழ்வவை, தொடர்ச்சியற்றவை, முரண்படுபவை என்றும் - இந்த ஒன்றுகூடுப நிகழ்ந்தவிதம்மட்டும்தான் விவாதிக்கப்பட்டது 24 .

ஆனால் இந்த உண்மையியங்கள் பொய்யானவை. முதலாவதாக அறிவியல் அறிவு ஒட்டுமொத்த அறிவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை; அது எப்போதுமே பிறவகையான அறிவுப்புலங்களுக்குத் துணைசேர்ப்பதாயும் அவற்றுடன் முரண்படுவதற்கும் போட்டியிடுவதற்குமே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப்பிறவகையான அறிவுப்புலங்களை நான் எளிமையில் விருப்பமுடைய கதையாடல்கள் என அழைக்க விரும்புகிறேன் (இவற்றின் குணாம்சங்கள் பின்னர் விவரிக்கப்படும்). கதையாடல் அறிவு அறிவியலைவிட மேலானது என்று நான் பொருள்கொள்ளவில்லை, ஆனால் கதையாடலின் உருமாதிரி உள்ளார்ந்த சமனிலையை உடைய மகிழ்வந்துதலுடைய கருத்துக்களுடன் தொடர்புடையது²⁵. அதற்கடுத்ததாக, சிறப்பாக அதை “அறிந்து” வைத்திருப்பவரிடமிருந்து புறம்பாக்கப்படுமானால், அதைப் பயன்படுத்துபவரிடமிருந்து அந்நியமாதல் முன்னெப்போதையும்விட அதிகமாக நிகழ்ந்தால் அப்போது, சமகால அறிவியல் அறிவு கேலிக்குரியதாய்தான் உள்ளது. ஆசிரியர்களினதும் ஆராச்சியாளர்களினதும் ஒழுக்கச்சிதைவு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடக்கூடியதல்ல; 1960களில் மிகவும் அபிவிருத்தியடைந்த அனைத்துச் சமூகங்களிலும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடமுனைந்தவர்களிடையே - மாணவர்களிடையே - ஆய்வுகூடங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க உற்பத்தித்திறன் வீழ்ச்சியிருந்தது; தங்களுையேகூட தொற்றுக்களிலிருந்து காப்பாற்றமுடியாத ஆபத்தான ஓர் பரிணாமத்தையும் அடைந்திருந்தார்கள் என்பது பரவலாக அறியப்பட்டதே²⁶. இதெல்லாம் ஓர் புரட்சியையேநோக்கி (விருப்பமுடையதானதோ பயம்தருவதானதோ எதுவாயினும்) வழிநடத்திச் செல்லும் என்று எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் கேள்விக்கே இடமில்லாதது: இது பின் தொழிற்காலச் சமூகத்தின் நிகழ்வுகளின் ஒழுங்கை ஓரிரவில் மாற்றிவிடப்போவதில்லை, ஆனால் தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால அறிவியல் அறிவின் அந்தஸ்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கு அறிவியலாளரின் பங்கைப்பற்றிய இந்த ஐயம் முக்கிய காரணியாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

இது இரண்டாவது புள்ளி: முறைமையினுடைய மையப் பிரச்சனையில் அறிவியல் ஆராச்சிக்காரரின் நெறிபிறழ்வு முக்கியப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளதால் எல்லாவற்றையும்விட மேலாக இதை இப்போது கருத்தில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆணையுரிமைபற்றி(Authority) சமகால ஜெர்மானிய கோட்பாட்டாளர்கள் எழுப்பும் கேள்விகளின்போது பயன்படுத்துவதைவிடப் பரந்தபொருளில் நான் முறைமை என்ற இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றேன்²⁷. உதாரணமாக ஏதாவதொரு பொதுச்சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்: தரப்பட்ட ஒருவகையான மக்கள் கண்டிப்பாக அதில் குறிப்பிடப்பட்ட வகைமாதிரியான செயலை நிகழ்த்தவேண்டும் என்று அது சொல்லும். இந்தச் சட்டம்தான் நெறியானது என்று சொல்ல முறைமைப்படுத்தல் (Legitimation) என்ற படிமுறைச் செயல்முறை சட்டமியற்றுபவர் ஆணையுரிமை பெறுகிறார். இப்போது ஓர் அறிவியல் அறிக்கையை உதாரணமாக எடுக்கலாம்: அறிவியல்பூர்வமானது என்று ஒத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியாகவேண்டும் என்ற விதிக்கு இந்த அறிக்கை கட்டுப்பட்டது. இந்த நேர்வைப்பொறுத்தவரை முறைமைப்படுத்தல் என்ற படிமுறைச்செயலின்மூலம் சட்டமியற்றுபவர் அறிவியல் சொல்லாடல்களைச் செய்கிறார். இச் சொல்லாடல் சொல்லப்பட்ட நிலைகளை பரிந்துரை செய்ய ஆணையுரிமைபெற்றது(பொதுவாக பரிசோதனைகளை உறுதிசெய்தல், உள்ளமைப்புக்களின் ஒழுங்குநிலையமைப்பு ஆகியவற்றின் நிலைகள்) . அறிவியல் சமூகத்தினால் கருத்தில் கொண்டு சொல்லாடப்படுவதற்கு ஓர் அறிக்கை சேர்க்கப்படவேண்டுமா இல்லையா என்பதை இந்தநிலைகள்தான் தீர்மானம் செய்கின்றன.

இதன் இணை வலிந்ததாக தோற்றும். ஆனால் அது அப்படியல்ல என்று நாங்கள் இனிக் காண்போம். பிளேட்டோவின் காலத்திலிருந்தே அறிவியலினுடைய முறைமைத்தன்மையின் மீதான கேள்வி சட்டமியற்றுபவரின் முறைமையோடு பிரிக்கமுடியாதபடி பிணைந்துள்ளது. இந்தப் பார்வையிலிருந்து எது உண்மை என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான உரிமை, எதுநீதி என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான உரிமையில் நின்று சுயாதீனமானதல்ல என்பது தெளிவாகும். இரு ஆணையுரிமையினருக்கும் இந்த அறிக்கைகள் சேர்மதியானபோதும்கூட இயல்பில் வேறுபட்டவை. அறிவியல் மற்றும் அரசியல் மொழி, அறிவியல் மொழி என்று அழைக்கப்படுவனவற்றுக்கிடையே இறுக்கமான உட்தொடர்புள்ளது என்பதே முக்கிய புள்ளி: இவை இரண்டுமே ஒரு பார்வையிலிருந்து கிளைப்பவை, ஒரே “தெரிவிலிருந்து”

கிளைப்பவை, நீங்கள் விரும்பினால் - அந்தத்தெரிவு மேற்கத்தியம் (Occident) என்றழைக்கப்படுகிறது. முன்னெப்போதையும்விட மிகமுழுமையாக இருந்துகொண்டிருக்கும் அதிகாரங்களுக்கு கீழாக்கப்பட்டதாக அறிவியல் இருக்கின்ற இந்நேரத்தில் புதிய தொழினுட்பங்களின் துணையுடன் இப்போதைய அறிவியல் அறிவின் அந்தஸ்தை நாம் ஆய்வு செய்தால் - அது அவற்றுக்கிடையேயான முரண்பாட்டின் பிரதான குறிகாட்டியாக விளங்கும், இந்த நிலையில் இரட்டை முறைமை பற்றிய கேள்வி முன்னணிக்கு வரும். அது பின்னணியில் மறையும் சாத்தியம் அறவே இல்லை. இந்த ஒரே கேள்வியின் இருபக்கங்களே அறிவும் அதிகாரமும் என்பதை அது வெளிக்கொணரும்: அது எந்த அறிவு என்பதை யார் தீர்மானிப்பது, எது தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது என்பது யாருக்குத் தெரியும்? அரசுபற்றிய கேள்வியைவிட இந்தக் கணனி யுகத்தில் முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு அறிவுபற்றிய கேள்வி இருக்கிறது.

மொழியெயர்ப்பு (கொடரும்) : வின்கென்ர், ச.

குறிப்புகள்:

(இந்த நூலுக்காக வியோதார் பயன்படுத்திய குறிப்புகளில் பெரும்பாலானவை நூற்பெயர்கள். அவை சான்றாதாரங்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே அவர் தந்திருக்கிறார். அவற்றை நான் இங்கே இடச்சுருக்கம் கருதியும் பிற காரணங்களுக்காகவும் தரவில்லை. நூலை முழுமையாக வெளியிடும்போது அவற்றையும் அத்துடன் இந்நூல் முழுவதும் நான் பயன்படுத்திய, பயன்படுத்தப்போகிற அனைத்துக் கலைச்சொற்களையும் தரலாமென்றிருக்கிறேன். வாசிப்புக்குத்தேவையான விளக்கங்களாக அவர் கொடுத்துள்ளவைகளை மட்டுமே இங்கு குறிப்பாகத் தந்திருக்கிறேன். மீதியானவைக்குப் பனுவலில் எண்ணிடப்பட்டிருப்பினும் குறிப்புகள் இரா.)

12,3,4,5,6,7

8. IBM இலுடைய புதிய சந்ததி 380S வெளிவந்த 1965ம் ஆண்டிலிருந்து கணனிப்புரட்சி தேதியிடப்படுகிறது 9,10,11

12. சேமிக்கப்பட்ட செய்திகளை வெளியிடுவதன் புதிய சாத்தியப்பாடுகள்பற்றி யோதுமானளவு எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக குறைக்கடத்திகள், லேசர் தொழினுட்பம் பற்றிஎதுவுமில்லை . . . வெகுவிநேரவிலேயே ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத்தேவையான தகவல்களை வெகு மலிவாகச் சேமித்து வைக்கக்கூடியதாயிருக்கும். மேலும் அதைத் தாங்களாகவே செய்யவும் இயலாமாயிருக்கும். தேசிய அறிவியல் நிறுவனம் செய்தவோர் ஆய்வில்படி இருவரிலொரு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் கணனியின் உதவி கிட்டிடுபவர்களாயிருக்கிறார்கள். மேலும் அனைத்துப் பள்ளிகளும் 1980களின் தொடக்கத்தில் ஒரு கணனியை வைத்திருக்கக்கூடுமானதாயிருக்கும். (இது ஃபிரான்ஸில்)

13. கியூபெக் மாணாணத்திற்கும் ஃபிரான்ஸ்ஜக்கும் இடையில் வீடியோ வழியாக மாநாடு நடப்பது வாடிக்கையாகிவிட்டது: கியூபெக், மொன்றியெல் ஒருபக்கமும் ஃபிரான்ஸ் (பரிஸ்வடக்குப் பல்கலைக்கழகம், பூபோர்க் மையம்) மறுபக்கமும் நான்காவது தொலைக்காட்சி வழியான மாநாடு 1978 இல் நிகழ்ந்தது. இலத்திரனியல் இதழியல் அடுத்த உதாரணத்தை வழங்குகிறது: அமெரிக்காவின் மூன்று பெரிய தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் உலகெங்கும் படப்பிடிப்பு மையங்களை நிறுவுகின்றன. ஏற்கூறைய அனைத்து உலக நிகழ்வுகளுமே இலத்திரன்வழி மாற்றப்பட்டு செய்திவழியாக அமெரிக்காவுக்குள் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கம். மொஸ்கோ அலுவலகம் மட்டுமே இன்னும்சுட ஒளிப்படச் சூளில் படமெடுத்து செய்தித் தொலைபரப்புக்காக ஃப்ராங்ஸ்டேட்டுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. பெரியதொரு மூட்டைகட்டும் இடமாக லண்டன் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

14. இப்போது தகவலின் அடிப்படை அலகு "பித்"(bit) .

15. கிரெய்க் & லெக்ளிக்கன் நிறுவனம் கையடக்க மொழியெயர்ப்புக் கருவிகளின் வணிக உற்பத்தியை அறிவித்துள்ளன. இது ஒரே நேரத்தில் பல மொழிகளையும் உள்ளவங்கும் முனைகளும் 1500 சொற்களுக்கான நினைவுதிறனும் உடையது. இன்னுமொரு நிறுவனம் 600-2400 சொற்களை மனிதநேரத்துக்குள் பெயர்க்கும் திறனுடையது. இது இருமொழியகராதி, ஒத்தசொல்லகராதி, இலக்கணச்சட்டி ஆகியவை உடையது.

16.17

18. கடந்த இருபதுவருடங்களாக தொழிலாளரின் அளவுவிசிதம் பின்வருமாறு மாறியுள்ளது:

	1950	1971
தொழிற்சாலை, சேவைப்பிரிவு, விவசாயத் தொழிலாளிகள்	62.5%	51.4%
தொழினுட்ப அறிவுடையோர், தொழில்நிறுவனவாய்த்தோர்	7.5 %	14.2%
அலுவலர்	30.0 %	34.0%

19,20,21,22,23,24,25,26,27

புகலிட இலக்கிய உற்பத்திகளிற் குள் அராஜக எதிர்ப்பு அராஜகஆதரவு, காழ்ப்புணர்வு, பிரிவாற்றாமை, சினிமா, காதல், தத்துவம் போன்ற பல விஷயங்கள் உள்ளன. ஆனால் “தேசத்திற்கு திரும்பிப்போதல்” பற்றிய ஒரு தெளிவான பார்வை உள்ளதா? இந்தப்பார்வை துண்டாகவே இல்லை என்று முடிவுகட்டிவிடமுடியாது. எவ்வாறு இந்தப் பார்வை அபூர்வமாகச்சில உற்பத்திகளுக்குள் உள்ளன என்பதை இனங்காட்டுதல் விமர்சகர்களைச் சார்ந்த விஷயம். ஆனால் புகலிட விமர்சகர்களோ புகலிடத்தை முன்னிலைப்படுத்தாமல் புகலிடத்தை மையமாகக்கொண்டு எழும் உற்பத்திகளை ஒதுக்கி வைத்து வேறுவிஷயங்களிலே கூடுதல் கவனம் எடுப்பதை அண்மைக்கால விமர்சன, விவாத உற்பத்திகளுக்குள் குறிப்பாகக் காணமுடிகின்றன. இந்த உற்பத்திகள் தனிநபர்கள் சார்ந்தும், அரசியல் சார்ந்தும், தத்துவம் சார்ந்தும் உள்ளன. இதுபோன்ற விமர்சனங்களின் வருகை- இலக்கியப்போக்கினுள் தவிர்க்கமுடியாத விஷயமே. ஆனால், புகலிடம் மீதான நாளைய ஆய்விற்கு இந்த விமர்சனங்களுக்குள் ஏதாவது பயன்பாடு உள்ளதா?

ஒரு காலகட்டத்திலே புகலிடத்திற்கு எதிரான மௌனக்கோசங்கள் புகலிடத்திலேயே தோன்றியதுண்டு எனும் உண்மையை இலக்கிய அவதானிகள் அறிவர். இவர்கள் தமது EXODE இன் இலக்கை, மூலத்தை எவ்வாறு இங்கே வந்தவுடன் மறந்தனர் என்பது எனக்கு இன்றுவரை விளங்காத விஷயமாகவே உள்ளது. “அங்கே” யும் “இங்கே” யும் ஒன்றல்ல, தனித்தனி விஷயங்கள் என்பதைப் பொருளாதாரரீதியாக விளங்கிக் கொண்டதே இந்தஎதிர்ப்புக்குக் காரணமா? நாம் எமது உயிரைக்காக்க இங்கே வந்தோமா அல்லது பொருளாதார இருத்தலை நிர்மாணம் செய்ய இங்கே வந்தோமா என்பதை - கிட்டத்தட்ட, இரண்டு தசாப்த புகலிட வாழ்வைத் தாண்டிய பின்னர் நாங்கள் எங்களிடம் கேட்டுப் பார்க்கலாம். “அங்கே” அது மூன்றாவது உலகம் “இங்கே” இது முதலாளித்துவ உலகம். மூன்றாம் உலகம் குறிப்பாக வறுமை உலகம் எனக் கருதப்பட்டாலும் அங்கே முதலாளித்துவ சிந்தனை அல்லது முதலாளித்துவ இருத்தல் இல்லை என்பது எனது வாதம் அல்ல. “இங்கே” அகதிகளாக வந்த பலரிடம் முதலாளித்துவக் கனவே புகலிடக் கனவைக் காட்டிலும் உள்ளது என்பதை இவர்களது வாழ்வியல், கலாச்சாரப் பின்னணிகளை வைத்து இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். இந்தக் கனவு எமது பேனாவேந்தர்களிடமும் உள்ளது. புகலிடத்திற்கு ஆதரவாக எஸ்.பொ வைத்த சில அபிப்பிராயங்களை இட்டு ஒருவர் மிகவும் சங்கடப்பட்டுள்ளார். இந்த

அபிப்பிராயம் புகலிடத்திற்கு எதிரானதல்ல. இந்த ஒருவர் எஸ்.பொ வைத் தவறாக வாசித்துள்ளார் என்றும், புகலிடத்தைத் தலைகீழாக விளங்கிக்

எமது கலை/விமர்சன மரபு மீது... 4

சிவலோகன்

கொண்டுள்ளார் என்றும் எனது விமர்சன நேர்மை கருதுகின்றது. அடுத்த தூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம் புகலிடத்திலே மையம் கொள்கின்றது என எஸ்.பொ கணிப்பதில் உள்ள தப்பு எது? அது எங்கே மையம் கொள்ளவேண்டும் என “விமர்சகர்” கருதுகின்றாராம்? யாழ்ப்பாணத்திலா? அல்லது சங்ககாலத்திலா? தனது “விமர்சன” த்துக்குள் எஸ்.பொ வை இழுத்துத் தன் விமர்சன வறுமையை மிகவும் நன்றாக அவர் காட்டியுள்ளார்.

இந்த “விமர்சகரை” ஒருபக்கத்திலே ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, புகலிடக் கவிஞர் ஒருவர் விஷயத்திற்கு வருகின்றேன். ஓர் மாலையில் இவரைச் சந்தித்து புகலிட இலக்கியம் பற்றிக் கதைத்த வேளையில்- “தேசத்திற்குத் திரும்பிப்போக உங்களுக்கு விருப்பமுள்ளதா? இந்தத் “திரும்பிப் போதல்” பற்றி நீங்கள் வைத்துள்ள அபிப்பிராயம் என்ன?” என்று கேட்டேன். “ஏன் திரும்பிப் போவான்? அங்கை போய் என்ன செய் யிறது?” என அவர் சொன்ன கேள்விபதில் என்னை சற்றே அதிர்ச்சிக்குள்ளாகியது. நான் அவரிடம் அவர் பதில் மீது ஓர் வியாக்கியானம் கேட்டேன். அவர் தந்த வியாக்கியானம் இது:

“இங்கை எங்களுக்குச் சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை இருக்கா? அங்கை ஒருகிலோ அரிசியின் ரை விலை என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” இந்தப்பதிலில் அர்த்தமெது? இங்கே நாங்கள் வாழ்கின்றோம். அங்கே அவர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் நாங்கள் அல்லர். அவர்கள் வாழ்கின்றனரா, சாகின்றனரா என்பதுபற்றி எமக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் எழுதும் போது எமக்கு அவர்கள் தேவை. எமக்குச்சதி வரும்போது அவர்களைப்பற்றி எழுதுவோம் என்பதுதானே.

ஆம், இது புகலிட விமர்சன கலாசாரத்தின் ஓர்முகம்.

பண்பாட்டுச் சிக்கலுக்குள் புகலிடப் பெண்கள்.

— ஜெபா —

புகலிடத்தில் தமிழ் பெண்கள் எதிர்

நோக்குகின்ற பிரச்சனைகள் பற்றி புகலிடப் பெண்/ஆண் எழுத்தாளர்கள் எழுதியும் மேடை போட்டுக் கதைத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்களின் அடிப்படையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் காணவில்லை. இந்நிலைக்கான காரணங்கள் எவை?

குடும்பமாகவும், தனியாகவும், குழந்தைகளுடனும் புகலிடத்தில் வாழும் பெண்கள் இச்சூழலை எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்? எவ்விதமாற்றத்தை காண்கிறார்கள்? தங்களுக்கான வழமையான சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள்? என்பதை நான் வாழும் சூழலை வைத்து பதிவாக்குகின்றேன்.

இங்கு பெண்களின் (ஆண்களிற் கும்) அனைத்துச் சிக்கல்களுக்கும் முக்கிய காரணமாக மொழி உள்ளது. ஆயினும் பெண்களின் சிந்தனைப் போக்குகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாது, புகலிடச் சூழலுக்கேற்றவாறு தங்களை மாற்றி அமைக்காது தாய்நாட்டு பண்பாட்டுச் சட்டகங்களை இறுகிப் பற்றி இருப்பதுவே மிகமுக்கிய காரணமாக உள்ளது. இச்சூழ்நிலைக்கு பெண்களின் பாதுகாப்பாளர்கள் எனச் சொல்லிக் கொள்ளும் ஆண்களே (தகப்பன், கணவன், சகோதரன்) முக்கிய பொறுப்பாளிகளாவார்கள். தாய் நாட்டினை விட்டு புகலிடம் தேடிவந்து அன்னிய நாடுகளில் வாழ்க்கையை ஸ்திரீப்படுத்திக் கொண்டு வெறும் பொருளாதாரத்தில் மட்டும் தம் வாழ்நிலையை மாற்றிக் கொண்டு ஏனைய வாழ்நிலைச் சூழலினை கண்ணைமூடிக் கடந்து போவது என்பது முட்டாளத்தனமே.

புகலிடத்தில் வந்து சேர்ந்த பெண்களில் பல்வேறு வயதுப் பிரிவினர்கள் அடங்கினாலும் அதிக சிக்கலுக்குள்ளாகின்றவர்கள் இளவயதுக்குடும்பப்பெண்களே! இவர்கள் மொழிப் பிரச்சனைக்கு எவ்வாறு உட்படுகிறார்கள்?

இங்கு மொழியை கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏராளமான பாடசாலை வசதிகள் இருந்தும் பெண்கள் விரும்பியோ, அவர்களது ஆண்துணையின் கட்டாயத்தினாலோ பணம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பாடசாலைகளையே நாடிப் போவது, மட்டுமல்லாது அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்வது.

* இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் திருமணம் செய்து கொள்வது/ உடனேயே குழந்தை பெற்றுக் கொள்வது.

* குழந்தைகளுக்கான உதவிப் பணம் பெறும் நோக்கோடு தொடர்ச்சியாக மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது.

முதலில் நாம் வாழும் சூழலை அவதானித்து அதற் கேற்றாற்போல் நம்மை இசைவாக்கப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். புகலிட நாட்டு மொழி பற்றி சிறிதளவும் அறிந்து கொள்ளாது குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதாலும், அதுசார்ந்த முழுப்பொறுப்புக் குளும் பெண்களின் தலைமீது விழுவதாலும் இவர்களின் புகலிடச் சிக்கல் இரட்டிப்பாகின்றது. மேற்கொண்டு மொழி பற்றிய அறிவை தேடி நகரமுடியாத நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

பெண்கள் சிறிதுகாலம் கூட தங்கள் படிப்பை மேற்கொள்வதற்கு குழந்தைகள் பெற

றுக்கொள்வதை தள்ளிப்போடலாம். அதற்குரிய வழிமுறைகளை (கருத்தடை மாத்திரைகள்) கையாளலாம். கருத்தடை மாத்திரைகள் பாவிப்பதால் குழந்தை பெற்றமுடியாது/உடல் பெருத்து விடும் என அதுபற்றி வைத்திய ஆலோசனை கூட பெற்றுக்கொள்ளாது கொண்டிருக்கும் தவறான அபிப்பிராயங்கள் மூலம் இவ்வாறான சூழ்நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

அத்தோடு குழந்தை பராமரிக்கும் இடங்களில் குழந்தைகளை விடத்தயங்குவது, அங்கு குழந்தைகளை சரியாகக் கவனிப்பதில்லை, அங்கு குழந்தைகள் கெட்டுவிடும், பெற்றோரின் உறவு விடுபட்டுப் போய்விடும் என தங்களுக்குத் தாங்களே நியாயம் கற்பித்துக் கொண்டு “கலியாணம் செய்தால் காற்கட்டு, பிள்ளை பிறந்தால் வாங்க்கட்டு” என்ற மரபான போக்கில் ஒடுங்கி வாழ்கிறார்கள். வெளியூலகத்தினுடனான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாது வெறும் செக்குமாட்டுத் தனத்தில் வீட்டுக்குள் குழந்தைகளுடன் அடைபட்டிருக்கும் ஒரு பெண் இலகுவில் மனப்பாதிப்படைய வழிவகுக்கிறது.

இங்குள்ள காலநிலைச் சூழலை விளங்கிக் கொள்ளாது தங்கள் உணவுகளில், ஆடைகளில் மாற்றம் செய்யாது, தாய் நாட்டுச் சிந்தனையில் மரபுகளைப்பேணுவதால் விரைவில் நோயாளியாகி விடுகிறார்கள். குளிர்காலத் திற்கேற்ப உடைகளை மாற்றுவது தேசவிரோதக் குற்றம், மானக்கெட்ட வேலை என்ற தவறான சிந்தனைகளில் சிக்குண்டு கணவன்மாரின் விருப்பங்களிற்கேற்றாற போல் வாழ்ந்து தம்மை சீரழிக்கிறார்கள்.

இவை எல்லாவற்றையும் மீறி;

* திருமணத்திற்கெனவும், தாய்நாட்டுச் சூழலின் பாதுகாப்பின்மையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும் முன்பின் அறிந்திராத யாரோ ஒரு ஆணுடன் சேர்ந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வந்து சேருகின்ற பெண்கள் தங்கள் ஆண்துணைபற்றி புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் தங்கள் ஆண்தனத்தை பெண்கள் மீது திணிப்பது.

* பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் காண பெண்களை வேலைக்கு அனுப்பும் ஆண்கள் (இலங்கையில் என்றால் நிலை வேறு) சந்தேகத்தின் பேரில் அவர்களால் காட்டு மிராண்டித் தனமாக சித்திரவதைக்குள்ளாவது

* பெண்கள் ஆண்களிலும் பார்க்க கல்வித்தகமை பெற்றிருந்தாலோ/மொழியறிவு பெற்றிருந்தாலோ அது தங்கள் ஆணாதிக்கத்திற்கு ஆபத்தாய் அமையும் என்பதால் தாழ்வுச் சிக்கலுக்குட்படும் பல ஆண்களினால் திட்ட மிட்டரீதியில் பொது

வைவவங்களுக்கோ, வெளி இடங்களுக்கோ கூட்டிச் செல்வது தவிர்க்கப்பட்டு அடுத்த வீட்டு பெண்களின் நட்புகள் கூட துண்டிக்கப்படுகிறது.

* ஏல்வேயுள்ள கடன் தொல்லைகள், குடிப் பழக்கம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் விரக்தியின் வெளிப்பாடுகளை எல்லாம் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் மீதே திணிக்கப்படல்.

குழந்தைகளின் பராமரிப்புக்கருதி அரசினால் வழங்கப்படுகின்ற உதவித் தொகைகளைக் கூட அத்தாய் மாரின்தெரிவுக்கேற்ப குழந்தைகளுக்காக செலவு செய்யப் படுவதை அனுமதிக்காது தந்தைமாரினாலேயே அப்பணம் கையாளப்படுதல்,

படிப்பைத்தொடர அல்லது வேலைக்குச் செல்ல விரும்பிய போதும் குழந்தை, குடும்பச் சமை முழுவதும் பெண்களின் தலையில் விழுதல் போன்ற ஆண்களின் செயற்பாடுகளால் புகலிடப் பெண்கள் மனப்பாதிப்புக்குள்ளாகின்றார்கள். ஆனால் இங்கு இவ்வாறான ஆண்களின் தடைகளில் இருந்து விலகி தனியே வாழக்கூடிய சூழல் இருந்தும் நமது சமுதாயம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற சிந்தனைகளில் இருந்து விடுபடமுடியாது தங்களுக்குள்ளேயே அடங்கிக் கொள்கிறார்கள். முடிவில் தற்கொலை செய்கிறார்கள். மீறும்போது ஆண்களால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

அண்மித்த காலங்களில் புகலிடத்தில் இடம்பெற்ற பெண்களின் கொலைகள்/ தற்கொலைகள் இவற்றை இன்னும் அப்பட்டமாக விளக்கிக் காட்டுகிறது.

மாலா (Bobigny)

ச.சுகந்தி (ஜேர்மனி)

.....

என பட்டியல் நீர்கின்றது.

இவ்வாறான பெண்களின் நிலையை சாதகமாகக் கி இவர்களது வீடுகளுக்கு கையில் பையிளுடனும் காவற் கோபுரத்துடனும் விழித் தெழுமோம் என்றபடி அவர்களை ஜெகோவா மதத்தினர் நாடுகின்றனர். தங்கள் மதத்தின் சிந்தனைகளை அவர்களுக்குப் புகட்டி மதம் பரப்பும் வேலைகளுக்கு இப்பெண்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மிகவும் திட்டமிட்ட முறையில் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நபர்கள்மூலம் இப்பெண்கள் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டு, சிந்தனைகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டு மண்டை கழுவப்படுகின்றனர்.

ஆண்களின் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகி நிம்மதியிழந்து வாழும் இப்பெண்கள் தங்கள் பிரச்சனைகள், கஸ்டங்கள் தீர் வழிகிடைத்துவிடும், நிம்மதி கிடைக்கும் என நம்பி, மணிக்

கணக்கில் இருந்து பொய்ப்பிரச்சாரங்களைச் செய்யும் மதபோதகர்களிடம் ஏமாந்து தங்களை இன்னும் மோசமான சீரழிவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் பெண்களில் மேற்குறிப்பிட்ட இடர்பாடுகளை நாளும் கேள்விப்படுகிறோம்!

புகலிடத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள்/ சஞ்சிகைகள் இதுபற்றி நிறையவே எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை எத்தனை வீதமான பெண்கள் வாசித்துக் கொள்வார்கள்/ புரிந்துகொள்வார்கள். என்பது கேள்விக்குறியே.

ஆனாலும் கொலைகளும்/ தற்கொலைகளும் முடிந்தபாடில்லை. கணவன் இறந்து கொண்டிருக்கும் போது கர்த் தரிடம் பழியைப் போட்டு வைத்தியரிடம் கொண்டு போகாது வீட்டில் வைத்து சாகடித்த கொடுமையும், சகோதரனால்

தன் சகோதரியின் வயிற்றில் இருப்பது குட்டிச் சாத்தான் என சகோதரியை குத்தி கொலை செய்ததும் பாரிஸ் நகரத் தில்தான்.

பெண்கள் பிரச்சனைகளுக்கு ஆதிக்க ஆண்களின் சிந்தனைப் போக்கே முக்கிய காரணி எனினும் இவ்வாறான மதங்களின் தலையீடு பெண்களை மேலும் சிக்கலுக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறிய வகைச் சிக்கல்கள் நிகழ்வதை குறைந்த பட்சமேனும் தடுக்கும் வண்ணம் புகலிடப் பெண்நிலை வாதிகள், புத்திஜீவிகள் போன்றோர் இப் பிரச்சனைகளை கருத்தில் கொள்ளாதவரை நிகழும் கொலைகளும் தற் கொலைகளும் தொடர்வாய்ப்பளித்தவர்களாவோம்.

பிரான்சிஸ் நான்காவது உலகம்.

“முன்றாவது உலகம்” என்ற பதம் குறிப்பாக வறுமைநாடுகளைக் குறிப்பது. “நான்காவது உலகம்” எனும் பதம் விளிம்புநிலையில் வாழ்வோரைச் சுட்டுவது. விளிம்பு நிலை - பொருளாதாரக் காரணிகளாலும், உணர்வுசார் உடைவுகளாலும் அல்லது சுய தெரிவிலிருந்தும் தோன்றுவது. உபகண்டத்திலே இது ஜாதிய ஒடுக்குமுறைகளை முன்னிலைப்படுத்திப் பார்க்கப்படும் ஒன்றாக உள்ளது. ஒரு புதிய நூற்றாண்டுக்குள் நுழையும் நிர்ப்பந்தத்திலுள்ள எமக்கு முன்னே உள்ள பெரிய கேள்வி இதுதான்!

புதிய நூற்றாண்டு புதியநூற்றாண்டாக இருக்குமா? நிச்சயமாக ஆம் எனச் சொல்லிவிட முடியாது. ஏனெனில், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடர்ச்சியாக மட்டுமல்ல, இதனது இன்னல்கள் யாவற்றையும் புடம் போட்டுச் சுமக்கும் ஒன்றாக அது இருக்கும் எனக் கருதுவதற்கு நிறையக் காரணிகள் உள்ளன. 26 நவம்பர் 1998ஐ திகதியாகக் கொண்ட பிரஞ்சுப் பத்திரிகையான LE MONDE தனது முதல் பக்கத்தலையே “நாங்கள் பார்க்க விரும்பாத வறுமை” என்ற தலைப்பில் நான்காவது உலகம் பற்றித் தரும் செய்திகள் அதிர்ச்சியைத் தருவனவாக உள்ளன.

“எங்கே போவது என்று தெரியாமல் அல்லது நிரந்தர முகவரி இல்லாமல் பிரான்சிலே 500,000 பேர் வாழ்கின்றனர்” என எழுதியுள்ளது.

பிரான்சின் தொழிலமைச்சரான மார்ட்டின் ஓபிரி இது தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவிக்கையில் “ஒவ்வொரு பிரஞ்சுப் பிரசையும் இது தொடர்பாக தங்களது விழிகளைத் திறக்கவேண்டும்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அபிவிருத்தியடைந்த” என தமக்குத்தாமே பெயர்சூட்டிக் கொண்டுள்ள இந்நாடுகளின் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறது?

LIBERATION

Un esprit quitte la Terre
Là s'envole une àme
Pour lui plus de misère
Mais pour ses proches que de larmes
Il continu de monter
Les larmes continuent de couler
Un jour ils seront tous réunis
Et ils ne seront plus jamais dans la nuit..

MARIA Lathis

LA GUERRE.

La guerre on se demande à quoi sa sert
Pourquoi se faire tant de mal
Pourquoi detruire la Terre
Encore et encore des coups de balles
qui seront tous fatales
On se retrouve sans famille
Et ça détruit peu à peu nos vies
Un lac de sang se forme sous nos pieds
Mais ça ne cessera donc jamais...

MARIA Lathis எனும் இச் சிறுமியின் வயது பன்னிரண்டு. பிரான்சில் பிறந்து வளரும் இச்சிறுமி மனிதநேயம் சம்பந்தமான கவிதைகளை தொடர்ந்து பிளாஸ்சில் எழுதி வருகிறாள். இவ்வாறு கவிதை எழுதும்போது அவள் அவ்வாறே அலுவலகங்களில் உலாவி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதுசுவைகள் வாழ்க்பூவழி

- சக்கரவர்த்தி -

மிதப்பு நிலை...

கத்தரிப்பூ வர்ணக்கலவையின் ஒளி வெள்ளம். ஒளிவெள்ளம் மெல்லவும் கலையா வண்ணம் மிதந்தேன்.

உதிர்ந்த இறகு போன்றும் - நீரில் மூழ்கும் தகட்டுத் துண்டுபோன்றும் மிதந்தேன். புலன் எட்டும் திசையெங்கும் கூசும் ஒளியின் கசிவு.

காற்றில் கலைந்து- பின் சேர்ந்து மேகமும் அதிராது மிதந்தேன்.

எதுவுமே இல்லை. என் வசம் எதுவுமே இல்லை.

துவக்கு

காசு

அதிகாரம்

ஆடை

உணர்ச்சி

உயிர் என்று எதுவுமே இல்லை என்னிடம்.

இழப்புக்கு இத்தனை சுகம் உண்டா?

மிதந்தேன்..

மிதத்தல் முடிய தீர்ப்பு நிலையம் வரும் போலும்.

விசாரிப்பார்கள். விசாரிப்பின் முடிவில் தேவர்களின் ஸ்நேகமா? எண்ணை கொப்பராவா என்பது முடிவாகும். சொர்க்கம் என்பது நிச்சயம் எனக்குக்

கிடையாது. பாவங்களை பட்டியல் போட்டு எப்படையும் ஏழெட்டு நரக தண்டனை தீர்த்து விடுவார்கள்.

கொலை:

கொள்ளை:

ஆட்கடத்தல்

பாலியல் வன்முறை:

இனத்துரோகம். சித்திர குப்தன் பட்டியல் போடுவான். சீ...

போடுவார். அவரிடம் "நான் ஆரெண்டு தெரியுமாடா?" என்று

அதிகாரம் எல்லாம் காட்ட முடியாது. காட்டவும் கூடாது.

தருகின்ற தண்டனையை மனமு வந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உர்ர்...ரென்ற பேரீரச்சலுடன்

எனைக்கலைத்து விட்டு வேக மாய் எதுவோ பறந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு கணம் துணுக்குற்று - கலைந்த நான் மறுபடி

இணைந்து புள்ளியாய் தாரத்தே போகும் அதைப் பார்த்தேன்.

மயில் வாகனம் ... முருகன் அதில்...சீச்சீ..இது பிரமை அது சட்டலை.

எத்தனை காலம் இப்படி மிதக்க நேரிடுமோ? இப்படியே மிதத்தல் தொடருமாயின் மரணம் சுகமானதே. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்கிறார்களே அப்படியாயின் மரணம் தண்டனையா?

அப்படி உணரமுடியவில்லையே..புவிவாழ்வில் இத்தனை சுகானுவம் கண்டதில்லையே இந்த ஆத்மா. உடல் இழந்தால் தான் ஆத்மாவிடம் சுகம் உண்டா? ஆத்மா திருப்தி ஆத்மா திருப்தி என்கிறார்களே அது பொய்யா? உடல் இழந்த பின்தானே இவ்வாத்தமா திருப்தி என்பதைக் கண்டது.

சே.. இது முன்னமே தெரிந்திருந்தால் எப்போதோ செத்துத் தொலைந்திருக்கலாம். எத்தனையோ கொடுரம் நிகழாது இருந்திருக்கலாம்.

மிதப்பு நிலை சீரற்று இருந்தது கூடியும் குறைந்தும் சிலகணம் அசையாதும் இருந்தது. பூமி தெரியவில்லை. காற்று மண்டலம் கடந்து கனநேரம் ஆனாதாய் ஒம்ம்ம்... போன்ற தோர் சங்கின் வயிற்றில் கேட்குமே அப்படியோர் வெற்றிரைச்சல்.

மிதப்பு நிலை முற்றாய் நின்றது. லேசாய் பதட்டம் பரவியது. அடுத்தது என்னவோ என்கின்ற படபடப்பு. தித்திக்கென்றிருந்தது.

இயமரைப் பார்க்கலாம். சித்திரகுப்தனாரைப் பார்க்கலாம். தவறுகளை நாமாகவே முன்னமே சொல்லி கொஞ்ச தண்ட

னையை மட்டும் அனுபவித்து விட்டு- முத்தி அடைந்து சிவனாரையும் பார்க்கலாம். ரம்பா, ஊர்வசி ஐயய்யோ... கிளு கிளுப்பாக கூட இருக்கிறது.

ஊதா நிறத்தின் ஊர் வலம் மெல்ல மெல்ல கலைந்தது. செந்நிறம் படர்ந்து என்னை மூடிக்கொள்கிறது. காற்று மாதிரி எதுவோ என்னை தாக்க வேகமாக வருகிறது. வந்தது என்னை கலைத்து சிதைத்தது. நான் சிதைந்து சின்னாபின்னமானேன். முயன் றேன். நான் ஒன்றாக உருவம் கொள்ள முடியவில்லை. நெடு நேரம் அது என்னை சிதைத்து சிதைத்து சிரழித்தது.

கீழ் நோக்கி-பூமி நோக்கி கண்பொழுதியில் அது என்னை அழுக்கி விட நிலத்தில் இருந்து மூன்றடி உயரத்தில் உருவம் கொண்டு நின்றேன். பூமியை தொடமுடிய வில்லை. பூமியில் நடப்பவையாவும் தெரிந்தது. துவக்கு சிறுவர்கள் துவக்கு மிருகங்கள் துவக்குக்கு பயந்த குருட்டுச் சனங்கள். வீரவணக்கம் செலுத்தப்படும் என் உடல். சகலமும் தெரிந்தது. என்னைத் தான் யாருக்கும் தெரிய வில்லை.

உன்னி எம்பினைன். வேகமாய் மேல் எழுந்து கீழ் மேகத்தின் உயரம்வரை சென்றுவிட்டு, மேல் செல்ல முடியாது கீழ் வந்தேன். ஆத்ம திருப்தி என்னவென்பது தெரியாது மேல் எம்மியும் வேகமாய் கீழ் அழுக்கப்படும்- மேலும் கீழு மாய் அவதியுற்று அல்லாடினேன். சாந்தியடையாத ஆத்மா அவதியுற்று அலைந்தது. உக்கியா...உக்கியா... ஊ ஊ ஊ... வாய்குவித்துக் கூவினேன்.

இருள் கவிழ்ந்து. நான் பிசாசானேன் சுடுகாட்டுக்கு பறந்தேன். சாம் பல் மேட்டுக்குவியலில் காற்றடித்தது. அடித்த காற்றில் கலைந்த சாம்பலில் குளித்தேன்.

சுகம் ... சுகம் .. உக் கியா உக்கியா ஊ..ஊ..

இடுகாட்டு சிலுவையில் தலை கீழாய் தொங்கினேன்.

சுகம் சுகம் உக்கியா உக்கியா ஊ..ஊ..

களைப்பில்லை... சோர்வில்லை. பசியில்லை. ஆனாலும் பதட்டம் இருந்தது உருவம் துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

எங்கேனும் ஓரிடத்தில் ஓய்ந்திருக்க வேண்டும் போல்தோன்

வேதக்கோயில் அடிவளவில் இருக்கும் கிழட்டுப்புளியமரம். பட்டென பறந்தேன். பறந்தநான் உச்சாணிக் கொம்பில் ஓய்யா ரமாய் தொங்கினேன். அசைவு கண்டு வெளவால் ஒன்று தூக்கம் கலைந்து பறந்தது. சுகம்...சுகம்..உக்கியா..உக்கியா.. ஊ. ஊ...

“டேய் ஆர்ரா நீ?”

முரட்டுச் சத்தம். பிசாசான பின்னும் பயம் எனக்குப் போகவில்லை. பயந்தேன். அடிமரக்கிளை ஆடியது. உற்றுப்பார்த்தேன். இன்னோர் பிசாசு.

“இது எண்ட இடம். ஆர்ரா நீ?”

“நான் பிசாசு”

“நானும் அதுதாண்டா. நீ எந்த இயக்கம்டா?”

அப்பிசாசு என்னருகே மிதந்து வந்தது. அதன் முகம் மிகக்கொடுமாய் இருந்தது.

“நான் ஒரு இயக்கமும் இல்ல...” நடுங்கியது என்குரல்.

“நீ இயக்கக் காறன்தான் எனக்கு தெரியும்.”

றுகிறது.

பாய்ந்து பாய்ந்து பறந்தேன். ஓரிடமும் பிடிக்கவில்லை. எங்கேனும் ஓர் புளியமரம் கிடைக்குமாயின். புளியமரத்தில் மட்டுமேனோ ஆவலாய் இருந்தேன். பட்டென ஞாபகம் வந்தது.

நான் எதுவும் பேசாது மௌன மாய் இருந்தேன்.

“இது எண்ட இடம். நீ இங்க இருக்காத போ..”

“நான் புதுசு. வேற இடம் ஒண்டும் எனக்கு தெரியாது.?”

“இப்ப நீ போறயா? இல்லையா?”

உறுமிக்கொண்டே வாய்

குவித்து என்முகத்தில் ஊதியது. பச்சைப் புகையும் வெடுக்கு நாற்றமும் நெருப்பும் வந்தது அதன் வாயில் இருந்து.

எனக்கு அருவருப்பும் மயக்கமும் வந்தது. மனசுக்குள் “பிசாசு” என திட்டிக்கொண்டு கிறுகிறுத்து தூரத்தே பறந்து போனேன்.

அல்லாடி அல்லாடி அலைய கவலை வந்தது. வீணாகத் தற்கொலை பண்ணி தொலைந்து விட்டோமோ என்று. இயற்கையாய் சாவு வரும் வரைக்கும் உயிர் வாழ்ந்து இருக்கலாம். சும்மிருட்டு. திசைகெட்டு அலைந்தேன். தனிமை... தனிமை...

உக்கியா...உக்கியா...ஊ ஊ...

உக்கியா...உக்கியா...ஊ ஊ...

உக்கியா...உக்கியா...ஊ ஊ...

உக்கியா...உக்கியா...ஊ ஊ...

எக் கச்செக் கமாய் : கிட்டத்தில் எங்கோ நடுநிசிப் பிசாசுகள் கூய் போட்டு, கூய் போட்டு கொட்டமடித்துக் கொண்டிருக்கும் சத்தம் சந்தோசமாய்க் கேட்டது. ஓசை வந்த திசை நோக்கி வேகமாய்ப் பறந்தேன். வைரவன் கோயில் இலுப்பை மரம் கிளை கட்டி இருந்தது. எக்கசெக்கம் பிசாசுகள் கிளைகள் தோறும் கொட்டமடித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. ஒரே சந்தோசம் ஆகிவிட்டதெனக்கு. நெருங்கிப்போக - பிசாசொன்று எனைக் கண்டுகொண்டு, மிதந்து என்னருகே வந்தது. எனக்கு சந்தோசமாயும் பயமாயும் இருந்தது. நெருங்கி நெருங்கி அது என்கிட்ட வர பயமில்லாது

போய் வெறும் சந்தோஷம் மட்டுமே இருந்தது. ஏனென்றால் அது றஞ்சன். என்னைக் கட்டிப் பிடித்தான். புகையாய் பின்னிக் கொண்டோம். “என்ன மச்சான் உன்னையும் தட்டிப் போட்டானுகளா?” கவலையாய்க் கேட்டான் றஞ்சன்.

றஞ்சன் பாவம். என்னுடன்தான் இந்தியாவில் பயிற்சி எடுத்தவன். “நாட்டுக்குப்போறன் என்றுவிட்டு கடல்கடந்தவன் தான். மூன்று மாதத்தால்” தட்டிப்போட்டான்கள் என்று படகு வழியாய் வேதாரணியம் வந்தது சேதி. சிலநாட்கள் கவலைப்பட்டு மறந்துபோனேன். மறுபடியும் பத்து வருடம் கடந்து பிசாசாய் அவனை சந்திப்பேன் என்று எதிர்பார்க்கவே இல்லை. மறுபடியும் கவலையாயும் சந்தோசமாயும் இருந்தது. கவலையாலோ சந்தோஷத்தாலோ அழுதேன். கண்ணீர் வரவில்லை. பிசாசுகளுக்கு கண்ணீர் இல்லைபோலும்.

என்னை அனைத்துக் கொண்டே மரக்கிளைக்குக் கூட்டிப்போனான். பிசாசுகள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கூய் போட்டு ஆரவாரித்தன. சூ... என்றுவாய் குவித்து ஊதினான். சூ சத்தம் கேட்டு எல்லாப் பிசாசுகளும் அமைதியாய் கிளைகளில் அடங்கின. றஞ்சன் தான் இந்தப் பிசாசுகளுக்கெல்லாம் லீடர்போல. அவன் செய்கைக்குக் கட்டுப்படுகின்றனவே. வளைந்த கிளையில் இருந்த பிசாசொன்று என்னை வினோதமாய்ப் பார்த்தது. அதை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம். கண்ணுக்குக் கறுப்புத் துணி கட்டினால் யார் என்று கண்டுபிடித்துவிடலாம் போல் தெரிந்தது. அந்தப் பிசாசைப் பார்க்க ஏதோ ஞாபகம் வருவதுபோன்றும் இருக்கிறது. “அண்ண... அண்ண... என்ன விட்டுறங்கோ அண்ண... உங்க கால புடிச்சி கெஞ்சிறன்

அண்ண... துவக்கக் காட்டி காசு கேட்டா எப்படி அண்ண இல்ல எண்டு சொல்றது... அதுதான் ஒரு புணயல் மாட்ட வித்து காசு குடுத்தனான். சத்தியமா நான் அவங்கட இயக்கம் இல்ல...” உயிர்ப்பிச்சை கேட்டு முழங்காலில் நின்டவனை மார்பில் உதைத்து மல்லாக்க வீழ்த்தினேன். கையும், கண்ணும் கட்டப்பட்டவனை மண்டையில் சுட மூளை வெளிவந்தது.

“இவன்தான்... இவன்தான் என்ன மண்டையில போட்டவன். இவன் நான் சும்மா விடமாட்டன்”

அப்பிசாசு என்னை நோக்கி வேகமாக வந்தது. நான் பயந்து நடுங்கினேன். செய்த பாவத்தால் வரும்பயன் நினைத்து நொந்தேன். புளியமர பிசாசுகள் மாதிரி இவைகளும் என்னை துரத்திவிடுமோ? நான் எங்கு போவேன். எனக்கு என்ன தெரியும் பிசாசுகளின் உலகம்? எனை நொந்து அதுகளை சோகமாய்ப் பார்த்தேன். றஞ்சன் வேகமாய் அமைதியாய் அப்பிசாசைப் பார்த்தான். அது அடங்கி வேறுஎங்கோ பார்த்தது. “நாம மனிசனுகள் இல்ல.. அந்த கெட்டசென்மங்களுக்கும் தான் கோபம், தாபம், துவக்கு எல்லாம். நமக்கு அதுஒண்டும் இல்ல. நம்மட உலகம் வேற... நமக்கும் குத்த வேணும் பழிவாங்க வேணும் சுடவேணும் எண்டால் பிசாசுக்கும் மனிசனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? உனக்கு இன்னும் மனிசப் புத்தி விட்டுப்போகல்ல என்ன...” றஞ்சன் அமைதியாய்ச் சொல்ல மற்றப் பிசாசுகளும் அதனிடம் போய் சமாதானம் பேசின... நான் சோகமாய் றஞ்சனை ஓட்டி மிதந்து நின்றேன். என்னை தடவிக் கொடுத்த றஞ்சன் அது அருகே என்னை மிதந்து கூட்டிப் போனான். அது என்னை ஸ்சி னைகமாகப் பார்த்து சிரித்தது. சே... பிசாசுகளுக்கும் தான்

எத்தனை பெரிய மனசு. எல்லாப் பிசாசுகளும் என்னைச் சந்தோச மாய் வரவேற்றன... “இங்க இருக்கிற எங்க எல்லாருக்குள்ளும் கனக்கக் கனக்க கதையிருக்கு. நாங்க எல்லாரும் பிசாசாகினைதுக்கு தமிழும், ஈழமும், துவக்கும் யுத்தமும் தான் காரணம். உனக்கும் அதுதான் காரணம் என்று எங்கெல்லாருக்கும் விளங்குது. இருந்தாலும் நாம எல்லாரும் ஒண்டா இருக்கிறதால உன்னோட கதைய எங்க எல்லாருக்கும் சொல்லு. பிறகு நாங்க எல்லோரும் ஏன் பிசாசானம் என்று உனக்கு சொல்றம்.” “சொல்லு மச்சான் உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்” றஞ்சன் சொல்ல நான் பேசாமல் இருந்தேன். “உன்ன அறிமுகப் படுத்து மச்சான்: உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்?” “என்ன ஒருவரும் தட்டயில்ல.” “பின்ன...?” “நானாத்தான்!” “நீயாத்தான் எண்டால்?” “நானே எனக்கு வச்சித்தன் மண்டையில.” “ஏன்?” “இயக்கம் புடிக்கல்ல!” “புடிக்கல்ல எண்டால் சிறிகந் தராசா மாதிரி அடிக்கிறத அடிச்சிற்று கனடாவுக்கோ யூரோப்புக்கோ போய் பேரையும் மாற்றி இயக்கத்தையும் மாற்றி சூழ்நிலைக்கு ஏத்தமாதிரி புலிவேசம் போட்டு “இடி” எண்டு பேப்பர் நடத்தி அறிவுகெட்ட வெளிநாட்டு தமிழ்ச் சனத்த ஏமாத்தத் தெரியாம செத்துப் போய் வந்திருக்கிறேயே. உனக்கு அறிவே இல்லையா?” றஞ்சன் வேதனையாயும் கோப மாயும் சொன்னான். “இப்படியான வேலை செய்ய மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்காததாலதானே தற்கொலை பண்ணினான்.” “அது சரிதான் மச்சான். அந்த எளிய செம்மங்கள் செய்யிறத

விட நீ செத்து வந்தது பெரிய விஷயம். நீ சந்திச்சியோ என்னவோ தெரியாது. வேதக் கோயில் புளியமரத்தில ஒரு நரகல் இருக்கு. களுவாஞ்சிக்குடி கணபதிப்பிள்ள மாஸர் வீட்டில நல்லா அடிச்சிற்று அந்த புளியமரத்தடியில் கொஞ்சத்த தாட்டு வச்சித்து கொஞ்சத்தோட வெளிநாடு கிளம்பேக்க விஷயம் தெரிந்து தட்டிப்போட்டாங்கள். பொழுது பட்ட நேரம் அலுப்பாயிருக்க சம்மா சுத்தித்து வருவம் என்று போறன். அவன் கழுத்து நிறைய தங்கச் சங்கிலியோட சக்கிள்ல போறான். கணபதிப்பிள்ள மாஸர். அவன காட்டி ஆரோ ஒரு பொடியனிட்டு சொல்றாரு “அவன் போட்டு போறது எண்ட மகளிர் சங்கிலி தம்பி” என்று. “அவருக்கு எப்படி இருந்திருக்கும் மனநில அந்த நேரத்தில செத்தபிறகும் அந்த நரகலுக்கு காசாச விட்டுப்போகல்ல. புளியமரத்தடியில் தாட்டுவச்ச நகைக்கும் காசக்கும் காவல் இருக்குது. கொஞ்சம் சீனியர் பிசாசு. கனக்க விஷயம் தெரியும் அதுக்கு. கிட்டப் போனா புகை அடிக்கும்.” றஞ்சன் சொல்ல- நானும் விரட்டப் பட்டதைச் சொன்னேன். “சரி சரி அது போகட்டும். இதுகள் எல்லாம் காத்துக் கொண்டு இருக்குதுகள் வெளிச்சம் வரமுதல் உன்னை அறிமுகப்படுத்து.” சொல்லி விட்டு கிளையொன்றில் சாய்ந்து உக்காந்து கொண்டது. அதுகள் எல்லாவற்றையும் ஸ்சினே கமாய்ப் பார்த்து புன்னகைத்து விட்டு என்னை அறிமுகப் படுத்தலானேன். “எண்டபேர் றெஜினோல்ட். உண்மையான பேர் பெரியதம்பி. றெஜினோல்ட் என்று பெயர் வைச்சது தேவன் மாஸர். மாஸர் என்றால் படிப்பிக்கிற மாஸர் இல்ல என்று உங்களுக்குத் தெரியும்தானே. உண்

மையில் நான் ஏன் இயக்கத்துக்குப் போனேன் என்று இண்டவரைக்கும் எனக்கு விளங்கவில்ல. கொலையும் கொடுமையும் கொள்ளையும் தான் இயக்கம் என்று இருந்திட்டன். தமிழும் ஈழமும் என்று சொல்லி சொல்லி எத்தனை யாயிரம் கொடுமை நடந்திட்டிடுது.

இப்பிடித்தான் ஒருசமயம் நாங்க யாழ்ப்பாணத்தில இருந்து படுவான்கரைக்கு நடந்து போய்க் கொண்டு இருந்தம். மொத்தம் நாற்பது பேர். ஆணையிறவு கேம்புக்குப் பின்னால் கடந்து- கடற்கர ஓரமா முல்லத்தீவு போய்- முல்லத்தீவு இருந்து நிலாவெளி - நிலாவெளியில இருந்து முதுார் சேர்ந்து- முதுாரில இருந்து வாகர. அங்கயிருந்து புலிபாஞ்சகல் - புலிபாஞ்ச கல்லில இருந்து படுவான்கர இதுதான் எங்க ளோட அந்தக்கால நடைபாத வழி. நாற்பது பேரும் ஆளாளுக்கு ஐம்பது கிலோவுக்கு மேல பாரத்தோட ஈழமீட்டப்(?) பயணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். வாகரையில் இருந்து புலிபாஞ்சகல் போறவழியில உட்பகந்த என்று ஒரு சிங்கள ஊரிருக்கு எப்பவும் ராவிஸ்தான் அந்த ஊர் தாண்டிப் போவம். ஏனெண்டு மறந்து போயிற்றுது அந்தமுறை நாங்க பொழுது படமுதல் அந்த ஊரக்கடக்க கொஞ்சச் சனம் எங்களக் கண்டுத்துகள். அதுகள் எங்கேயோ போயிற்று ட்றக்டரில வந்து கொண்டிருந்துதுகள். எங்கள தூரத்தல கண்டவுடனேயே பதறத் துடங்கிட்டுதுகள். ட்றக்டர மறிச்சு எல்லாச் சனத்தையும் இறங்கச் சொல்லி கண்ணமூடச் சொன்னம் அதுகளுக்கு விளங்கிற்றுது. எங்கட பயம் எங்களுக்கு. கஸ்தர்ப்பட்டு கண்டு பிடிச்ச ரகசியப்பாதையது. அது சிங்களச் சனத்துக்கு தெரிஞ்சா பிறகு என்ன நடக்கும் என்று தெரியும்தானே.

சனம் குய்யா முய்யா எண்டு கத்தத் தொடங்கிற்றுதுகள். கிளடுகட்ட, பொம்பிள, குஞ்சுசுரால் எண்டு மொத்தம் முப்பத்திமுணு உருப்படி. துவக்கால சுட்டா ஊருக்குள்ள சத்தம் கேட்கும் அந்த இடத்திலயும் வைத்து ஒண்டும் செய்ய ஏலாது சனத்தையெல்லாம் சாய்ச்சிக் கொண்டு ஒரு அஞ்சாறு கட்ட கடந்து போய் எல்லாரையும் முழங்காலில நிப்பாட்டிப்போட்டு மொட்டையடிக்கிற கத்தியால - இருந்தது ஒரு கத்திதான். அந்தச் சனத்திற்கு தப்பியோடக் கூடத் தெரியல... தெரியல எண்டு இல்ல ஓடஏலாது. நாற்பதுபேர் துவக்கோட வளச்சி நிக்கிறம். முதல்ல நான்தான் கத்தியெடுத்து முழங்காலில நிண்ட ஒருவண்ட தலைமயிரப் புடிச்சு நிமித்தினன். என்னவோ சொன்னான். எனக்கது கேட்கயில்ல தமிழ்...தமிழ் எண்டுமட்டும்தான் காதுக்குள்ள கேட்டுது. கத்திப் புடிய பெருவிரலால அமுக்க அவன் குனிஞ்சு எண்ட காலப் புடிச்சான். கண்ணிலயிருந்து தண்ணி வழிய என்ன பாத்தான். எனக்குப் பாவம் வரயில்ல நச்... குரல் வளையில் இருந்து காற்றும் “அவக்” எண்டொரு சத்தமும் பிறகு ரத்தமும் வந்தது. முப்பத்திரெண்டும் இப்பிடயே சரிய - மிஞ்சினது ஆறுமாதக்கைக் குழந்தை ஒன்று மட்டுந்தான். அந்தக் குழந்தையோட அம்மாட கை புள்ளய விடவேயில்ல அது வில்வீல் எண்டு கத்திக்கொண்டேயிருந்திச்சு. உயிர் போனபிறகும் அந்தப் பொம்பிளையிட கால் மண்ணை உதைச்சுக் கொண்டே கிடந்திது. அந்த புள்ளயிட கையப்புடிச்சு இழுத்துத் தூக்கி அத ஒருமாதிரியாப் பார்த்து சிரிச்சான் ராசன். “இதக் கொண்டுபோய் தமிழனா வளத்து சிங்களவனக் கொல்ல வைக்க வேணும்”

எண்டு சொன்ன ராசனில எனக்கு கோபம் வந்திட்டுது. பின்ன என்ன. இவன் பெரிய வனாகி சிங்களவனக் கொல்ல பதினஞ்சு பதினாறு வரிசம் எடுக்கும். அதுவரைக்கும் எங்களுக்கு தமிழீழம் கிடைக்காமலா இருக்கும். தேவன் மாஸ்தர் இந்தியாவில வச்சி சொன்னவர் எப்படியும் அடுத்த பொங்கல் தமிழீழத்தில பொங்கலாமெண்டு அந்தப் பொடியன ராசனிட்டு இருந்து பறிச்சி எடுத்தன். ஒருத்தருக்கும் விளங்கயில்ல நான் என்ன செய்யப் போறன் எண்டு. காலப்புடிச்சி தலைகிழாத் தூக்கி- பக்கத்தல இருந்த பால மரத்தில தலைய ஓங்கி அடிக்க மண்டை நொருங்கி செத்துப்போனான். கொஞ்சம் மூளையும் கனக்க ரத்தமும் அடிமரத்தில ஓட்டியிருந்திச்சு. செத்தபிள்ளய பத்தைக்குள்ள தூக்கியெறிஞ்சி போட்டு- கொண்டுவந்த சாமானத் தூக்கிக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கித்தன். படுவான் கரை போய் பொறுப்பாளரிட்ட சொன்னன். என்ன நல்லாப் பாராட்டினாரு.

“இப்படித்தான் இடர்வரும் தடைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும்.” எண்டு எல்லாரையும் கூப்பிட்டுச் சொல்லி -என்னோட பெருமையையும் சொல்லி இப்படித்தான் நீங்களும் செய்ய வேண்டும் எண்டு கட்டள வேறு போட்டாரு.

யாழ்ப்பாணத்தில இருந்து கனக்கச் சாமான் கொண்டுவந்தம் தானே. அது கள வச்சி ஏதாவது செய்ய வெணும் போல இருந்திச்சு. பொறுப்பாளரிட்ட கேட்டன். “நீதான் பெரிய ஆளாச்சே. தேவையான ஆட்களக் கூட்டிற்று முப்பத்தொன்பதாம் கொளனிக்குள்ள பூரன்.” எண்டாரு.

யாழ்ப்பாணத்தில இருந்து வந்தம்தானே நாற்பது

பேரும் அதோட றெயினிங் எடுக்காத ஏழுபேரையும் சேர்த்துக் கொண்டு வடிவான திட்டம் போட்டன். திக்கோடையில தான் எங்கட காம்ப். நாலுபக்கமும் சின்னச்சின்ன மல. யாராலயும் கண்டுபிடிக்க ஏலாது. அங்க ஒரு சின்னக்குகை கூட இருக்கு.

திக்கோடையில இருந்து புள்ளையாரடி வரைக்கும் ட்ரக்டரில போய் - அவங்க இருந்து பொழுது பட்டதுக்கு பிறகு முக்கோண வடிவத்தில முன்னேறி - கூப்பன் கடையடியில வட்டமாகி நேரம் விடியச்சாமம் ரெண்டுமணி. முப்பத் தொம்பதாம் கொலனி சின்ன ஊர்தானே... முதல் நம்மட சனம்தான் அவங்க. பிறகு பிறகு சிங்களவர்கள் வந்து நம்மட சனத்த துரத்திப்போட்டாங்கள். அந்தச் சனம் எல்லாம் இப்ப வெல்லா வெளியிலையும் பழகாமப் பக்கமும் கூடியேறிற்றுக்கள். முப்பொத்தொம்பதாம் கொலனிய எனக்கு நல்லாத் தெரியும். எங்கட அப்பாதான் இந்த ஊருக்கு பஸ் ஓடுவரு. சின்ன வயதில அவரோட கனக்கத் தரம் வந்து இருக்கன். சின்னதா ஒரு பள்ளிக்கூடம். ஒரு கூப்பன் கடை இது ரெண்டும்தான் சீமேந்துக் கட்டிடம்.

ஆக் காண்டிக் குகூட கேக்காம ஊரசுத்தி வளைச்சிட்டம். சின்ன ஒரு வெடிச்சத்தம் கேட்டாலும் சவளக் கடையில இருந்தும் கெவிழியாமடுவில இருந்தும் ஆமிக்காறன் வந்திடுவான். பிறகு அவ்வளவுதான்.

மொத்தம் நாற்பது வீடுதான் அங்க. சரசரப்பு கேக்காம ஒரு வீட்ட தட்டினன். திறக்கயில்ல. இன்னும் சத்தமா தட்டினன். கொஞ்ச நிமிசம் கடந்து ஒருவன் கதவ திறந்து வந்தான். முப்பது வயது இருக்கும். திரிகருகின லாம்பெண்ண விளக்கு அவண்ட கையில. என்ன கண்டு பயப்பிட முதலே - பழகாமத்து

ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து எடுத்துப்போன பிளாஸ்டர் அவண்ட வாயில் ஒட்டினன். இத்தின அமளி நடந்தும் நித்திர கலையாம உடுப்பு கலைஞ் சு போய்படுக்கிற பொஞ்சாதி யிட வாயிலையும் பிளாஸ்டர் ஒட்டினன்.

ஒரு வீட்டக்கூட தவறவி டயில்லை. எல்லாரையும் சேத்து எடுக்க மொத்தம் நூத்தி பதின்முனு பேர் மொத்தம். எல்லாரையும் கூப்பன் கடைக் குள்ள வச்சி பூட்டினம். மூச்சுக் காத்தத் தவிர வேற சத்தம் இல்ல. கையையும் வாயையும் பிளாஸ்டரில் கட்டியும் ஒட்டியும் போட்டம்.

இந்த நேரம்பாத்து குழந்த பிள்ள ஒண்டு விட்டு விட்டு கத்தற சத்தம் கேட்டிச்சி. எங்கேயோ பிறை நடந்திட்டுது. நான் ரெயினிங் எடுக்கேக்க சொல்லித் தந்தவங்கள் சத்தம் வாற திசைய வச்சி இடத்த கண்டு பிடிக்கிறதுக்கு. சரியா புடிச்சன். கூப்பன் கடை வளவுக்கு பக்கத்து ஒழுங் கைக்குள்ளால ஒரு பொம்புள பதுங்கிது. ஓடிப்போய் தலை மயிர்ப் புடிச்சி வாயில பிளாஸ்டர் ஒட்டினன். புள்ளய நிலத்தில் போட்டுத்து எண்டகாலப் புடிச்சி தலைய தலைய ஆட்டிச்சி. என்ன வேணும் எண்டா கொல்லு எண்ட புள்ளய ஒண்டும் செய் யாத எண்டு கெஞ்சிது போல... இரங்கிற மனமா இது. புள்ள வேற வாள் வாள் எண்டு கத்திச் சுது. புள்ளய அந்தரத்தி தூங்கி எறிஞ்சி - ரெண்டு கையாலையும் வாள் ஒங்கி குறுகால ஒரு போடு. "சக்"

இயக்கத்துக்கு போற துக்கு முதல் - நான் ஒரு பேக்கரி யிலதான் வேலை செய்தான். பாணுக்கு மாவ குழச்சிப்போட்டு பெரிய கத்தியால குழச்சமாவ வெட்டி வெட்டி பிரிச்சி எடுப்பம். பச்சமாவ கத்தியால வெட்

டேக்க எப்படி இருக்குமோ அப்பிடித்தான் இருந்திச்சி: அந்த புள்ளய வெட்டேக்க. ரெண்டு துண்டா புள்ள நிலத் தில விழுந்திச்சி- ரத்தம் கனக்க.

புள்ளய கண்ணுக்கு முன்னால வெட்டினதப் பார்த்து மயக்கம் போட்டு விழுந்திட்டுது அந்தப் பொம்புள. விழுந்த பொம்புளயிட மயிர்ப் புடிச்சி இழுத்திட்டுப் போய் மற்றச் சனத்தோட போட்டு அடச்சன். இந்த நேரத்தில் இருக்கிற எல்லா வீட்டுக்கும் நெருப்பு வச்சிப் போட்டாங்கள் மற்றப் பொடியனுகள். முப்பத் தொம்ப தாம் கொலனி பகல் மாதிரி வெளிச்சமாயும் வெக்கமாயும் இருந்திச்சி. கூர எல்லாம் கோர்ப்புல்லுதானே. பட படத்து சத்தத்தோட பத்திச்சி. எனக்கு சரியான பெருமையாயும் சந் தோசமாயும் இருந்திச்சி.

கூப்பன் கடையோட ஜன்னல உடச்சி உள்ள பாக்க -மாட்டுக்காலை மாதிரி இருந் திச்சி. எட்டு கிறனைட், சேப்டி பின்ன கட்ட விரலால கழட்டி ஆளுக்கு ஒண்டா உள்ள எறிஞ் சு போட்டு ஜன்னல மூடிப்போட்டு, சர்வசாதாரணமா நடந்து விடிய முதல் திக்கோடைக்கு வந்திட் டம்.

என்னோட வளர்ச்சியப் பாத்து பொறுப்பாளருக்கு பொறாமை வந்திட்டுப்போல என்ன தட்டுறதுக்கு பிளான் போட்டுத்தான். என்ன தட்ட முதல் அவனுக்கு நான் பாடம் படிப்பிக்க வேணும். ஒரு நாள் முழுக்க நல்லா திட்டம் போட்டன்.

எழுவான் கரையில் இருந்து படுவான் கரைக்கு போறது எண்டால் இருக்கிறது பட்டிருப்புப் பாலம் மட்டுந்தானே. எனக்கு கிடைச்ச பகடைக்காய் பட்டிருப்பு பாலம். ராவோட ராவா கொண்டு வச்சித்தன் அம் புஸ்ஸ.

அந்த ஏரியாவே அதிர பாலம் ரெண்டு துண்டா உடைஞ் சு சிதறிப்போச்சு.

சனம் பயங்கர குழம் பத்துடங்கிற்று. பொறுப்பாள ருதான் யாழ்பாணத்தில் இருந்து நாங்க கொண்டுவந்த சாமான ரெஸ்ட் பண்ண பாலத்த உடச் சிப் பாத்தவரு எண்டு ஊரெல் லாம் கதையப் பரப்ப சனமே அவர அடிச்சிக் கொன்ற நில மைக்கு வந்திட்டுதுகள். யாழ்ப் பாணத்துக்கு வேற விசயத்த அனுப்ப - தகவல் வந்திது, ஆள உடன தட்டச் சொல்லி. விச யத்த நம்மட பொடியனுகளிட்ட சொன்னன்.

வாய்க்குள்ள துணிய அடச்சிட்டு - கையையும் காலை யும் கட்டிப் போட்டுத்து பொறுப் பாளர பின்னி எடுத்திட்டாங்கள். பொடியனுகளுக்கும் விளங்கை யில்லை. பொறுப்பாளருக்கும் விளங்கையில்லை. இது எல் லாம் ஏன் நடக்கிறது எண்டு. பகல்ல கொண்டு போய் புதைக்க ஏலாது. பகல் எண் டால் சனம் கண்டு என்னமும் கேக்கும். குகை எண்டு முதல் சொன்னன்தானே அதுக்குள்ள சவத்த தூக்கி பொடியனுகள் போட்டிருந்தானுகள். அண்டு முழுக்க சரியான அடைமழை வேறு. இருட்டின பிறகு குகைக் குள்ள போய் வாய்க்குள்ள இருந்த துணிய எடுக்க "அவ் அவ்" எண்டு வாய்க்குள்ளால காத்து வந்திது. அந்த ஆள் இன்னும் சாகயில்லை. மூக்குக் குள்ள ரத்தம் காஞ்சி மூக்க அடச்சி இருந்திச்சி. பொடிய னுகள கூப்பிட்டு தூக்கித்து வரச் சொன்னன்.

தூக் கிற்று வரேக் க அவனுக்கு விளங்கிற்று ஆள் இன்னும் சாகயில்லை எண்டு. என்னட்ட சாடமடயா சொன்னானுகள். நான் கண்டு கொள்ளயில்லை. திருப்பி என் னமும் கதைச்சால் தமக்கும் இதுதான் கதி எண்டு தெரி

யாதா என்ன?

மடுவ வெட்டி ஆள உள்ள போட்டு மண்ண போட உடம்பு கொஞ்சம் லேசா அசஞ்சிது. இன்னும் அள்ளிப் போட அடங்கிற்று. இந்த சம்பவத்துக்குப் பிறகு அந்த ஏரியா முழுக்க நம்மட ஆச்சிதான்.

ஆத்துக்கு இந்தப் பக்கம் செய்து செய்து அலுத்துப் போயிற்றுது. எழுவான் கரைப் பக்கம் என்னமும் செய்ய வேணும் போல இருந்திச்சி. படுவான்கரைப்பக்கம் செய்யிற மாதிரி அவ்வளவு லேசான விசயம் இல்ல எழுவான்கரையில் செய்யிறது. அதுவும் இல்லாம சோனிமாருக்கு ஜிகாத் இருக்கு. அவனுகள் எப்பவும் வாளோடையும் துவக்கோடையும் திரிவானுகள்.

ஆத்தக் கடந்து கடற்கரை ஓரமா மீராவோடைக்குள்ள பூந்திட்டம். இது எப்படியோ கல்லடியில் ஆமிக்கும் காத்தான் குடியில் இருக்கிற ஜிகாத்துக்கும் தெரிஞ்சிட்டுது. எங்கள் றவுண்டப் செய்திட்டாங்கள் எண்டு எங்களுக்கு விளங்கித்து. தப்பி ஓடத் துவங்கி கிட்டம். அந்த நேரம் பாத்து குறுக்க வந்து விழுந்திது ஒரு

சீதேவி.

வலைவாடியில இருக்கிற புரிசனுக்கு சோறு கொண்டு குடுத்திட்டு வருகிது போல. நிறமாத புள்ளத்தாச்சி. குறுக்கால வயிற்ற ஒரு போடு. வயிற்றுக்குள்ள இருந்த புள்ள பொளுக்கொண்டு மண்ணில விழுந்திச்சி. முதலுக்கு மோச மில்ல. எல்லாரும் தப்பி ஓடிட்டம்.

இப்பிடி ஒண்டில்ல ரெண்டில்ல... இந்த இயக்கம் புடிக்காம வேற இயக்கத்துக்கு போனன். இந்தியன் ஆமியோட சேந்து காத்தான் குடியில் கனக்கயா கொள்ளையடிச்சன். முஸ்லீம் பொட்டையளுக்கு முலைபுடிச்சன். கடைகள் பத்தவெச்சன் தமிழ் பொடியனுகள துரத்தி துரத்தி புடிச்சி பயிற்சி குடுத்து துவக்கும் குடுத்தன். இந்தியன் ஆமியும் புடிக்காம வேற இயக்கத்துக்கு போய் அம்பிளாந்துறை சந்தியில் வச்சி ஹாஜி மார கொண்டு குவிச்சன் அதுதான் ஆகப்பெரிய கொடுமை. என்னால சொல்ல ஏலாம இருக்கு எனக்கு என்னவோ செய்யிது”

நான் அழ ஆரம்பித்து விட்டேன். சில பிசாசுகள் கொட்

டாவி விட்டுக்கொண்டு இருந்தன. இன்னும் சில தூங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. வெளிச்சம் வேறு வர ஆரம்பித்து விட்டது. உச்சாணிக் கொம்பில் இருந்த சில பிசாசுகள் வெளிச்சம் பட கரைய ஆரம்பித்துவிட்டன.

“இந்த சின்ன சின்ன விசயங்களுக்காகவா செத்துப் போன நீ” சாதாரணமாய் ரஞ்சன் கேட்டான். அழுத நான் வினோதமாய் அவனைப் பார்த்தேன்.

“இதவிட பயங்கரமான விசயம் எல்லாம் இதுகளிட்ட இருக்கு. இதுகளோட ஒப்பிட்டா உன் வாக்குமூலம் தூசு. நாள ராவைக்கு இதுகள சொல்ல சொல்றன் கேளு”

அவன் சொல்லி முடிய கிளைகளை ஊடுருவி சூரிய ஒளி அவனில்பட கரைய லானான். என்னிலும் வெளிச்சம் பட நானும் கரையலானேன்.

“மங்கைபராய்ப் பீற்பதற்கே”

V. தவராஜாவின் நான்கு மேடை நாடகங்களின் தொகுப்பு. அனாமிகா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தொடர்புகளுக்கு:

வெ. தவராஜா

“படி” கலாச்சார வட்டம்

Nº: 200, Old Kalmunai Road,

Nochimunai,

Batticaloa,

Sri Lanka.

பிணம் செய்யும் தேசம்

இளைய அப்துல்லாஹ்

அந்தக் கால்வாய்
எனக்கின்னும் புதிதில்லைத்தான்.
சில வேளைகளில்
அது ஒரு ஜீவ உற்று.
பிணந்தின்னிக் கழுக்குகளுக்கு
புதிதாய் ஒரு உறைவிடமாகவும்
உருமாறியதாய் ஞாபகம்.
நரிகளின் இணைபிரியாத
ஒரு கும்மாளமிடும்
சுனையின் நிலமாக
இன்னுமொரு அவதாரமாகவும்...

* *

ஆற்றில் பிணம் மிதந்து
வருவது ஏதோ ஒரு அழகாகவே
தெரிகிறது கழுக்குகளுக்கு...

* *

இப்பொழுதெல்லாம்
அந்தத் தேசத்தில்
ஒவியர்களுக்கு ஆற்றில்
பிணத்தை வைத்துக்கீற
இலகுவாகவே படுகிறது...
ஏன் கவிஞர்களும்
பிணம் பற்றியே சிந்திக்கிறார்கள்...

* *

பிணம் ஒரு பொதுவானதாகவும்
தினம் நிகழ்பனவாகவும்
அது உரித்துடைதாய் ஆகிவிட்டது.
சாப்பிடுதல், குடித்தல்
புகைத்தல் இன்னும் புணர்தல்போல
மிகச் சாதாரணமாய்
பிணமும்...

* *

சந்திகளில் இருந்து கொண்டு
பிணம் பற்றிய பேச்சில்
காலம் வெகு
இலகுவாகவே கழிகிறது...
பெண்களும் அதிகமாக
பிணங்கள் பற்றியே
பேசுகிறார்கள்.
இராப்பேய்களும் இப்போது
அலைவதில்லையாக்கும்.

*

பிணங்கள் எழுந்து வந்திடாதே
எலும்புக் கூடுகள்
ஈரம் ஆறமுதல்
அடுத்த பிணமும் தயார்.
பிணத்துக்கு பயப்படுபவர்கள்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
இல்லாமலாகி விட்டதாயு
புள்ளி விபரம் கூறிற்று.
தேசத்தில் நடக்கலாம்
என்று பிடிவாதம் பிடிப்பவர்களே
நாளைக்கு நீவீரும்
பிணமாகலாம்.

* *

www.tamilrangam.net

சுமை சுனக்கும் ராவும் பசுவும்

௨௨

ஒரு நெருப்புதிரும்
போர்க்காலச் சுமை
தினம் என்னுள்ளே
உறங்கியபடியும் விழித்தபடியும்
கிடக்கிறது.
நெக்குருகிப் போகாதபடிக்கு
நெடும்புனல் போல
ஒழித்தோடும் அது.
போர்ப் பறையதிர்வில்
என் செவிப்பறை
ஒவென அகலித்தபடிக்கு...

***

அவலங்களை கேட்டும்
அனுபவித்ததுமான உணர்வுகள்
அங்கிங்கெனாதபடிக்கு
இழுபட்டுப் போய் அடங்க
மறுக்கின்றன.
இடிபாடுகளும் வனஅழிப்பும்
ஓலங்களும் பட்டினியும்
முள்ளும் தோலுமான
மானுட எச்சங்களை
மனம் விலக்க முடியவில்லை.

***

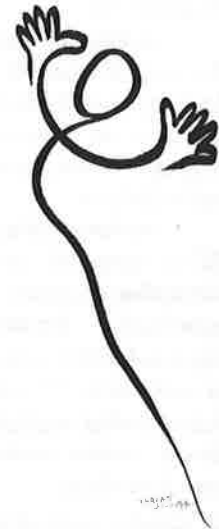
எட்டாத தொலை காலத்தில்
தீர்வு முட்டைகள்
உறியில் தொங்கியதாய்
திராட்சை நரியின் நாவூறல்
போல கனவுகளை தினம்
சுமந்த படிக்கு
இந்த முன்பனிக்காலத்தின்
ஒவ்வொரு ராப் பொழுதுகளும்
தனிமை விறைப்புகளில்
நகர்வதாய் ஞாபகம்-

***

போஷிப்பதற்கு முடியவில்லை
தேசம்தான் ஞாபகப்படுகிறது.
வெட்டிப் பொழுதுகளில்
லயித்திருக்கும் காலம்
என்னவோ காததூரம்
சென்று விட்டதான பிரேமை
தினம் என்னுள்ளே
உறங்கிய படிக்கும்
விழித்த படிக்கும் கிடக்கிறது
சுமை.

“பவளமலையில் ஓர் பசுந்தளிர்” என்ற சிறுகதைமூலம்
17.07.1986 இன் சிந்தாமணிப் பத்திரிகையூடாக
எழுத்துலகில் நுழைந்த இளையஅப்துல்லாஹ் இன்று
வரை சுமார் 280 கவிதைகள் எழுதியுள்ளார் முள்ளிய
வளையில் பிறந்து வாழ்ந்த இவர் 31.10.90 இல்
முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதின் பின்னர் அக்குற
ணையில் சிலகாலம் வாழ்ந்து தற்போது இலண்டனில்
அரசியல் தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்.

”

சூனியப் பிளவு (கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: கைலாஷ்சிவன்
78/12 மேலத்தெரு
கங்கைகொண்டான் 627352
திருநெல்வேலி
விலை (இந்தியா) ரூபா 20

*

“கவிதை எழுத வாழ்வினூடே ஓடும் தர்க்கத்தின் இழையை உணரும் திறன் வேண்டும்.

அதன் விளைவு தார்மீக உணர்வாகி வீர்யத்தின் உலையில் உருகிப் பிழம்பின் நிலையை எய்திப் பின் எழுத்தில் வரவேண்டும்.

“பிரேமிள் இல்லாதிருப்பது எல்லோருக்கும் வசதியாகப் போய்விட்டது.” அவரைப்பற்றி எழுதுவது. அவரைப் பின் பற்றி எழுதுவது. என பிரேமிளின் பெயரை உச்சரிப்பதினுடிக் வாழ்வது. இவ்வாறான போக்கில் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது கைலாஷ்சிவனின் சூனியப்பிளவு கவிதைத் தொகுதி. கவிதைகள் அனைத்தும் வழமையான தமிழ்நாட்டுக் கவிதைகளில் இருந்து விடுபட்டு கனதியான தாக்கத்தைத் தருகிறது. பிரேமிளின் தொடர்ச்சியாக இருக்க விரும்புவதாகக் கூறும் கவிஞர் பிரேமிள் தாக்கத்தில் நிறையவே கவிதைகள் எழுதியுள்ளார்.

தன்னுடைய இலக்கு - வாழ்வை ஓர் உயிர் இருப்பாக நிகழ்த்திக் காட்டுவது. இவ்வமைப்பை கேலிக்குள்ளாக்குவது. அதற்கெதிராக கலகம் புரிந்து உடைத்தெறிவது. விளிம்பு நிலையில் இருந்து மையத்தைச் சிதைப்பது. எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கவிதைகளில் சொற்களின் சேர்க்கை, பிரிப்பு, செருகல், வார்த்தை அசைவுகள் ஒரு கவிஞனின் உறைவிடத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆனாலும் வேண்டுமென்றே வடமொழி எழுத்துக்களை பயன்படுத்தியிருப்பது தான் புரியவில்லை.??? (ஸந் தோசம், பாஷைகள், ஸ்தாவர விருடஷநிழல், சஷணம், ஸப்தம், ஐலம், த்யான, ஸர்ப்ப...)கவிதையின் இயங்கு தளத்தை தடை செய்கிறது.

32 எக்ஸில் □ ஜனவரி, பெப்ரவரி 1999

தனக்கு 60 வயதானதைக் கூட கவிதையாக எழுதிவிட்டு பிரேமிளின் இருப்பை மறைக்க நினைத்து அவரையிட்டு வாய் திறக்காது இருக்கும் தமிழ்நாட்டுச் சூழலில் இத் தொகுதி கனதியான சேர்ப்புத்தான். பிரபஞ்ச ஜீவ பிரேமிளுக்கு என அடிக்குறிப்பிட்ட கவிதை

“சூனியப்பிளவு”

.....
உயிரின் ஒளிவிரல்கள் ஸ்பரிசும் பட்டு மனிதாத்மம் - ஆகும் பிரபஞ்ச விஸ்தாரம்

“சமுத்திர அலைகள் கால்களுக்குள் உருண்டு ஓட சிரசில் தெறிக்கும் உயிர் முடிச்சு.

எதன் நீட்சியோ. எதையோ தீண்டி ஸ்தூல மெங்கும் உள் தகித்துப் பாய்ந்து ஓடும்

உதிரம்.நதி.
உதிரநதி

.....
.....
காலத்தைக் காலம் தீண்டி கருக் கொள்ளும் கவிதார்த்தத்தின் தர்ஷனப் பிழம்பு. அதன் உயிர் முகம் நீ.

(கவிதை.

* “மேல்நோக்கிய பயணம்” -பிரேமிள்.)

“பண்பாடு என்றால் என்ன” என்ற மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரையானது சமூகக் குழுமங்களின் பிறப்பு, வளர்ச்சி, கற்றல், தொழில், பொழுது போக்கு, மரணம் போன்றவற்றின் ஒவ்வொரு அசைவுகளும் பெண்களுக்குப் பாதகமான “பண்பாட்டுப் பயிற்சிகளை” எவ்வாறு தற்காத்து வருகின்றன என்பதை மிகத் துல்லியமாய் விளக்க முனை கின்றது. தமிழில் தந் துள்ள

அருள் தேவராஜா லேயோன் பாராட்டுக் குரியவர். வாசகி அவர்களின் “மட்டக்களப்பு மாவட்ட பெண் தலைமைத் துவக் குடும்பங்கள்” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையானது போரின் வடுக்களாய் ஆண் தலைமையை இழந்த குடும்பங்களின் அவலங்களை விபரிப்பதோடு தவிர்க்க முடியாதபடி தலைமையை ஏற்று நடத்திவரும் பெண்கள் பற்றியும் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார,

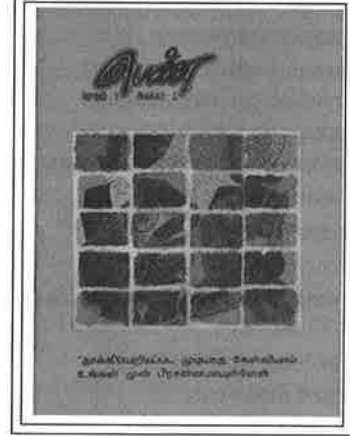
பாதிப்புக்களின் தன்மைகள் பற்றியும் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் பெண் தலைமைகளின் செயல்பாடுகள் பற்றியும் விளக்க முனைந்துள்ளது. இதுபோன்ற இன்னும் பல ஆய்வுகள் மிகவும் அவசியமானவை.

“சிறிலங்காவின் தேர்தல் வழிமுறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு” பற்றி நந்தின சமரசிங்காவின் கட்டுரை தே. கிருபாகரன் அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது தேவையான தெரிவு.

மகளிர் உரிமைகள் மனித உரிமைகளே, பாலினக் கொள்கையும் பெண்ணிலைவாதக் கொள்கையின் மறு உயிர்ப்பும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசப் பெண்களும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பும், மீண்டும் ஒரு மரணம் என்ற நாடகப் பிரதி, குடும்ப வருமானத்தின் முழுப்பிரதிநிதிகளாக மாறிவரும் பெண்கள் பற்றிய ஓர் கள ஆய்வு, சூர்யாவின் கலைச் செயற்பாடுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள், குமாரபுரப் பெண்கள் என்ற மட் / கிராமமொன்றின் முழுமையான ஆய்வுக்குறிப்பு, கன்னட எழுத்தாளி அனுபாமா நிரஞ்சனா பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பும் அவரது “சம்பவமும் அதன்பிறகும்” என்ற சிறுகதை மொழி பெயர்ப்பும் சி.ஜெயசங்கர் அவர்களால் சிறப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் பிரவீணன், எஸ்.வி.ஆர்., வ.கீதா, கிருபா, பிலிசியா மியூரின், வினித்தா, விஜயலக்ஷ்மி, போன்றோரின் கவிதைகள் மொழிபெயர்ப்புக்

பெண்: ஞாநி -3, இலக்கம் - 1,2

கவிதைகள் என பெண் கனதி அடைந்துள்ளாள். கொலை, கொள்ளை, பிரிவு, வறுமை, சோகம், துயரம் என்று போரின் சோகப் பிடிக்குள் இருந்து கொண்டும் முயற்சி தளராது செயற்படும் “சூரியா” செயற்பாட்டாளர்களை எண்ணி எம் மனம் பூரிக்கின்றது.

தொடர்புகட்கு:

பெண்

**Suriya Women's Development Centre,
27A, Lady Manning Drive,
Batticaloa.**

விலை:

இலங்கை - ரூபா 30/=

Ce ne sont que des notes poétiques.
je les dédie à Sarah, l'enfant violée,
l'enfant révoltée.

K.Kalamogan

JE SIGNE L'EXIL

Passants qui passez
Sans me regarder
Je crache sur vos visages,
mauvais anges.....
je ne cache pas mon malheur,
homme sans terre,
je signe l'exil.

les ombres dangereuses épient mon àme-
fragile

et les joies disparaissent
devant mes yeus.
Ma terre m'a été refusée,
Aussi suis-je coincé entre-terres,
Donc, je signe l'exil.

Reverrai-je un jour jaffna?
Ville sèche, emplie de joies fraîches,
Vie tranquille, ennemie de la crise,-
autrefois, autrefois...

Et cette pluie du fonds du puits...
La prendrai - je un jour
pour devenir poète
Des heures tranquilles qui n'existent nulle -
part?

Donc, je signe l'exil.

Les passants passent,
Sans me regarder...
Où sont passés leurs sourires?
Mes pas, les miens, passent partout,
Partout où rien ne se passe...
Je passe et je regarde,
Mes yeux face à ce graffiti:
«AFFECTION A VENDRE»
Donc, je signe l'exil.

Je suis au pays des merveilles,
Où? Je ne sais même pas qui je suis...

N'est-ce pas merveilleux?...
J'accumule les amertumes
Récolte d'agonie,
Ma vie saigne,
Donc, je signe l'exil.

Avons-nous prêté oreille au chant des-
oiseaux?

Ils sont partis vers des bois inconnus...
Que me reste-t-il pour respirer?
Le rien, le rien absolu!
Donc, je signe l'exil.

L'heure du poème est loin,
Jour après jour, je crache sur ma plume,
Elle n'éjacule plus de sentiment,
Elle maudit, elle maudit...
l'air attendu n'est plus devant le seuil.
Au siècle où les tambours de guerre
Ont pris la fuite dans les tombeaux,
Que me reste-t-il à chanter?
l'agonie de mon temps sans doute.
Et, par là, je signe l'exil.

Guerre chante Sang
Larmes désespérées
Fils d'une ville sèche,
prisonnière des chiens de guerre,
Ville où la mer n'a plus d'eau,
Où les armes courent et les larmes coulent.
Au soir de la dernière belle lune,
j'ai quitté la ville sèche.
Donc, je signe l'exil.

Passants passent, qui me regardent avec -
haine.

Savent-ils que, jour après jour,
Je songe à ma ville sèche?
Encore, je signe l'exil.

Ville des palmiers, j'ai bu l'air de ton àme,
Ville des Lumières, je bois l'eau même de-
l'agonie.

O ville des merveilles, emplis-toi de mes-
faux compliments,
c'est en ton sein que j'ai appris à mentir.
Je signe l'exil.

L'heure de la poésie m'échappe désormais,
L'ange passe, sans sourire, souffrance de-
ma sesibilité...
Fausses séductions, au fond,
Mais seule solitude, mon unique amour,
Mauvaises nuits et sourires aux enfants,
Une fois de plus, je signe l'exil.

J'invite les rats à venir bouffer ma culture,
Culture! culture!!...
Qu'avons-nous récolté là-dedans?
Le sang coule, bouffe de l'homme par
l'homme:
Des inquiétudes programmées envahissent -
les terres...
Culture! culture!!...
J'invite les rats à venir la bouffer...
Et je signe l'exil.

Pourquoi tuer,
Homme qui court?
pourquoi tuer,
Homme qui pleure?
Pourquoi jouer sur le sang des autres?

Pourquoi tuer la mer?
Pourquoi saigner les âmes?
Pourquoi me réserver d'innombrables-
questions?

Pourquoi?
Interdit de savoir, force est d'être muet!
je signe l'exil.

A la fête, je n'irai pas.
Je n'ai plus de joie à semer.
Laissons les anges danser dans la boue,
Laissons les armes violer nos âmes...
Mirages que les saisons de joie!
Enfant, je t'aime,
Et je signe l'exil.

Demain, je n'aurai ni ma pluie ni mon beau-
temps,
Après- demain non plus.
A quoi bon vendre des rêves?
Oublions l'avenir, que le présent pourrisse!
Demain aussi les loups resteront dans la -
ville, dans le village...
Que sont les oiseaux devenus?
Comment ont-ils disparu de nos forêts?
Je persiste et signe l'exil.

Exil, exil..
Je l'ai vécu, je le vis...
Je suis fatigué de compter les cadavres...
Je ne reverrai plus mes amies
Je ne reverrai pas mes amours
Je ne reverrai plus ma mer
Je ne reverrai plus mes mères
Je ne reverrai plus mes pères
Je ne reverrai plus mes enfants
Je ne reverrai plus mon ciel
Je ne reverrai plus mon puits
Je ne reverrai plus mes arbres
Je ne reverrai plus ma vie

Et c'est moi qui signe: l'exil.

கடந்த எக்ஸில் இதழில் பிரசுரமான கலாமோகனது பிரஞ்சுக் கவிதையின் ஒரு பகுதியில் அச்சப் பிழைகள் ஏற்பட்டதால் திருத்தத்தோடு கவிதையின் முழுப் பகுதியும் இந்த இதழில் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

தனது மற்றது

நா-ன்-கா-ம்-ப்-ர-சை.

சேனாசக்தி

“கள்ளர் பரம்பரையினரான அல்ஜீரியர்,

காட்டு மிராண் டிகளான ஊத்தை ஆபிரிக்கர், மெத்ரோ விற்குள் பிச்சைகேட்டு பாட்டுப்பாடி ஆய்க்கினை செய்யும் நடுமனியர், நசுக்கிடாமல் அலுவலைக் கொடுத்து பிரஞ்சுக் குடியரசின் திரவியங்களை கொள்ளை கொண்டுபோகும் ஊமைப்பிசா சுகளான தமிழர்... அத்தனை பேரையும் “ஓக்கம்” பிரான்னை விட்டு அடித்துக் கலைக்க வேண்டும்.” என்று லூ பென் பிரகடனம் செய்த ஒன்பதாவது நிமிடத்தில்-

“ஈழத்தமிழர்கள் இலங்கையின் வந்தேறு குடி கள்” என்று சந்திரிகா பண்டார நாயக்கா தென்னாபிரிக்காவில் சொன்ன ஏழாவது நிமிடத்தில்-

ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு 801 மில்லியன் பிராங்குகள் உதவி வழங்க தீர்மானித்திருப்பதாக ஜாக் சிராக் அறிவித்த ஐந்தாவது நிமிடத்தில்.

கச்சதிலிருந்து சரியாக 3.3 கடல் மைல்கள் தொலைவில் வைத்து நிறூல் ஆரியப்

பெருமாவால் சுடப்பட்ட நான்கு வயது சிறுமியான சிவதர்சினி யின் பிரேதம் நிர்வாணமாக தங்கச்சி மடத்தில் ஒதுங்கிய இரண்டாவது நிமிடத்தில்-

பிரான்ஸின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறித் து தலைதலையாய் அடித்துக்கொண்டே, குடி யேற்ற தொழிலாளர் களை தூக்கிக் கொண்டு போய் விசேட விமானத்தில் அடைத்து திருப்பியனுப்ப லியோனெல் ஜோஸ்பென் தீர்மானம் நிறை வேற்றிய அடுத்த நிமிடத்தில்- சார்ள் து கோல் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கி அரசியல் தஞ்சம் கோரிய நாற்பத்துமூன்று பேரில் மொறின் அருள்மாலாவும் ஒருத்தி.

ஜகார்த்தா விமான நிலையத்தில் விமானம் ஏற்றி விடும் போதே பிரான்ஸ் விமான நிலையத்தில் இறங்கியதும் குறைந்தது எட்டு மணித்தியாலங்களுக்காவது பொலிசுக்காரர்களிடம் பிடிபடாமல் சுற்றிக் கொண்டிருக்குமாறு ஏஜென்சிக்காரன் சொல்லி அனுப்பியிருந்தான். ஆனால் சுற்றத் தொடங்கிய மொறினை இருபதாவது நிமிடமே ஒரு பொலிசுக்காரன் “லெக்” வைத்துப் பிடித்து ஒரு அறைக்குள் தள்ளிக்கொண்டு போனான்.

“உனக்கு நல்ல நாளாகட்டும் இளம் பெண்ணே, என்ன விசயமாய் வந்திருக்கிறாய்?”

என்று பொலிசுக்காரன் கேட்க இவள்

“ஊரில் படுபயங்கரமான “ஷெல்” அடி.

எனக்கென்றிருந்த மூன்று சகோதரர்களும் காணாமல் போய் விட்டார்கள். நான் மாணவியாக இருந்த போது விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் வகுப்பில் கலந்து கொண்ட காரணத்தால் ஆமிக்காரர்கள் என்னைத் தேடுகிறார்கள். துரதிர்ஸ்ட வசமாக அந்த வகுப்பை நடத்தியவர் மாத்தையா என்ற காரணத்தால் புலிகளும் இப்போது என்னைத் தேடுகிறார்கள். மேற்கூறிய இருகாரணங்களாலும் ஈ.பி.டி.பியும் என்னைத் தேடுகிறார்கள். தயவு செய்து இந்த அநாதைக்கு உயிர்பிச்சை தாருங்கோ..” என்றாள்.

இதற்கிடையில் நாலைந்து பொலிசுக்காரர்களும், பொலிசுக்காரிகளும் அங்கே கூடிவிட்டார்கள். “சரி...சரி அதெல்லாம் நாங்கள் பின்பு ஆறுதலாய் பேசிக்கொள்ளலாம் அழகியபெண்ணே, இப்போ உனது பாஸ்போட்டைக் கொடு.” என்று ஒருவன் கையை நீட்டி, மொறின் இரண்டு கைகளையும் அகல விரித்து கண்களைப் பிரட்டி தலையை ஆட்டிவிட்டு ஒரு கம்மாகோ-சிக்காகோ பொஸிஸனில் நின்றாள்.

“அட கடவுளே அதுவும் அப்படியா?” என்று உதடுகளை இறுக்கிக் கொண்ட ஒரு பொலிசுக்காரன்,

“ஆ எந்தவிமானத்தில் வந்ததாகச் சொன்

னாய்?” என்று கேட்க மொறின், “எனக்குத் தெரியாது ஆனால் அதுவொரு பச்சைக்கோடு போட்ட விமானம்” என்றான்.

ஏஜென்சிக்காரன்முறையாக எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்துத்தான் அனுப்பியிருந்தான்

”பரவாயில்லாமல் ஆங்கிலம் பேசுகிறாயே, உண்மையாகவே உனக்கு விமானத்தின் பெயர் தெரியாதா? “ என்று குள்ளமாயிருந்த சிவப்பு முஞ்சி பொலிசுக்காரன் கேட்க,

“அதுதான் சொன்னேனானக்கு தெரியாதென்று” சொன்ன மொறின், சொன்ன வாய்முட முன்பாக சிவப்புமுஞ்சி பொலிசுக்காரன் சடாரென்று மொறினின் அலகைப் பொத்தி அடித்தான். மொறின் ஏங்கிப் போனான். வெளிநாட்டு பொலிசுக்காரர்கள் அடிப்பார்களென்று.. அதுவும் பெண்ணாய் பிறந்தவளுக்கு அடிப்பார்களென்று... மொறின் அந்த லைனிலேயே யோசித்திருக்கவில்லை.

“ஏய் கறுப்புப் பெட்டையே எங்களுக்கு “டைட்டானிக்” காட்ட முயற்சிக்க வேண்டாம். எந்த விமானத்தில் வந்தாய் உண்மையைச் சொல்லி விடு. சொன்னால் வேலை சலபம் நீசொல்லா விட்டாலும் விமானத்தைக் கண்டுபிடித்து உன்னைத் திருப்பி அனுப்பத்தான் போகிறோம்”

இந்த முறை பொலிசுக்காரன் சொன்ன வாய் முடமுன்பாக மொறின் விக்கி விக்கி அழத்தொடங்கினான்.

“இஞ்சேருங்கோ சேர், மேடம்... மேடம்... என்னை திருப்பி அனுப்பாதையுங்கோ, நான் கொழும்புக்கு போனால் விமானநிலையத்தில் வைத்தே என்னைச் சடுவார்கள். தயவுசெய்து எனக்கு உதவியெய்யுங்கோ”

இதையே திருப்பி திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருந்தவள் திடீரென்று மேல் சட்டையை தூக்கி தனது இடுப்பை அவர்களுக்கு

காண் பித்தாள். விழுந்த ஒரு “ஷெல்” லில் அன்று இருபத்தி மூன்று பேர் இறந்தார்கள். ஒரு பெரிய “ஷெல்” துண்டு இவளின் இடுப்பை சிராய்த்து பறந்தது. ஒரு இஞ்சிவிலகியிருந்தால் அன்றைக்கு இவளும் முடிந்திருப்பாள்.

காயத்தை ஒருவிநாடி பார்த்த சிவப்புமுஞ்சி பொலிசுக்காரன் கண்ணைச் சிமிட்டிவிட்டு மொறினின் வயிற்றில் கையை வைத்து அவளை சுவரோடு ஒங்கித்தள்ள ஒரு கோழிக்குஞ்சு மாதிரி மொறின் மூலைக்குள் போய் விழுந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தான். ஒருபேப்பரைக்காட்டி “போட்டி இதில் கையெழுத்தை” என்றொருபொலிசுக்காரன் வெருட்ட மொறின் இரண்டு கைகளையும் இறுகப்பொத்திக்கொண்டு தலையைச் சாய்த்து அழுது கொண்டிருந்தானேதவிர கையெழுத்துப்போடவில்லை. எல்லாப்பொலிசுக்காரரும் பொலிசுக்காரிகளும் மொறினோட மல்லுக்கட்டிக்கொண்டிருக்க இன்னும் மூன்று பொலிசுக்காரர்கள் ஒரு ஆபிரிக்கப் பெண்ணை பிடித்து அறையுள் இழுத்து வந்தார்கள். இப்போது எல்லாப்பொலிசுக்காரரின் கவனமும் அவளில் திரும்பியது அவளின் முதுகில்கிடந்த மூட்டையினுள் பிஞ்சுக்குழந்தை கிடந்து வீறிட்டது.

அவள் ஓடிசலான தேகமும் மணிக் குரலும் கொண்ட கறுப்புப்பெண். பெரிதாகக் குரலெடுத்து பொலிசுக்காரர்களை வாதாடினாள். அடிக்கடி நிலத்தை தொம் தொம்மென உதைந்துகொண்டாள். ஒருகட்டத்தில் ஒரு பொலிசுக்காரி அவளுக்கு விலங்கு போட முயற்சிக்கையில் ஓரடி பின்வாங்கிய கறுப்புப்பெண் தனது நெஞ்சு சட்டைக்குள் கையைவிட்டு ஒரு பிளேட்டை எடுத்தவள் கடகடவென்று தனது கைகளிலும் முகத்திலும் பிளேட்டால் கீறினாள். இரத்தம் கோடாய் துளி

ர்க்க முதுகில் கிடந்த குழந்தையையும் அவள் ஒத்தி எடுத்து குழந்தையையும் கீறமுயற்சிக்க பொலிசுக்காரர் கூட்டமாய்பாய்ந்து அவளை அழுக்கிக் கொண்டனர். மொறின் “அஞ்சங்கெட்டு அறிவும் கெட்டு” விறைத்துப்போனான்.

விமானநிலையம் கலவரப்பட்டது. ஆபிரிக்கப் பெண்ணை “அம்புலன்ஸி”ல் ஏற்று வதற்காக கூட்டிப்போகும் போது அவள் தனது மொழியில் பெருங்குரலெடுத்து சொல்லி அழுதாள். விமான நிலையத்தின் ஒரு மூலையில் பார்ப்பதற்குள்ளிக்கூட பொடிபொட்டையன் மாதிரி இருந்த கொஞ்சப்பேர் பொலிசுக்காரரையும் ஆபிரிக்க பெண்ணையும் சூழ்ந்துகொண்டு

“ஆமோ, அப்படியோ, இதுவுமொரு நிதியோ? நீங்களுமொரு பொலிசோ? என்று சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்க இரண்டு பொலிசுக்காரிகள் மொறினை வலோத்தகாரமாக வண்டியில் ஏற்றி இந்த ஹோட்டலுக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

இதை ஹோட்டல் என்று சொல்லக்கூடாது. இதுவொரு “ஏஸ் பெக்டா”ன மறியல் வீடு, நிறையத் தமிழ்ச் சனங்கள் இங்கிருந்தார்கள். இந்த ஹோட்டல்தான் விசாரணை நடக்கும் இடமென்றும், விசாரணை முடிவில் “லக்” இருந்தால் வெளியே விடுவார்களென்றும், “லக்” இல்லா விட்டால் கையைக் கட்டி நாயைப்போல விமானத்தில் அடைத்து கொழும்புக்கு அனுப்புவார்கள் என்றும் அவர்கள் மொறினுக்குச் சொன்னார்கள்.

அங்கு தொலைபேசி பேச வசதியிருந்தது. மொறின் பிரான்போர்ட் பெரியண்ணுக்கு ரெலிபோன் எடுத்து வியளம் சொன்னான். பெர்லின் சின்னண்ணுக்கும், பிறீமன் ஆசையண்ணுக்கும் தான் “டக்” கென்று

ரெலிபோன் அடிப்பதாகச் சொன்ன பெரியண்ணன்,
“ஏன் பிரான்சுக்கு வந்தனி?” என்று விசர்க்கேள்வி கேட்டான். வாறதும் போறதும் மொறினின் கையிலா கிடக்கிறது? ஏஜென்சி ஏற்றிவிட்டால் வந்திறங்கிற சனத்திற்கு இடம் தெரியுமா? வலம் தெரியுமா?

“இல்ல அண்ண பிரான்சுக்குள்ளால் உங்களிட்ட வரலாம் எண்டுதான் ஏஜென்சி சொன்னவர்” என்று மொறின் சொல்ல “நான் படிச்ச படிச்ச சொன்னான் இப்ப யூரோப்புக்கு வாறதில் பிரயோசனம் இல்லை யெண்டு...இல்லையெண்டுவிடாப் பிடியா நிண்டு வந்திருக்கிறாய் இனி பட்டு உத்தரிச்சுப்பாரன்” என்று பெரியண்ணன் சினந்தான்.

பெரியண்ணன் சரியாக அப்பரை மாதிரி ஒரு அரியண்டம் பிடித்தவன் என்று மொறின் நினைத்துக் கொண்டான். சிலோனில் இருக்கும் போது அப்பரின் ஆய்க்கினை அவ்வளவாக தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு வருசமும் இந்தியாவில் அப்பரோடு சீவித்த சீவியத்தை நினைத்தால் மொறினுக்கு “ச” யென்று போகும். போடுற பஞ்சாபியிலிருந்து வைக்கிற பொட்டுவரை அப்பரின் செலக்ஷன்தான். இவள் எப்பன் எதிர்த்து ஒரு முச்சுவிட்டால்

“ஐயோ என்ற பிள்ளையள் பனியிலும் குளிரிலும் கிடந்து அனுப்புற காசை அழிக்கிறாளே இந்த அல்லேலுயா பசாசு” என்று விடிய விடிய கிழியல் நடக்கும். தாய்க்காரி பாவம். மனுசனுக்கு சரியான பயம்.

“நெட்டையோ, குட்டையோ இவள கெதியா புடிச்ச ஒருத்தனிட்ட தள்ளிவிடவேணும்” என்று மனுசன் பிசத்திக் கொண்டே திரியும். அண்ணன்மாரின் அநேக வேண்டு கோளுக்கிணங்க மொறின் போருர் போட்டோ ஸ்ரூடியோவில் விதம் விதமாய் வண்

ணப் படம் எடுத்து ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவர்கள் சதைப் பிடிப்பாகவும், சிவப்பாகவும் இன்னும், இன்னும் அழகான கவர்ச்சிகரமான போட்டோக்கள் தேவையென்று அறிவிக்க மொறின் ரென்சனாகி

“குறுக்குக்கட்டோட ஒரு போட்டோ எடுத்து அனுப்பட்டோ?” என்று ஆசையண்ணனிடம் கேட்க அவன்

“ஏன் தங்கச்சி இப்படி கதைக்கிறாய், உன்ர காலத்துக்கு ஒண்டும் சரிவருதில்ல... சரிநான் ஏஜென்சியால உன்னை இஞ்சு கூப்பிடுறன். நீ வந்தாப்பிறகு மிச்சத்தைப் பார்ப்பம் ஆனால் இப்ப இஞ்சு காட்கிடைக்கிறதும் சரியான கஸ்டர்” என்று ஆசையண்ணன் சொல்ல

“காட்கிடைக்கிறதை பிறகு பார்ப்பம் முதலில் அப்பரிட்ட இருந்து தப்பவேணும்” என்று மொறின் சொல்ல ஆசையண்ணன் தகப்பனையும் தொலைபேசியில் கூப்பிட்டு,

“தங்கச்சி சரியா கவலைப்படுறாள் அவள படத்துக்கு எங்கேயும் கூட்டிக்கொண்டு போய் சந்தோசமா வைச்சிருங்கோ” என்றான். படமும் அப்பரின் செலக்ஷன்தான்.

“என் ஆசைராசா வே” பார்க்கப் போய் மொறின் தியேட்டருக்குள் நித்திரையாய் போனான்.

“என்னை இப்ப இவங்கள் வெளியால விட்டாங்களெண்டால் என்ற எண்ணத்துக்கு இங்கிலிஸ் படம் கூட பார்க்கலாம்” என்று யோசித்த மொறின் இரண்டாவது நாள் நடந்த விசாரணையில் இருப்புக் காயத்தை அதிகாரிகளுக்குக் காட்டி ஷெல்துண்டு ஒரு இஞ்சி தள்ளி ஏறியிருந்தால் செத்துப் போயிருப்பேன் என்று சொன்னான். அடுத்தநாள் மொறினுக்கு எட்டு நாள் விசாகொடுத்து வெளியே விட்டார்கள். மொறின் ஒரு அரைமணித்தியாலம் ஒன்றும்

செய்யாமல் தன்னாரவாரம் சிரித்துக்கொண்டேயிருந்தான். பின்புதான் பெரியண்ணன் கொடுத்திருந்த பாரிஸ் இலக்கத்துக்கு ரெலிபோன் செய்ய அவர்கள் வந்து கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.

அந்த தூரத்து சொந்தக்காரர்கள் வீட்டிற்கு மொறின் வந்து சேர்ந்த மறுநாளே சின்னண்ணன் தொலைபேசியில் பேசினான். பெர்லினிலிருந்து போடர்காய்கள் ஸ்டாப்பட்டு விட்டதாகவும் காலையில் பாரிசுக்கு வந்து விடுவார்களென்றும் இரவோடு இரவாக பாரிஸிலிருந்து ஸ்டாப்பட்டால் மறுநாளே மொறின் தனது சின்னண்ணனையும், சின்னண்ணியையும், சின்ன மருமகனையும் பார்க்கலாமென சின்னண்ணன் செல்லம் கொஞ்சினான்.

“உனக்குத் தெரியுமா சூட்டிதான் கார் கொண்டு வாறான்” என்று சின்னண்ணன் சொல்ல எந்த சூட்டியென்று மொறின் கேட்க,

“அதுதான் தங்கச்சி கோயிலடி ராக்கியேலக்கானர் மகன்” என்றான் சின்னண்ணன். மொறினுக்கு சூட்டியை ஞாபகம் வந்தது. பள்ளியில் இவனுக்கு மூன்றோ அல்லது நான்கோ வகுப்புகள் முன்னதாகப் படித்தவன். அவன் வெளிநாட்டுக்கு வந்து பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருடங்கள் இருந்தாலும் இருக்கும் என்று மொறின் நினைத்துக் கொண்டான்.

விடியல் புறமாகவே ஐந்துபொடியள் வீட்டுக்கு வந்து “பெல்” அடித்தார்கள். அவர்களில் யார் சூட்டியென்று மொறினுக்கு விளங்கவில்லை. ஐந்து பேரும் மொறினோடு கைகுலுக்கிக் கொண்டார்கள். இவளுக்கு கொஞ்சம் அந்தரமாய் போனது. பிறந்து வளர்ந்து இந்த இருபத்திநான்கு வருசத்தில் முதல் முறையாக இப்பதான் ஆம்பிளையளோட மொறின் கைகு

லுக் குகிறாள். அவள் இப்ப சூட்டியை அடையாளம் பிடித்துக் கொண்டாள். சூட்டி தோள்வரை தொங்கிய தலை முடியும் முரட்டுச் சப்பாத்தும் போட்டு படுஉசரியாய் இருந்தான். கழுத்தில் கறுப்பாய், வெள்ளையாய், சிவப்பாய் அதுவொரு ஆயிரம் மாலை கிடக்கும்.

வீட்டுக்காரர் புரியாமல் பெண்சாதியுமாய் வேலைக்கு இறங்கிப் போய்விட மொறின் தான் பொடியளுக்கு “ரீ” போட்டு கொடுத்தான்.

“நான் போடுற நீ உங்களுக்கு பிடிக்குமோ தெரியாது... நல்லாயிருக்குதா?”

என்று மொறின் கேட்க ஒரு பொடியன்,

“தூக்கியிறீங்க அக்கா” என்றான். இரவு பெர்லினிலிருந்து புறப்பட்டு இரண்டு கேசுகளை கொண்டு வந்து பரிசில் இறக்கினார்களாம். இரவுக்கு திரும்பவும் புறப்பட வேண்டியிருப்பதால் படுத்துக் கொள்கிறோம். என்று சொல்லிவிட்டு நான்கு பொடியளும் படுத்துக் கொள்ள சூட்டி மட்டும் இவளோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

“எங்கிட அம்மாவ கண்டனீங்களோ?”

“இல்ல சூட்டியண்ணா நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்த ஆமி பிடிக்கேக்கையே இடம்பெயர்ந்து வந்திற்றம். அன்றி ஊரிலதான் இருந்தவ.”

“ரெண்டு பிள்ளையள பெத்து வளர்த்து விட்டுட்டு தனிய கிடக்கிறா”

“ஏன் உங்கட அக்கா எங்கே யண்ணா?”

“அவ இஞ்ச வந்து கல்யாணமும் செய்துபோட்டா. சவிஸில இருக்கிறா, நீங்களும் பேசித் தான் இஞ்ச வந்ததோ?”

“சீச்சி அப்படி ஒண்டுமில்ல...”

சூட்டி கொஞ்ச நேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, தோள்களை குலுக்கி

விட்டு “வேற என்ன ஊர் புதினங்கள்” என்று கேட்க மொறின்

“இல்ல சூட்டியண்ணா எனக்கும் ஒண்டும் பெரிசா தெரியாது ஆனால் என்ற .பிரண்ட்ட இருந்து எனக்கு இந்தியாவுக்கு கடிதம் வந்தது. ஊரில வீடுகள் எல்லாம் தரைமட்டமாம்” என்ற வள் கொஞ்சம் குரலைத் தாழ்த்தி

“எங்கட பக்கமெல்லாம் ஈபிடிபி க்காரர்தான் நிக்கிறாங்களாம் ரவுனுக்குள்ள போய்ஸ் போய் வரலாது, ஜென்ஸ் தான் பொம் பிளபிள்ளையளையும் செக்பண்ணுகினமாம். செக் எண்டால்... பொடி-செக்கிங்காம்.”

இப்படியே கதைத்துக் கொண்டு மொறின் சமையலுக்கு அடுக்குப்பண்ண

“வேணாம், வேணாம்” என்று சொல்ல சூட்டி உதவிசெய்தான். பிறகு கேட்டான்

“.பிரண்ட் கடிதம் போட்டதெண்டால் போய் .பிறண்டோ?”

“சீ அப்படி எனக்கு ஒருத்தரும் இல்ல, அது என்னோட படிச்ச கேள்ள் ஒண்டு.”

“என்ன தலைவி நல்ல சோசலி சமாய் மூவ்பண்ணிக் கதைக்கிறியள். ஒருத்தனையும் மடக்காமல் விட்டுட்டீங்களே?”

“பேசாமல் நீர் கரட்ட சீவும் ஐஸே” என்று மொறின் ஒரு உறுக்கு உறுக்கினாள்.

பெர்லின் அண்ணனுக்கு பாரிஸில் இருந்து புறப்படுவதாக தொலைபேசியில் கூறிவிட்டு இரவு பயணம் தொடங்கியது. முன்னுக்குப் போன காரில் நான்கு பொடியளும் போக மற்றக்காரில் சூட்டியும் மொறினும். பின்னால் ஏறப்போனவளை “முன்னுக்கு வந்திருந்து கதைச்சுக்கொண்டிருங்க தலைவி, அப்பதான் நித்திரை தூங்காமல் கார் ஓடலாம்.” என்று முன்கதவைத் திறந்து விட்டான் சூட்டி. கார் வேகம்பிடித்து ஓடியது.

“அப்ப நாட்டுப் பிரச்சனை இப்படியேதான் இருக்

குமோ?” என்று சூட்டி கேட்க நீண்ட காலமாய் நாட்டைப் பிரிந்து நாட்டு, நடப்பு நிலவரங்கள் தெரியாமல் இருக்கும் இவனுக்கு நாட்டிலிருந்து அண்மையில் தான் கிளம்பியவள் என்ற முறையில் பொறுப்பான ஒரு அரசியல் விளக்கத்தை கொடுப்பது தனது கடமை என்று நினைத்த மொறின் சீற்றில் தாளம்போட்டு யோசித்துவிட்டு சொன்னாள்.

“முந்தி இயக்கத்தினர் கட்டுப்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் இருக்கேக்க எங்கிட கலை, கலாச்சாரங்கள், பண்பாடுகள் எல்லாம் நல்லா வளர்ந்தது. கடைகளினர் பெயரெல்லாம் நல்ல தமிழில மாத்தி... ஒவ்வொரு நாளும் பட்டிமன்றம், நாடகம் எண்டு தான் நடந்து கொண்டிருக்கும். இப்ப ஆமி பிடிச்சா பிறகு ஆறு மணிக்கு பிறகு வெளியில திரியேலாதாம். கிருசாந்தியினர் பிரச்சனை எல்லாம் கேள்விப்பட்டுப்பியள் தானே. என்னயிருந்தாலும் எங்களுக்கு எண்டொருநாடு அமையமட்டும் விசர் வாழ்க்கைதான்.”

சூட்டி விதியை உற்றுப்பார்த்தவாறே தலையாட்டியவன்

“இஞ்ச நாங்கள் எவ்வளவு வசதியாய் இருந்தாலும் எப்ப நாசி அடிப்பானோ, எரிப்பானோ எண்டு பயந்து பயந்துதானே இருக்கிறம். நாங்கள் இங்க மூண்டாம் பிரஜைதானே...ம்...” என்றிழுத்தான்.

“எனக்கு “ஹெல்” பட்டது உங்களுக்கு சொன்னானோ? இஞ்ச... இவ்விடத்தில பட்டது. ஒரு “இஞ்ச” தள்ளிப்பாஞ்சிருந்தா நான் அண்டைக்கே அவுட்... ஒரு கிழமை ஹோஸ்பிட்டலில அட்மிற் ஆகியிருந்தனான்”

சூட்டி காரைவேகம் குறைத்து இரண்டு, மூன்று தரம் இவளை திரும்பி திரும்பிப் பார்த்தான் பிறகு கேட்டான் “எந்த ஏஜென்சியால வந்தனீங்கள்?”

இந்தோனேசியா சிவம் எண்டு... சரியான வஞ்சகம் பிடிச் சவன். என்னை முதலே அனுப் பியிருந்தானெண்டால் முதல் வந்த ஆக்கள் மாதிரி நானும் ஜெர்மனியிலேயே இறங்கியிருக்கலாம். அவனுக்கு சாராயம் ஊத்திக்குடுக்கிற, இறைச்சி பொரிச்சுக்குடுக்கிற ஆக்களைத்தான் முதல் அனுப்புவான். வறுவாஸ்... நரகத்துக்குதான் போவான். இஞ்சயெல்லாம்வந்து போறவனாம். உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும், ஒரு தேர்டி பைப், தேர்டிஸிக்ஸ் வயசிருக்கும் மொத்தமான ஆள்”
“மொத்தமோ இல்லாட்டி பாரமோ?”

மொறினுக்கு சூட்டியின் கேள்வி உடனே விளங்கவில்லை. பிறகுதான் ஓடிவெளிக்க படாரெண்டு சிரிப்பு வர அதை விழுங்கிவிட்டு முகத்தை சுழித்துக்கொண்டு
“அவற்ற கதை யைப் பாரு” என்று சொல்லிவிட்டு இரண்டு மூன்றுதரம் தந்தலையில் விரல்களால் அடித்துக்கொண்டான்.
“பகிடி... கோவிக்கக்கூடாது” என்றான் சூட்டி. இப்படியே நல்லா நீட்டுக்கு கதைத்துக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கையில் ஒரு சிறுநகரம் எதிர்பட முன்னுக்குப்போன கார் கார பொடியளும் இறங்கி வர எல்லோருமாக கோப்பி குடித்தார்கள். முன்கார்கார பொடியள் தாங்கள் இந்த இடத்தில் பிரித்து கொள்வதாக சொல்லி விட்டு மொறினின் கைகளை பற்றி குலுக்கி விட்டு போனார்கள். மொறினின் “தாங்ஸ்” சொன்னான்.

மீண்டும் கார்ஓடத்தொடங்க மொறினின் சாடையாக அயர்ந்து போனான். திடுக்கிட்டு விழித்தபோது கார் ஆள், அரவம், வீடு, வாசல், இல்லாத ஒரு காடு மாதிரியான இடத்தை ஊடறுத்து போய்க் கொண்டிருந்தது. “எத்தின மணிக்கு சின்னண

ணன் வீட்ட போய்ச் சேரலாம்” என்று மொறினின் கேட்க “யா, கெதியாய் போயிரலாம்” என்ற சூட்டி கடுமையாக யோசித்துக் கொண்டே காரை மெதுவாக ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

“என்ன கடுமையாய் யோசிக்கிறியள்.” என்று மொறினின் கேட்க சூட்டி காரின் வேகத்தை இன்னும் குறைத்து வீதியை உற்றுப் பார்த்தவாறே “மொறினின் நீங்கள் என்னை கலியாணம் செய்யுறீங்களா?” என்று கேட்டான். மொறினின் ஒன்றும் பேசவில்லை தன் பக்கவாட்டு ஜன்னலுக்குள்ளால் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“என்ன நான் கேட்டதுக்கு ஒண்டும் சொல்லயில்ல?” என்று மீண்டும் சூட்டி கேட்க
“என்ன தேவயில்லாத கதை கதைக்கிறீங்கள் என்னைக் கெதிய அண்ணன் வீட்ட கொண்டு விடுங்கோ” என்றான் மொறினின். கண்ணில் தானாய் கண்ணீர் வந்துவிட்டுது.

“ஏன் என்னை உங்களுக்கு பிடிக்கேல்லையா?” என்றுகேட்ட சூட்டிக்கும் கண்ணெல்லாம் கலங்கி கண்ணீர் வர “றெடி” யாய் இருந்தது.

“ஐயோ... அந்தோனியாரே, எனக்கு ஒருத்தரையும் இப்ப கலியாணம் செய்யிற ஐடியா இல்ல பிளீஸ் என்னோட கதைக்கவேண்டாம்.”

கார் கொஞ்சம் வேகம் பிடிக்க சூட்டி சொன்னான் “உங்கட அண்ணன்மார் என்னைப்பற்றி கூடாமத்தான் சொல்லுவினம். குடிக்காரன், சண்டித்தனக்காரன் எண்டுதான் அவையள் சொல்லுவினம். எனக்கு நேற்று உங்களைப் பார்த்ததில் இருந்து உங்களோட கதைச் சதில இருந்து உண்மையா... வாறிங்களா என்ற அக்கா வீட்டுக்குப் போவம்?”

“ஐயோ என்ன சூட்டியண்ணா நீங்கள்... இடம் வலம் தெரியாத நடுரோட்டில் என்னைக் கொண

ர்ந்து வைச் சக்கொண்டு இப்படி செய்யிறியள் உங்கள நம்பியல்லோ வந்தனான்...” சடாரென்று சூட்டி காரை ஓரமாய் நிறுத்திவிட்டு குனிந்து மொறினின் பாதங்களைப் பிடித்து கொஞ்சினான். செருப்புக்களையும் முத்தமிட்டான்.

“என்ற ஐயோ விடுங்கோ சூட்டியண்ணா விடுங்கோ...” என்று கெஞ்சிய மொறினின் கைகளால் சூட்டியின் முகத்தை விலக்க அவன் மொறினின் கைகளைத் தள்ளிவிட மொறினின் ஒருகை காரின் கதவோடு மோதி தகரத்தோடோ, கொழுவிடிலோ குத்திக் கிழிய இரத்தம் கொப்பளித்தது. பதறிப்போன சூட்டி “கடவுளே என்ன நடந்தது?” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டு கழுத்தில் கிடந்த மப்ளரை கழற்றி அவளின் கையில் காயத்துக்கு கட்டிவிட்டு வேகமாக காரைக்கிளப்பினான்.படுவேகம் மொறினின் குனிந்திருந்து அழுது கொண்டிருந்தான்.

கார் ஒரு கட்டிடத்தொகுதிக்குள் நுழைந்து நின்றது. “இது உங்கிட அண்ணன் வீடில்ல.உங்கட அண்ணன்மாருக்கு நீங்கள் என்னோட சவிசுக்கு வந்திற்றீங்கள் எண்டு என்ற சிநேகிதப்பொடியள் ரெலிபோன் அடிச்ச சொல்லியிருப்பாங்கள். இது என்ற அக்காவின் வீடு இறங்குங்கோ” என்று சூட்டி சொல்ல மொறினின் எயாரில் நடப்பதுபோல நடந்து வீட்டுக்குள் போனான். நித்திரை முறியாமல் வந்த சூட்டியின் அக்கா “இருங்கோ” என்று சொல்ல மொறினின் பேயடித்தவள் போல கதிரையில் இருந்தான். சூட்டி அக்காவை கூப்பிட்டு உள்ளுக்குள் வைத்துக் கதைத்தவன் வெளியே வந்து “இருங்கோ, இஞ்சு வந்து சேர்ந்திற்றெண்டு நீங்கள் நிண்ட பரிஸ் வீட்டுக்காரருக்கு போன் பண்ணிற்று வாறன்” என்று சொல்லிவிட்டு தலையைக் குனிந்தவாறே

வியர்த்துவிற்றுவிற்றுத்து
வெளியே போனான்.
சூட்டியின் அக்கா கொஞ்சம்
பயந்து போனவள் மாதிரி
தெரிந்தாள். வந்து மொறினுக்கு
பக்கத்தில் இருந் துகொண்டு
“உம்மிட கையில காயமோ?

எங்க காட்டும் பார்ப்பம்”
என்று கேட்க மொறின் கையை
முதுகுக்குப் பின்னால் மறைத்
துக் கொண்டே சூட்டி யின்
அக்காவை உற்றுப் பார்த்துக்

கொண்டு “எனக்கொரு பிள்ளை
பிறந்தால் உங்கிட அப்பன்
என்னைக் கடத்திக்கொண்டு
வரேயிக்க வந்த காயமிது
எண்டு காட்டுவன்” என்றான்.

சுபம்

மொறினின் கதை கட்டற்ற விபச்சாரத்தை கோருவதே ஒழிய,
ஆணாதிக்கத்தைக் கடந்து பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை
நோக்கியதல்ல.

கதை எழுதுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு கதைவிடும் ஷோபாசக்தியின் மோசடியை
கொஞ்சம் ஆராய்வோம். எமது தாயகத்தில் நடக்கும் இனஅழிப்பு, அரசியலற்ற இராணுவவாத
யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மொறின் என்ற பெண் அரசியல் தஞ்சம் கோரி பிரான்சுக்கு வருகிறாள்.
நாங்கள் இரண்டு பலாப்பழங்களை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு பலாப்பழம் சுண்ணாகம்
சந்தையிலும் மற்றையது சாவகச்சேரி சந்தையிலும் வாங்கியதாக இருக்கும். ஆனால் சாராம்சத்தில்
இரண்டும் பலாப்பழங்களே. அதுபோலவே பிரான்ஸ் ஐரோப்பாவிலும் இலங்கை ஆசியாவிலும்,
இருந்தாலும் சாராம்சத்தில் இரண்டும் நாடுகளே. ஸ்ராலினின் தேசம் பற்றிய வரையறையான பொது
மொழி, பொதுக்கலாச்சாரம் தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்பு போன்ற குணாம்சங்கள் இரண்டுக்கும்
பொருந்துவதால் இரண்டும் நாடுகளே. ஒரு நாட்டில் இருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு தப்பி வருவது எப்படி
பிரச்சனைக்கு தீர்வாக முடியும். மாறாக அப்பெண் பிரான்சுக்கு வருவதை விடுத்து நாட்டில் இருந்தே
அடக்கு முறைக்கெதிராகப் போராட வேண்டும். சுரண்டல் ஏகாதிபத்தியமான பிரான்சுக்கு இனிவரும்
அகதிகள் பிராஜாவுரிமை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று திட்டவட்டமாக தெரிந்த பின்பும்
பிரான்சுக்கு வருவது அப்பட்டமான எதிர்ப்புரட்சிகரமான வாதமாகும். இல்லை என்று சொல்லமுடியுமா
ஏகாதிபத்திய எலும்பை நக்கும் ஷோபாசக்தியே? முடியுமா? முடியாதே.

அடுத்ததாக புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் மக்கள் பாதுகாப்பாய் இருந்தார்கள் என்பது
விமர்சனத்தோடு ஆதரவளிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். மாறாக பிரச்சனையைப் பற்றிக் கேட்ட
சூட்டிக்கு பிரச்சனைக்கான தீர்வாக திம்புக்கோரிக்கைகளில் இருந்து தொடங்கி அப்படியே சுழித்து
முன்னேறி பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக் கட்சியை கட்டி அந்தக்கட்சி தேசியவிடுதலை இயக்கங்களுக்கு
விமர்சனத்தோடு ஆதரவளிக்கவேண்டிய புரட்சிகர அரசியலை அவள் பேசியிருக்க வேண்டும்.
கதாசிரியரின் அரசியலற்ற கோட்பாடுகளற்ற பூர்சுவா குணாம்சத்தை இது அம்பலப்படுத்துகிறது. இதை
லெனின் வார்த்தைகளில் பார்ப்போம். «நிலையான கோட்பாடுகளோ திட்டவட்டமான
குறிக்கோளோ இல்லை» (லெனின் நூல் திரட்டு 2:பக்கம் 72. அழுத்தம் எமது)

இறுதியாக மூடிய காருக்குள் ஆணாதிக்க வன்முறை நிகழ்ந்தபோது மொறின்
உறுதியாக எதிர்த்துப் போராடாமல் சமரசம் செய்து கொண்டது போராட்டமே தேலையில்லையென்ற
பின்நவீனத்துவ ஏகாதிபத்திய கோட்பாடாகும். கார் படுவேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது, கதவுக்குப்
பக்கத்தில் மொறின் இருக்கின்றாள் எனும்சூழ்நிலையில் கதையை புரட்சிகரமாக தீர்த்து வைக்கும்
சாத்தியமிருந்தும் கதையை மேலும் இழுத்தடிப்பது கதாசிரியரிடம் மார்க்சிய புரட்சிகர இயங்கியல்
ஆய்வு முறை இல்லாததையே காட்டுகிறது.

-உத்தமபுத்திரன்-

-பிரான்ஸ்-

- சிறப்புவிமர்சனம் -

போடருக்கு மரியாதை,
புலம்பெயர் இலக்கியம், அல்லது
போட்டா ஸ்ரீவின் “யப்பானுக்கு அப்பால்”

கண்டதும் காதலை¹ பாசில் பேசுகிறார். காணாமல் காதலை² அகத்தியன் பேசுகிறார். தொலை பேசியில் காதலை³ பாலு பேசுகிறார். போடரில் காதலை⁴ சிறுகதை பேசுகிறது. தமிழகத்து வெகுஜன சினிமா சொல்லாடல்கள் புகலிடத்தில் இடம் பெயர்த்து வைக்கப்படுகிறது. இந்த பிற்போக்கு சூழலில்தான் நாம் மணிரத்தினத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து யோசிக்க வேண்டும் என்கிறேன். தண்டவாளத்தில் தபுவுக்கும் கலைஞருக்கும் மலரும் காதலை “இருவர்”⁵ திரைப்படத்தில் நான்கே நான்கு காட்சிகளுக்குள், காட்சி ஊடகத்தை அற்புதமாக கையாளும் மணிரத்னம் ஆழமாக சொல்லுகிறார்.

மூன்றாம் உலக மனிதர்களின் எல்லைகள் மீறும் துயரை/ ஆள்மனவிருப்புகளை “யப்பானுக்கு அப்பால்” திரைப்படம் பேசுகிறது. பெண்ணின் மேல் செலுத்தப்படும் அதிகாரம்/ வன்முறை குறித்து Simon de Beauvoir பேசுகிறார்.⁶ பின் அமைப்பியலாளர்கள் மிதக்கும் குறிப்பான் (Floating signifier) என்ற கருத்தாக்கம் குறித்து பேசுகிறார்கள்⁷. பின்நவீனத்துவத்தின் பண்புகளான சீர்குலைவு, வரம்புமீற்தல் குறித்து எதிர்மறையாக காலின்மூர் பேசுகிறார்.⁸ So called அறிவுஜீவிகள் தங்களை ஒரு Sect ஆக உருவாக்குவது குறித்து RACE AND CLASS ஆசிரியர் ஏ. சிவானந்தன் பேசுகிறார்.⁹ கீழைத் தத்துவச் சூழலில் மாஜிக் ரியாலிஸம் குறித்து பி.சி. சர்க்கார்¹⁰ பேசியிருக்கிறார்.

சிறுகதையில் வரும் மொறின் அரசியல்/ பண்பாடு/ கலாச்சாரம்/ காரட் சீவுதல் குறித்துப் பேசுகிறார். தெரிதா ஓர் முறை டெர்ரிடாகிள் டைப் பார்த்து புன்னகை செய்திருக்கிறார். ஆனால் புலம் பெயர் சூழலில் பின்நவீனத்துவம்/ தலத்தியம்/ பெண்ணியம் பேசுகிறவர்கள் இடதுசாரி-அறிவுஜீவிகளைப் பார்த்து காறித்துப்புகிறார்கள். இது நமக்குள் ஆழ்ந்த துக்கத்தை எழுப்புவதாகும். நிறைய பொறுமை வேண்டும். முற்போக்கு போடர்காரர் யார்-பிற்போக்கு போடர்காரர் யார் என்பதை நிதானமாக பொறுப்புணர்வோடு நிறுவவேண்டும். புகலிட இலக்கியம் குறித்து ஓர் அட்டகாசமான, ஆரோக்கியமான விவாதத்தைத் தொடங்கும் முகமாகவே இந்த விரிவான விமர்சனத்தை வைக்கிறேன்.

கங்கா கஜேந்திரன்
லண்டன்

அடிக்குறிப்புகள்.

- 1-காதலுக்கு மரியாதை -சங்கிலிமுருகன் சினியார்ட்ஸ்
2. காதல் கோட்டை - சிவசக்தி மூவி மேக்கர்ஸ்
3. காலமெல்லாம் காதல் வாழ்க - அதே கம்பனி
4. ஷோபாசக்தி சிறுகதை - எக்ஸில் 5
5. இதுவொரு மெட்ராஸ் டாக்கிஸ் வெளியீடு
6. சக்தி (நோர்வே - 1993)
7. நிறப்பிரிகை நவம்பர் 1997
8. காலக்குறி 1998
9. சிவானந்தன் நேர்முகம் - இன்னுமொருகாலடி . மொ.பெ யமுனாராஜேந்திரன்/ UK: 1998/ TWAN
10. AMPULI MAMA/ CHANDAMAMA PUBLICATION: VADAPALANI: 1973

“கதைவழி கலாச்சாரப்பணி”

தந்தைக்கு விரோதமாய் தனயனும், சகோதரனுக்கு எதிராய் சகோதரரும் இனத்துக்கு எதிராய் இனமும் எழுவார்கள் என்ற புனித வேதாகமத்தின் வார்த்தை இப்படியாக நிறைவேறியதை இச்சிறுகதையில் காண்கிறோம்.

என் அன்பான சகோதரர்களே, எகிப்தின் ராஜாவான பார்வோனின் கைகளுக்கு தப்பி இஸ்ரவேலின் குமாரர்களும் குமாரத்திகளும் சீனாய் வனாந்திரத்தை கடந்து கொண்டிருந்தபோது அனுபவித்த உத்தரீப்புகளையும், துன்பங்களையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அதை விஞ்சுமளவுக்கு எமதுநாட்டில்நடைபெறும் கொடிய யுத்தத்தால் ஏதிலிவளக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தமிழர்கள் ஐரோப்பாவில் விமானநிலையங்களை, எல்லைப்புறங்களை கடக்க முயற்சிக்கையில் துன்பங்களை அனுபவித்து சிலர் மரித்தும் போகிறார்கள்.

இதை பதிவு செய்யும் இந்த சிறுகதையானது இன்னொரு செய்தியையும் உறுதியாக வைக்கிறது. இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் மது, மாது, அரைகுறை ஆடையணிதல், இறைநம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றை நவநாகரீகமாக கருதி செய்யப்படும் போது அவர்களில் ஒருவனான சூட்டி எனும் பாவநோக்கம் கொண்ட இளைஞனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மொறின் தன்னை தாழ்த்திக் கொள்வதனால் உயர்த்தப்படுகிறாள்.

எமில் எம்டன் அடிகள்

யாழ்ப்பாணம் - லண்டன் - பாரிஸ் - சுவிஸ் - கனடா

கட்டுரையை எழுதிய

உத்தமபுத்திரன்- இந்தக் கட்டுரையை ஒட்டி எழும் வாதப்பிரதிவாதங்களில் மையங் கொண்டு இன்னும் ஆறாமாதத்திற்காவது தனது அரசியல் சீவியத்தை உருட்டிக் கொண்டோட வியூகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்த ஒன்பதாவது நிமிடத்தில்-

கங்கா கஜேந்திரன் மேலும் மேலும் அடக்குறிப்புக்கள் பொறுக்கும்

குறித்தும், பொறுக்கிய அடக்குறிப்பு களிலிருந்தே விமர்சனத்தை மேலும் மேலும் “டெவலப்” பண்ணி மேலும் மேலும் பயாஸ் கோப்பாட்டுவதற்கான வழிவாய்க்கால்கள் குறித்தும் ஒரு கிரிமினல் ஐடியா போட்டுக் கொண்டிருந்த எட்டாவது நிமிடத்தில்-

எமில் எம்டன் சாந்தியை

தொடர்பு கொள்ள, விடியற்காலையில் தான் அறைக்கு வந்து ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த சாந்தியை தொலைபேசிமணி விறாண்டியது.

“ஹலோ”

“ஹலோ நான் ஃபாதர் எமில் எம்டன் கதைக்கிறேன் ஆர் சாந்தியா?”

“ம்...சொல்லுங்கோ”

“எப்படி இருக்கிறீர்? போன கிழமை உம்மட ஹஸ்பெண்ட் கண்டனான். இஞ்ச நான் “நளாயினி” நவீனநாட்டுக் கூத்து செய்தனான். அவரும் பார்க்க வந்திருந்தவர். அவர் சொல்லித்தான் நீங்கள் ரெண்டு பேரும் பிரிஞ்சு வாழறியள் எண்டதே எனக்குத்தெரியும். நீர் சின்னப்பிள் எயில்ல ஒரு குழந்தைக்கு தாய். உமக் கெண்டு கடமைகள் இருக்குது.

என்ன ஒண்டும் கதைக்கிறீர் இல்ல.”

“இப்பதான் நித்திரையால எழும் பினனான், கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

“சாந்தி கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எண்டு திரியக்கூடாது. அதுவொரு சாவான பாவம். நான் கேள் விப்பட்டது உண்மையோ தெரியாது... வெள்ளைக்காரப் பொடியளோடும், காப்புலி பொடியளோடும் உம்மைக் கண்டதாக எனக்குச் சிலபேர் சொல்லிச் சினம். இதுகளை கெட்டகனவா நினைச்சு மறந்திற்று நீங்கள் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து வாழ வேணும். உம்மிட குழந்தையின்ர எதிர்காலத்தை யோசிச்சுப்பாரும். தான் தனியக் கிடந்து குழந்தையோட கஸ்ரப்படுற தெண்டும், உங்கள் ரெண்டு பேரையும் சேர்த்து வைக்கச்

சொல்லியும் உம்மிட ஹஸ்பண்ட் என்னட்ட மன்றாடுறார். அந்தப் பெரிய ஆம்பிள கண்ணீர் விட்டு அழுகிறதப் பார்க்க பெரிய பாவு மாக்கிடக்கு. ..ஒருவருக் கொருவர் துணையாய் வாழத்தானே ஆண்டவர் ஆணையும் பெண்ணையும் படைத்தவர். விட்டுக் கொடுத்து வாழுறதுதான் வாழ்க்கை. இப்ப நீர் சொல்லும் நான் உம்மிட மனுசனுக்கு என்ன பதில் சொல்ல?

“கையில் அடிச்சிற்று கதிர் காமம் போகச்சொல்லுங்கோ” தொலைபேசியை தூக்கி அடித்துவைத்த எமில்எம்டன் ஓடிப்போய் முழந்தாள் படியிட்டு இரண்டு கைகளையும் விரித்து “அன்பும் இரக்கமும் உள்ள பிதாவே, இவள் தான் செய்வது பாவமென்று அறிந்து செய்கிறாளோ? அறியாமல் செய்கிறாளோ அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்த அமர் எழும்பின தோற குறுக்கால் தான் போவாள், தெறிச்சுப் போவாள், தெருவில் போகேக்க

பஸ், கார் அடிச்ச சாவாள்” என்று முணுமுணுத்த மூன்றாவது நிமிடத்தில்

சாந்தி தொலைபேசியை எடுத்து

“மச்சான் நீ என்ன கதை எழுதுறாய்? இஞ்ச வந்து “அஸைல்” கேக்கிற சனமெல்லாம் பொய்யா சொல்லுதுகள்? முழுக்குடும்பத்தையும் சாகக் குடுத்திற்று வாற சனம் எல்லாம் உன்ர கண்ணுக்குத் தெரியாதோ? அதென்ன மொறின் கதைக்கக்க அடிக்கடி இங்கிலிஸ் கலந்துகதைக்கிறாள். ஓ பெண்களின்ர சொல்லாடல்களையும் ஆம்பிளையளின்ர சொல்லாடல்களையும் வித்தியாசப் படுத்திக் காட்டுறியளோ? அடி செருப்பால... ஏன் மச்சான் உன்ர கதாநாயகியின்ர கதையை வேறமாதிரி முடிச்சிருந்தால் உங்கிட கலையின்ர ஒரிஜினால்டி கெட்டுப் போயிருமோ? அது மச்சான் “நெருப்பில் கையை விட்ட வளுக்குத்தான் எரிவு

தெரியும்.. மிச்ச ஆக்களுக்கு நந்தலாலா தான் தெரியும் நீங்களும் உங்கட ஒரிஜினால் டியும்... மயிர்ப்புடுங்கின புலம் பெயர் இலக்கியமும்” என்று சாந்தி கேளாக் கேள்வி கேட்டதினால் “அப்செற்றாய்” போன ஷோபாசக்தி “இப்ப என்ன நடந்து போச்செண்டு இவள் பாவி இந்தக் கிழி கிழிக் கிறாள்? மொறின் எண்டால் ஆர்? என்று மண்டையைப் போட்டு பிய்த்துக் கொண்டிருந்த நிமிடத்துக்கு முதல் நிமிடத்தில்-

மொறின் அருள்மாலா பாய்ஞ்ச “செல்” ஒரு இஞ்சி விலத்திப் பாய்ஞ்சிருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அமார்த்யா சென்

பொருளாதார நோபல் பரிசு

1998 ம் ஆண்டிற்கான பொருளாதாரத் துறைக்கான நோபல் பரிசு இந்தியாவை சேர்ந்த அமார்த்யா சென் (AMARTYA SEN) நிற்கு கிடைத்துள்ளது. பசி, வறுமை இவைகளை மையமாகக் கொண்டனவே இவரது பொருளாதார ஆய்வுகள். “வறுமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் ஒரு பொருளாதார நிபுணர்” என்றும் “ஒரு மனிதாபிமான நோபல்” என்றும் பிரஞ்சுப் பத்திரிகையான LE MONDE இவரைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது. 64 வயதான சென் கல்கத்தா, நியூடெல்கி பல்கலைக் கழகங்களில் போதனை செய்த பின்னர் CAMBRIDGE இன் TRINITY COLLEGE இல் போதனை செய்கின்றார். “நான் ஓர் பொருளாதார நிபுணர் என்பதை அறிந்தோர் தமது மூலதனத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்று என்னிடம் ஆலோசனைகளைக் கேட்கின்றனர். என்னிடம் எந்த ஆலோசனைகளும் இல்லை. என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். முதலீடுசெய்வதற்கு எந்த மூலதனமும் இல்லாதவர்

களே எனது கவனத்தை ஈர்க்கின்றனர். என்பதோடு எமது சமூகத்தின் மிகப் பெரும் பிரச்சனை என்னவெனில் நாங்கள் ஏழைகளைப் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திப்பதில்லை.” என்கிறார் சென்.

ஏன் வறுமையால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இறக்கின்றனர்? எனப் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் கேட்ட

கேள்விக்கு சென் இவ்வாறு பதில் சொல்கின்றார்: “ஏனெனில் அரசுகள் ஜனநாயகம் கொண்ட எவ்வளவு இவைகளிடம் வறுமையைத் தடுப்பதற் கான எந்தவிதமான அக்கறைகளும் இல்லை. அரசுகளை நடத்துவோர் ஒரு போதும் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டதில்லை. உலகப்படத்தைப் பாருங்கள் ஆபிரிக்கா, ஆசியா போன்றவைகளே வறுமையால் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் இங்கே ஜனநாயக அரசுகள் இல்லை.”

சென் செய்த பொருளாதார ஆய்வுகளோடு ஒப்பிடத்தக்க பொருளாதார ஆய்வுகள் பிரான்சில் குறைவாகவே உள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆறு ஓடக்கொண்டிருக்கிறது.

இச்சைகள் தீர்
முலைதடவி, முத்தமிட்டு
நிர்வாண ஓட்டம்.

நான் உருகி ஒழுகிக் கொண்டிருப்பது
உங்களில் யாருக்குத் தெரிகிறது?

கை,கால்,முகம் சிதறி
கொட்டிக் கிடக்கிறது.

குடிகாரப் படுக்கை.

அழுக்குச் சேர அப்பிப்பூசியவெடிப்பு-
இடையிடையே சதுப்புக்கழி.

அருகிருந்து,
அம்மணமரத்தில் கொட்டிய சருகு.

கவ்வியது சுகம்.

ஆனாலும்
நாறுகிறது சுகதி.

நேற்று மூன்றாவது முறையாகவும்
இறந்து போனபின்,
உடைந்த கவிதையை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

சீரில்லா ஒழுகல்.

ஆற்றின் திசையையும் கீறி
வெடிக்கிறது தோட்டா.

★ தேவிகணேசன்

எஸ்.பி.கணேசன்

09091998

★

[12.12.98 STUTTGART இல் நடைபெற்ற 17 வது பெண்கள் சந்திப்பு மூலம் வெளியிடப்பட்ட
“சக்தி” சஞ்சிகை (98/4.4) யின் புனைபெயர்கள் பற்றிய கருத்தை கவனத்திற்கெடுத்து...]

மிகு மொழிசார்ந்து வரவேண்டிய சிந்தனைகளெல்லாவற்றுக்கும் பிந்தி வருவதென்பது வாடிக்கை. ஆதுவேதான் பெண்ணியத்துக்கும் நிலை. இன்னமும் இது தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதனால்தான் நானெல்லாம் பெண்ணியப் பற்றி எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இது ஓர் சங்கடமான நிலை. எனக்கு இது தேவைபென்று பட்டதனால் எழுதுகிறேன். நீ யார் இதை எழுத , நீ ஏன் எழுதுகிறாய்? என்னுடைய பார்க்கலாம்.

பெண்ணியம் பற்றிய பலவிதமான

மாயைகளும் ஆண்களுக்குப் பயங்களுமே இன்று எஞ்சிக்கிடக்கின்றன. பெண்ணியக்காரர்களும் பெண்களும் ஆண்களும் வேறுவேறு பார்வைகளில் இதை அணுகுகின்றனர். பல்வேறுவிதமான தத்துவ, கோட்பாட்டுப்பின்னணியினரும் தனித்தனிப் பார்வைகளே கொண்டுள்ளனர். ஆனால் பின்நவீனத்துவ / தற்காலத்தைய கோட்பாட்டினரே இதைச் சரியான முறையில் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

மனிதரின் மனங்களைப்படிப்பதாகச் சொன்ன உளவியல் இதுவரைநாளும் ஆண்களாலேயே படிக்கப்பட்டு வந்தது. பிராய்டும் லக்கானும் இப்படிப்பட்டவர்களேதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆண்களுக்காக அதாவது மனிதர்களுக்கான உளவியல்தான் அவர்களுடையது. அவர்கள் இறுதியில் பெண்ணை அவர்களுடைய ஆண்களுக்கான உளவியற் கண்டுபிடிப்புக்களின் துணையாக்குவதற்காகவே நிறுவினார்கள். ஆண்/இயல்பானது/முழுமையானது/ நிறைவான குறிப்பான் X பெண் /கற்பனையானது / குறைவுடையது /வெறுமையான குறிப்பான் / வெறுமையான கருப்பை என்பது போலவே அவர்களின் சிந்தனை சென்றது. இதைப்போலவே, அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் மாறாவகைப் (stereo type) பெண்களும். காப்பியங்கள், இலக்கியங்கள், புராணங்கள், மற்றைய அனைத்து “கள்”களும் வகைப்படுத்துவது இவ்வாறே:

என் . வி . ந . கி . ல்
என் . வி . ந . கி . ல்

உடல்	—	ஆண்மா
கன்னித் தன்மை	—	களாங்கத்தன்மை
இலட்சியமுன்மாதிரி	—	சாகசக்காரி
தேவதைத்தன்மை	—	குனியக்காரத்தன்மை
நல்மனைவி	—	தேவடியாத்தன்மை

இந்த வகைமாதிரிகள் ஆண்மயமான உளவியல் பார்வைகளிலிருந்து தெல்லாம் முரண்பட்டவர் luce Irigaray மட்டுமே. இவர் சொன்னவைகள் எதுவுமே அந்தநேரம்

சார்ந்திருத்தல் பெண்கள் கையறுநிலை

ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இதைச் சொன்னதற்காக லக்கானிய உளவியல் பள்ளியில் இருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டார். 1974இல் இது நடந்தபோது அவருக்கு ஆதரவாக வந்து குரல் கொடுத்தவர் பல்கேரியரான ஜூலியா கிரிஸ்ரவாதான். பிரஞ்சு பெண்ணியலாளரான Irigaray குக் குரல் கொடுக்க பல்கேரியா விலிருந்து கிரிஸ்ரவா வரவேண்டியிருந்ததுதான் வேடிக்கை. இதுவரைக்கும் உலகத்துக்கே தத்துவார்த்த ஆலோசனை வழங்குகின்ற

பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கே பெண்ணியம் தொடர்பாக வரும்போதே இப்படியானது; இதுவரைக்குமான வரலாறு(தத்துவ, சமூக கோட்பாடுகள்) ஆண்களுடையதே என்ற குற்றச்சாட்டை மெய்ப்பிப்பதாய்த்தான் உள்ளது.

பெண்ணியத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் தான் “புரட்சிகர” என்ற சொல் மார்க்ஸியம் தவிர்ந்த மற்றவற்றில் ஒன்றுடன் பொருத்திப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் வந்திருக்கிறது. இது ஒன்றும் சாதனைக்குரிய விஷயம் என்று சொல்லவில்லை. இதுவரைக்குமான உலகின் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் ஆண்களால், ஆண்களுக்காக, ஆண்மயமானவகைளாக இருந்தன; எந்தக் கோட்பாடுமே பெண்ணிய நிலைப்பாட்டை முழுமையாகக் கொண்டிருக்காததனால்; பின்நவீனத்துவ வெளிப்பாடாக வரும் பெண்ணிய கோட்பாடு, புரட்சிகரப் பெண்ணியக்கோட்பாடு எனப்படுகின்றது.

ஆண்களி் லிருந்து பிரிந்து போகவேண்டும் என்கிற தீவிரப் பிரிவினைவாதப்போக்கு தீவிர லெஸ்பியன்களையும்; பெண்களுக்கான தனியான கொம்யூன்களை நோக்கியும்; ஆண்கள் அனைவருமே வன்பாலுறவு செய்பவர்கள் என்ற கருத்தையும் கொண்டு வந்தது. ஆண்களுடன் சேர்ந்து ஒருவிதமான தாராளமயமான அணுகு முறையில் சமத்துவத்தை அடையமுடியும் என்று ஓர் போக்கும் இருக்கின்றது.

இந்த எதிலும் அடக்கமுடியாததாய்ப் (பால்வேறு பாட்டைமட்டுமே கருத்தில் கொண்டதாக அல்லாது) பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியத்தின் முன்வைப்பு இருந்தது. பால் பற்றிய இதுவரை நாளுக்குமான எடுத்துரைப்பு கட்டுடைக்கப்பட்டு புதிய, தன்னிலை பற்றிய பார்வை முன்வைக்கப்படுகின்றது. “பெண்” பெண்ணாக இப்போது உலகில் இருந்து கொண்டிருக்கவில்லை. பெண், இப்போதுதான் பெண்ணாக உலகளவில் - பல்வேறு நிலவியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு அமைப்புகளிலும் கூட - உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் படிமுறையில் இருக்கிறாள். இது நிகழவேண்டுமானால் பல இதுவரைக்குமான வரலாற்றுத் தீர்மானங்கள், புனைவுகள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். மார்க்ஸிய (நண்பர்கள் கோப்ப்பாதிருக்கக்கடவது- ஏனெனில் இது ஆண்களின் அறிவுக்கெட்டாத விடயம்.) கோட்பாடு உட்பட அனைத்துக்கோட்பாடுகளும் (அரசியல், பொருளாதார, ஆண்க, வரலாற்று etc.)

பெண்களை ஏமாற்றுகிற வழக்கமான ஆண்களினுடைய கோட்பாடுகள்தான் என ராவ்வாகச் சொல்லிவிட்டலாம். எனவே சுயமான விடுபட்ட தன்னிலையாக “பெண்” உருவாக இதுவரைக்குமான பெருங்(ஆண்)கதையாடல்கள் (meta-male-narrative) அனைத்துமே கட்டுடைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

மார்க்ஸியம் சொல்லுகின்ற சமூகவிளைவுகளையும் அவை நிறைவேறிய பின்பான இறுதி விளைவுகளின் நன்மைகளின் ஒருபகுதியாகப் பெண்கள் அடைய இருக்கின்ற நன்மைகளையும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் ஒருவேளை இது நிகழாது போய்விட்டால்? ஏற்கெனவே நிகழ்ந்ததுபோலவே அரைகுறையாக குழப்பம் நிகழ்ந்து விட்டால்? இந்த வாக்களிக் கப்பட்டபூமிகள் கனவாக, கற்பனையானதாக மீண்டும் இருந்துவிட்டால்? என்ற பின்நவீனத்துவத்துக்கேயுரித்தான ஐயுறவுத்தன்மை பெண்ணியத்தினுடாகக் கேள்விகளை எழுப்புகிறது. இக்கேள்விகள் மார்க்ஸியத்தை நோக்கி மட்டுமல்ல மாறாக அனைத்தையும் நோக்கித்தான்! அப்படி நிகழாமாயின் மனிதனின் தோற்றத்திலிருந்து இன்றுவரைக்குமான பெண்களின் நிலை இன்னும் நூற்றாண்டுகள் தொடரவேண்டுமா? அல்லது இப்போதிருந்தே பெண்கள் தங்களை தனியே உருவாக்கிக் கொள்ள முனைவதா?

மேற்சொன்ன லிங்கமையவாத (phallogocentric) ஒழுங்கமைவிலிருந்து பெண்கள் - இந்த இதுவரைக்குமான உலகின் அனைத்துப் பனுவல்களையும் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் வரையிலும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் வரையிலும் அதற்குள் இருந்துகொண்டிருக்கும் வரையிலும் - தப்பிக்கவே முடியாது. இந்த மொழிக்குள்ளாக, இந்தச் சிந்தனைக்குள்ளாக இருந்து பெண்கள் பெண்களைப்பற்றிப் பேசுவதென்பது பல நூற்றாண்டுகால ஆண்களின் வழிகாட்டுதலின்படி நாங்கள் சிந்திக்கிறோம் என்பதே தவிர வேறில்லை என்று Irygaray சொல்கிறார்.

இன்றைக்கான அனைத்துப் பகுத்தறிவுசார் முன்மொழிவுகளும் “பெண்களுக்கு” எதிரானதாகத்தான் இருக்கின்றன. இதுவே உண்மை நிலை. பலபுள்ளிவிபரங்கள் சமகால பெண்களின் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் இவற்றையே தருகின்றன. இந்த மொழிக்குள்ளாகச் சிந்திப்பதனாலயே பல பெண்கள் விடுபடுவதற்கு

விரும்பாமலிருக்கின்றார்கள். இங்கு “பல என்பது 99.9 சத வீதம்தான். இதைத்தான் **Dowlings** சின்ட்.டெரெல்லா சிக்கல் (**Cynderella complex**) என்று அழைக்கின்றார்கள்.

பாதுகாப்பைவிட விடுதலை சிறப்பானது. ஆனால் விரைவிலேயே நாம் விடுதலை நமக்குப் பயத்தைத் தருவதை உணரத்தொடங்குவோம். இது பலவிதங்களில் அறிமுகமாகலாம். பதவி உயர்வுதரும் பொறுப்புணர்வு, வழிகாட்டியில்லாத பயணம், புதிய நண்பர்களை நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை முதலியன சில. இத்தகைய சூழல் இன்று புதிது புதிதாக பெண்களின்முன்னே ஏராளம். கணவன், பெற்றோர், சிலவேளை ஆசிரியர்கள், பலவேளை நண்பர்களின் நிறுவல்குள் இருந்து முடிவெடுக்க வேண்டிய கட்டாயம், இயல்புச்சூழல் இருந்தது, இருக்கிறது. இவற்றை மீறி வெளியே வந்து பார்க்கத்தொடங்குகையில் உண்மை முகத்திலறையிறது. “எனக்கென்று எந்த முடிபும் இல்லை” எனக்கென்று எந்தத் தீர்மானங்களும் நம்பிக்கைகளும் கூட இல்லை” என்பதாகவே பெண்கள் உணர்வார்கள்.

இதுவே பயம் கொடுக்கும் நேரம். அதுவரைக்கும் வைரப்பாறைத் திட்டிக்களாயிருந்த நம்பிக்கை தருவன நிலச்சரிவு போலக் காணாமல் போய்விடும். எமக்கு ஆதரவு என்று நம்பிய நம்புகின்றவை காணாமற் போகும்போது, அல்லது காணாமல் போய்விடும் என்று நினைக்கும்போது இந்தப் பயம். சுதந்திரமாக, விடுதலையாக இருப்பது நமது சமூகத்துப் பெண்களுக்கே தொடர்பில்லாத விடயமானாலும் எழுதியாகவேண்டிய நிலை. இது எதனாலெனில் பெண்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பழக்கப்படவில்லை, ஆனால் அதன் எதிர்நிலையான சார்ந்திருத்தலுக்கே பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே பிரச்சனை தொடங்குகின்றது. பெற்றோர் வழங்கும் பாதுகாப்பு, கூப்பிட்ட குரலுக்கு முன்னரேயே வரும் உதவி, இந்தப் பழக்கம் தரும் குழந்தை நிலையின் விருப்பு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இது பெண்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒருபோதுமே கைவிடப்படுவதுமில்லை.

மேலும் பெண்கள் சுதந்திரமாக உணர்ந்து கொள்வதற்கு சமூகம் அனுமதிப்பதில்லை. அதே தொடர்ந்து பாதுகாப்பை பராமரிப்பை வழங்குவதாகப் பாசாங்கு செய்து கண்காணிக்கிறது.

சுதந்திரத்தை பழகிக் கொள்ளப் பெண்களை விட்டுவிடுமளவுக்கு எந்தச் சமூகமும் முட்டாள்தனமானதல்ல. இதனால் சிறுவயதில் பையன்களையும் வளர்ந்தபின் ஆண்களையும் பொறாமையுடன் பிரமிப்புடன் பார்க்கிறார்கள். ஆண்கள் சுயத்தன்மையுடன் இருக்கிறார்கள் என்ற உணர்வினாலேயே இது ஏற்படுகிறது.

பெண்களின் மீதான கண்காணிப்பு கைவிடப்பட்டுவிடுவதில்லை என்பது இந்திய, தமிழ்ச் சமூகத்தின் கொலுசு, மெட்டி அணியும் நடைமுறையை அவதானிப்பதனால் மிக எளிதில் கண்டுகொள்ளலாம். குழந்தைகளுக்கு கொலுசை அணிந்து விடுவதன்மூலம் குழந்தையின் நடமாட்டத்தை ஒருதாய் இலகுவில் அவதானித்து உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். கழந்தையை ஒருபக்கம் விட்டுவிட்டு வேறு எங்காவது கவனத்துடன் இருப்பவர்கள் குழந்தையின் கொலுசைச் சத்தம் மூலமே குழந்தையைக் கண்காணித்துக்கொள்ள முடியும். அதேபோல தொடட்டிலில் உறங்கும் குழந்தை எழுந்து அழத்தொடங்கும் முன்னரேயே குழந்தையின் காலசைப்புச் சத்தத்தின்மூலம் குழந்தை எழுந்துவிட்டதை கவனிக்கமுடியும்.

குழந்தை வளர்ந்தபின்பு கொலுசை இல்லாமற்போய்விடுகிறது. வயசுக்குவந்த பெண்களுக்குமட்டும் மீண்டும் கொலுசை காலில் ஓட்டிக் கொள்கிறது. வயசுக்கு வந்துவிட்ட எந்தவொரு பெண்ணும் வீட்டினருக்குத்தெரியாமல் ஓடிக்கூட நகரமுடியாதென்பதையே இது உணர்த்தும். வயசுக்கு வந்தபின் பெண்ணின் மீதான தனது கண்காணிப்பை பலமடங்கு, பலதளங்களிலும் சமூகம் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றது. இந்தக் கண்காணிப்பு முறையையே பெண்களுக்கான சுதந்திரத்தின் மறுப்புக்கான மிகப்பெரும் தடையாக, இந்திய, தமிழ்ச் சமூகங்களின் பலப்பல சாதீய பண்பாட்டுப் பிரிவுகளும் நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

“தமிழ்ப்” பெண்ணுக்குள்ள பாலுறவுக்கான சுதந்திரத்திலும் நிலை இப்படியேதான். பாலியற் செயற்பாட்டுக்கான சுதந்திரம் திருமணத்தினூடாகவே பெண்ணுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதென்றும் நமது சமூகவிஞ்ஞானிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் திருமணத்தின் பின்பும் கூட கண்காணிப்புக்கு உள்ளாகக்கப்பட்டே பாலுறவுச் செயற்பாடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

திருமணத்தின் பின்பான கணவனுடனான

பாலியற் செயற்பாட்டின்போதும் கூட முனைப்புடன் (active) நடந்துகொள்ளக்கூடாது, அங்கேயும் பணிந்துபோகவேண்டும் (passive) என்பதே சமூகத்தின் விருப்பு ; அங்கேயும் ஆணில் சார்ந்திருக்கும் பாத்திரத்தையே சமூகம் வழங்குகின்றது. கொலுசும் மெட்டியும் அணிந்த பெண்களின் ஒவ்வொரு அசைவும் (படுக்கையறையிலும் கூட) கண்காணிக் கப்படுகிறது. இந்திய, தமிழ் பண்பாட்டுப் பிரிவுகளில் பெண்களின் மீதான பாலியல்க் கண்காணிப்புக்கான கருவிகளாக கொலுசும் மெட்டியும் விளங்குகின்றன.

பிறந்ததிலிருந்து வயசாகி இறக்கும் வரையிலும் ஏதோவொரு வகையில் பெண்களின் மீதான கண்காணிப்பு இப்படி மிக தீவிரமாக இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. கண்காணிப்பு எவ்வளவு கடுமையோ சுதந்திரம் / சுயாதீனம் மறுக்கப்படுகிறது; அவ்வளவுக்கு சார்ந்திருத்தல் அவசியமாக்கப்படுகிறது.

மணமுறிவு ஒன்றின்பின் இரண்டாவது தடவை அதனுள் சிக்கிய பெண் இப்படிச் சொல்கிறார்: எனது இந்த (இரண்டாவது) முறிவு என்னை என்றுமில்லாத தனிமையில் விட்டது. கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்க்கையில் அப்படி நான் உணர்ந்த தனிமையுணர்வும் அதனாலான பயமும் பெண்ணிய நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை நான் உலகின் தொடக்கத்திலிருப்பதற்குச் சமமான (ஆதிச்) சிந்தனையில் இருந்தேன் என்பதை எனக்கு உணர்த்தியது.

எனவே இந்தத் தனிமையையும் உணர்வின் பயத்தையும் பிற பெண்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக எழுதலாம் என்று நினைத்தால் அதற்கு எனக்குத் தெரிந்த இதழாசிரியர் அனுமதி தரவில்லை. ஏன்! அவர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. யோசித்து யோசித்து மீண்டும் விளக்க முயற்சித்தபோது:

“எனது உணர்வுகள் இதுவரை நாளுக்குமான பெண்களின் சிந்தனைகளின் வயப்படாதது. எப்போதுமே பெண்கள் சார்ந்திருப்பவர்களாக இருப்பது ஏன்? உளவியலாளர்கள் சொல்லும் இரண்டாம் நிலை gain அடைபவர்களாக இருப்பது ஏன் என்பது பற்றியது” என்றபோதுதான்; “ஆம் இப்போதுதான் உங்களது புள்ளி என்ன என்பதை நான் பார்க்கத்தொடங்குகிறேன்” என்றிருக்கிறார்.

“விடுதலைக்கு அப்பால்: சார்ந்திருந்த பெண்ணின் பாவ அறிக்கை” என்ற தலைப்பில் அக்கட்டுரை வெளியாகியது. இதன்பிறகு அவளுக்கு வந்த கடிதங்கள் இருபதுகளின் தொடக்கத்திலிருக்கும் அறுபதுகளின்

தொடக்கத்திலிருக்கும் வேலை செய்த, வேலை செய்கிற, வேலை செய்துவிட்டு வீட்டில் மனைவியாயிருக்கிற, வேலை செய்துகொண்டு வீட்டு மனைவியாயிருக்கின்ற பலதரப்பட்டவர்களிடமிருந்து. எல்லாருமே இந்தவிதமான சிக்கலில் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள். எல்லாக்கடிதங்களிலும் பலதரப்பட்ட தனியனுபவங்கள் தவிர்த்து வெளிப்பட்ட பொதுவான குரல் ஓட்டம் “நீங்கள்மட்டும் தனியாய் இல்லை” என்பதுதான். அதாவது அனைத்துச் சிந்திக்கும் பெண்களுக்கும் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இதே காரணங்களுக்காகச் சுயமாகச் செயல்படவேண்டிய பலப்பல சூழ்நிலைகளில் அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொண்டது பற்றியும் பலபதவி உயர்வுபோன்ற நிலைகளை பொறுப்புக்களைத் தட்டிக்கழித்தது பற்றியதுமாகக் கடிதங்கள் இருந்தன. அவற்றுக்குப் பின்னால் எப்போதும் பாதுகாக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பதற்கான விருப்பு இருந்தது. இது வெளிப்படையாக பெண்களில் தெரிவதில்லை. ஆனால் எப்போதும் உள்ளுறைந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வுணர்வு அவர்கள் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் மேலெழுகிறது; கனவுகளையும் இலக்குகளையும் கட்டிப்போடுகிறது, மாற்றுகிறது, தள்ளிப்போடுகிறது, சிதைக்கிறது. மனிதவாழ்வின் தொடக்கக் காலங்களில் (குகைவாழ்வுக்காலம்) காட்டுமிருகங்களையும் இயற்கை இடர்பாடுகளையும் எதிர்கொண்டு குழந்தைவளர்க்கவும் ஆணைச் சார்ந்திருக்கவேண்டிய இந்தத்தேவை இருந்தது. இப்போது அதற்கான தேவையும் இல்லை; அப்படியிருப்பதும் பெண்களை இன்னும் அங்கேயே இழுத்துத்தான் பிடித்து வைத்திருக்கும்.

இன்றைக்கான பெண்கள் பழைய மரபுகளுக்கும் புதிய தீவிரமான சமூகச் சிந்தனைகளுக்கம் நடுவில் சிக்கிக் கொண்டு திண்டாடவேண்டிய நிலை. இதில் தெரிவு முழுக்க முழுக்க பெண்களின் கையில். குகைவாழ் மனிதன் இப்போது சிறுமைப்பட்டுவிட்டான். நவீன உலகில் உடல்பலமும் வீரமும் தேவையில்லை.

பிறரால் பராமரிக்கப்படவேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த ஆழமான விருப்புத்தான் பெண்களை இன்னும் இவ்வளவு பின்னுக்கு இழுத்துப்பிடித்து வைத்திருக்கிறது. இது ஓர் உளவியற்சார்நிலை. இதைத்தான் Dowling டௌலிங் சின்டெரெல்லா சிக்கல் என்கிறார். பெண்களை வெளிச்சத்துக்கு வரவிடாத, பரவலாக மறைக்கப்பட்ட முனைப்புக்கள், பயங்கள் அவர்களின் மனங்களை

முழுமையாகச் சிந்திக்க விடாமலும் அவர்களின் திறமைகளின் அடிப்படையில் முழுமையாகச் செயற்படவிடாமலும் செய்கிறது. சின்டெரெல்லா வைப்போல பெண்கள் தங்கள் வாழ்வை மாற்றுவதற்கு வெளியிலிருந்து ஏதாவது ஒன்று வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள். அல்லது காப்பாற்றி வழிநடத்த வெளியிலிருந்துவரும் ஓர் அற்புதம் நிகழவேண்டும்

என்று பார்க்கிறார்கள். அது தன்னுடைய ஆண் என்றும் நினைக்கிறார்கள்.

தங்களுக்குத் தேவையானது சுதந்திரம் என்பது ஒவ்வொரு பெண்ணினுடையவும் மூளைக்குத்தெரியும்; ஆனால் இதன்விளைவாக சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்ட பெண்களிடையே ஓர் உள்ளார்ந்த மனமுரண் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

“ஆபிரிக்கப் பாடகர்கள் போதைவஸ்துக்களில் மூழ்கியிருந்தே பாடுகின்றனர் என்ற ஓர்கருத்துப் பொதுவாக நிலவுகின்றது. பாடுவதற்கு போதைவஸ்து அவசியமா?” என மாலி தேசப் பாடகரான இஸ்மாயில் வொண்டரிடம் (ISMAIL WONDER) கேட்டபோது “இதுவேர் அவசியம் இல்லை. ஆனால் பலபாடகர்கள் இதற்கு அடிமையாக இருப்பதால் - இது அவர்களுக்கு இன்று அவசியமானதாகப் போய்விட்டது” என்று சொன்னார். Wonder ஓர் இளம் பாடகர். ஆபிரிக்க தேசங்களில் ஏற்கனவே அறிமுகமான இவருக்கு வயது 22. இவரது முதலாவது அல்பமான “Jeneration” 1993ல் வெளிவந்தது. 1996ல் இரண்டாவது அல்பமான “TCHE TE MOUSSOTE” (ஆணும் இல்லை பெண்ணும் இல்லை) இணைக் கொண்டு வந்தார். 1999 ஜனவரியில் இவரது மூன்றாவது அல்பமான “TOUBI” (LA RECONVERSION) பிரான்ஸில் வெளிவர உள்ளது. “விருப்பத்தினாலும் அன்பினாலும் இசையை ஊடகமாக வைத்து சமூகத்தினுள் ஓர் விழிப்பை ஏற்படுத்தலாம் என்பதனாலுமே நான் பாடுகிறேன். மாற்றங்களில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை விமர்சிக்க எனது இசை பயன்படுகிறது.” எனக் குறிப்பிடும் வொண்டர் தனது TOUBI அல்பத்தின் மூலக் கருத்து ஓர் தத்துவ அர்த்தம் கொண்டது என்கின்றார். “நாங்கள் காசின் பின்னே ஓடுகின்றோம், பாராட்டுகளின் பின்னே ஓடுகின்றோம் ஆனால் மரணமோ எங்கள் பின்னே. செல்வந்தன் ஆகும் நோக்கில் நான் பாடவில்லை.”

“கலையை வைத்து ஆபிரிக்காவில் வாழமுடியுமா?” எனக் கேட்டபோது “கலையை வைத்து எம்மால் வாழமுடியாது. ஏனெனில் எம்மிடம் நல்ல தயாரிப்பாளர்கள் இல்லை. அத்தோடு தயாரிப்பாளர்களால் நாம் சுரண்டவும் படுகின்றோம். இன்று ஐரோப்பியக் கதவுகள் எமது கலை இலக்கியத்துக்கு முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. இவை முக்கியமானவை என நான் கருதுகின்றேன்.” எனச் சொன்ன வொண்டர்

“வறுமைக்கு எதிராகப் பாடும் ஆபிரிக்கப் பாடகர்களில் “ALPHA BLONDY” முக்கியமானவர்”. என்றார்.

“ஆபிரிக்காவில் வறுமை உள்ளது. இதுவேர் வறுமைக்கண்டம். ஆனால் ஓர் சமூக ஐக்கியம் அங்கே நிலவுவதால் நாம் இந்த வறுமையைக் கவனத்திற்கெடுக்காது வாழப் பழகி விட்டோம்.” என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்.

ஆபிரிக்க தேசங்களின் வறுமை பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள் என்ற மறு கேள்விக்கு:

“இச்சூழ்நிலைக்கு காலணியாதிக்க நாடுகளே பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றும், இவர்கள் எங்களிடம் வருமுன்பு எங்கள் தேசங்கள் இன்றிருப்பது போல் வறுமையாகவோ, எல்லை யிடப்பட்ட அரசுகளாகவோ இருக்கவில்லை என்பதையும் எங்கள் கலை பண்பாட்டு பொருளாதார சமூக விழுமியங்களையெல்லாம் புரட்டிப் போட்டு தங்களிடம் இருப்பதைத்தான் சிறந்த விழுமியங்களாய் அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்பதையும் என் இசைமூலம் உலகிற்கு உரத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.” என சந்திப்பின் முடிவில் வொண்டர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

ஜெயந்தீஸனின்---

பக்கம்

கடந்த இதழில் நான்

சீனியர் ஆகும் விஷயத்தைச் சொல்ல குப்பினின் றூம் தேடி சென்றேன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா. போகும் வழியிலே கூட்டுக்கலவி செய்யும் ஆசை யொன்று எனக்குள் வந்தது. இதனால் இயல்பாகவே எனக்குள் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டது. குப்பினிடம் கூட்டுக்கலவி செய்ய எனக்குள்ள ஆசையைச் சொல்லி குப்பின்களைச் சேர்த்து ஓர் கலவி செய்து இதிலுள்ள லாபநட்டங்கள் எதுவென்பதைப் பார்த்து விடுவதா அல்லது சினியராகும் விஷயத்தைச் சொல்லி எவ்வாறு சீனியர் ஆகுதல் அதுவும் விரைவில் ஆகுதல் என்பது பற்றி அவளிடம் ஐடியா கேட்பதா என்பதே குழப்பம். போகும் வழியில் எனக்குள் பலவித ஆசைகளும் ஐடியாக்களும் மின்னிப்பொறிந்தன. எனது குப்பினின் பெயர் NOAMI இது அவளது சொந்தப்பெயர் அல்ல. அவளது பேரழகுக்கு தோதான பெயராக அவளது பெயர் இல்லாத படியால், நான் அவளுக்கு வழங்கிய புனைபெயர்தான் NOAMI. எனக்குப் பிடித்தமான மொடல் அழகியின் பெயர்தான் இது. இந்த மொடல் அழகியைக் காட்டிலும் எனது குப்பின் செக்ஸியானவள், Très Sexy ஆனவள். நாங்கள் கலவிசெய்ததுண்டு. ஆனால் கூட்டுக்கலவி செய்ததில்லை. நான் என்ன சீனியரா, ஆயகலைகள் அறுபத்தினாங்கினை-னயும் (இந்த அறுபத்திலாலு கலை களுக்குள் சூ.க. இடம் பெறுகின்றதா என்பது எனக்குச் சத்தி யமா

கவே தெரியாது). ஐயந்திரிபுறக்கற்றும், வாழ்ந்தும், எழுதியும் இருப்பதற்கு. Try பண்ணிப் பார்ப்பதில் என்ன நட்டமாம் என்பது ஜெயந்தீஸன் போக்கும்.

நான் NOAMI இன்றாமுக்கு Phone பண்ணாமல் போவதே இல்லை. அவர் உள்ளாரா இல்லையா என்பதை முற்சூட்டி அறியாமல் தட்டினால் கதவு திறப்படாது என்றும், தனக்குப் பிரச்சனைகள் வரும் என்றும் அவள் எனக்குத் தந்த ஓடர்களே இதற்குக் காரணம். இன்றோ PHON அடிப்படையும் மறந்து கதவுக்கு முன்னால் வந்து விட்டேன். தட்டுவதா? தட்டாமல் விடுவதா? கிருகிருவெனக் கீழே இறங்கி, PORTABLE இல் (HAND PHONE இல்) அடித்தேன்.

“அவரில்லை. வாரும். ஒரு பாட்டிக்குப் போனவர். உப்பதான் அடிச்சு, தனக்குக் கொஞ்சம் ஓவராம்... தான் நாளைக்குத்தான் வருவதாகச் சொன்னவர். வாரும், உடனை வாரும், My dear” என்றாள். கதவைத் தட்டி, அது திறப்பட்டதும் NOAMI இன் முகத்தில் விழித்தபோது, எனது அனைத்துகளும் மறந்து, தலைசுற்றியது.

NOAMI பதறி விட்டாள். நீள் விழிகள் கலைந்து உடைந்தன. கைகள் மெலிந்து காப்பு கள் மாபிள் தரையில் விழுந்து கிளிங், கிளிங் எனச் சத்தம் போட்டன. உலகம் என் முன் இருளாகியது. அடையாளம் செய்யப்படாத வெளிக்குள் நான் மெல்ல மெல்லமாக நுழைந்துகொண்டிருப்பது போலப்பட்டது. கூட்டுக்கலவி, சீனியர் ஆகும் ஆசையாவும் தொலைந்து நான் எங்கேயோ, என்னையும் மறந்து, எனது sexy NOAMI ஐயும் மறந்து போய்க் கொண்டிருப்பதாகப் பட்டது. பார்த்தீர்களா, ஒரு மனிதன் அபிலாசைகள் சில கணங்

களுக்குள் எப்படி மாறுகின்றது என்பது. இது மாற்றமா? அல்லது நோயா? அல்லது மாற்றம், நோய் இவைகளை தவிர்ந்த வேறுகாரணங்களையும் கொண்டதா?

“ஜெ. உங்களுக்கு என்ன நடந்தது? இந்த மூன்று வருட உறவில் நான் உங்களை ஒரு காலுமே உப்பிடிப் பார்த்ததில்லை. உங்கள் நிலையைப் பார்க்க எனக்கும் தலைசுற்றத் தொடங்குது போல படுகுது...” என்றபடி, ஓர் அழகிய, எனக்கு இன்றுவரை தெரியாத மார்க்கைக் கொண்ட Whisky போத் தலைத் தூக்கி என் முன் வைத்தாள். அதைப்பார்த்ததும் எனது தலை இன்னும் கூடவே சுற்ற வெளிக்கிட்டது. இது NOAMI மேலும் குழப்பத்திற்குள் தள்ளியது.

“ஜெ.. உங்களது இந்த நிலைக்கு நான் காரணமா? உங்கள் மனைவிக்கு யாரும் என்னையும் உங்களையும் பற்றி அள்ளி வைத்து விட்டனரா?”

NOAMI இன் மொழிகள் எனக்கு மங்கலாகவே கேட்டன. அவளது உடலின் செழுமை எனது விழிகளின் முன் வரண்டே தெரிந்தன. நனவு உலகிற்குள் நுழைவது பற்றிய எந்த எத்தனமும் எனக்குள் இல்லாதது போல. அவள் என்னைச் சீண்டினாள்.

“அவர் இப்பவும் VIAGRA ஆராய்ச்சிதான் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்.

எனது அங்குலின் (இது நல்ல தமிழ்,

பாமர மக்களுக்கும், ஜனரஞ்சக வாசகர்களுக்கும் தெரியக் கூடிய இதனது மொழிபெயர்ப்பை சீனியரிடம் கேட்க.) தாகங்களையும், வெறிகளையும் அவர் அறியார். உங்களது முத்தங்களே எனக்குத் தேவை எங்கும் தேவை எப்போதும் தேவை.” என்றார்.

ஓர் இடைக்குறிப்பு:

இப்படிப்பட்ட விஷயங்களும் எமது இலக்கிய மேலாண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளத் தேவையான விஷயம்.

ஓர் இன்னொரு இடைக்குறிப்பு:

NOAMI இன் தாகங்களின் பின்னணிகளை - விளங்க...எவ்வாறு ஓர் மொழியைவாசித்தல் என்ற தத்துவப் பார்வையும், இருத்தலியல் பார்வையும் தேவை. NOAMI இன் சீண்டல் மொழிகளைக் கேட்கும் எனக்குத் தலை சுற்றியது.அவளோஎன்னை விடவில்லை.

“என்ன! இயக்கம் ஏதாவது phone பண்ணி உம்மை விரட்டி விட்டதா? என்றவுடன் நான் என்னையுறியாமல் விழித்துக் கொண்டேன்.

“NOAMI முன்புதான் இது இயக்கங்களின் வேலையாக இருந்தது. இப்போதோ இது இலக்கியகாரரின் வேலை. ஆனால் எனது தலை சுற்றுவது இதற்காகவல்ல” என்றேன்.

“பின் எதற்காக?”

“எனக்குத் தற்கொலை செய்யும் ஆசை வந்து விட்டது...” NOAMI பதறிவிட்டார்.

“இந்த உலகில் எவ்வளவோ பேர் தற்கொலை செய்கின்றனர். அவைகளுக்கான காரணங்களை என்னால் விளங்க முடிகின்றது. ஆனால் நீங்கள்... நீங்கள் தற்கொலை செய்யவேண்டாம்... இதுவே உங்கள் முடிவாக இருந்தால் அதுவே எனது முடிவாகவும் இருக்கும்.”

“NOAMI என்னை ஒரு புறத்தில் தள்ளி விடு. எனக்கு எனக்கு எனது இருத்தல் பற்றி எந்த நம்பிக்கையும், எது எனது இருத்தல் என்றும் எனக்குத் தெரியாது...”

“கடவுளே! இப்படியெல்லாம் நீங்கள் முதல் தடவையாகப் பேசுவதை இப்போதுதான் கேட்கின்றேன். யாரோ இலக்கியவாதி உங்களிற்குச் சூனியம் செய்து விட்டார் போலும்... யார் இவர்?”

“யாரும் எனக்குச் சூனியம் செய்திருப்பர் என்று என்னால் நம்ப முடியாமல் உள்ளது.ஆனால் எனக்கோ சீனியர் ஆக வேண்டும் என்ற வெறி. இது சாத்திய மாகுமா என்பதிலே எனக்கு உண்மையிலேயே டவுன் வந்து விட்டது. சீனியர் ஆகாமல் வாழ தலும் ஓர் வாழ்வா? இப்படி வாழ்வதைக் காட்டிலும் தற்கொலை செய்தலே மேலானது என்ற முடிவை எடுத்து விட்டேன்...”

“நீங்கள் இப்போதுதான் எழுத்து உலகில் காலடி வைச்சிருக்கிறீயள். இரண்டு கதை, மூன்று கவிதை, ஓர் சின்ன விமர்சனம், தலித் பற்றி இரண்டு வரி, பின் நவீனத்துவம் பற்றி யாரும் எழு

தின் அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து ஓர் ஆசிரியர் கடிதம் எழுதி விட்டால் நீரும் சீனியர் ஆகிவிடுவீர். இப்படித்தானே, அவர் கூட சீனியர் ஆனார், ஆசிரியர் கடிதங்கள் எழுதி...”

“யார் அவர்?”

“அவர்தான் சீனியர்” என்று NOAMI எனக்கு அடித்துச் சொன்னபோது யார் அவர் என்று விளங்கிவிட்டது.

“சீனியர் ஆவதற்கு எவ்வளவோ தந்திரங்கள் உள்ளன. நீங்கள் அவரைப் பிடித்து, அவர் கால் பிடித்தால்தான் எப்படிச் சீனியர் ஆனார் என்ற சூட்சுமங்களில் சிலவற்றை உமக்கும் சொல்லித் தருவார். தற்கொலை செய்வதில் என்னலாபம் இருக்கிறது ஜெ. இதனைக் காட்டிலும் சீனியர் ஆவதில் உள்ள லாபங்களைப் பற்றி யோசியும்” என NOAMI சொன்னதும் எனது தலையிடி புறந்து...

«NOAMI, எனக்குக் கூட்டுக் கலவியில் ஆசை வந்து விட்டது... இந்த ஆசையை நிறைவேற்ற உனது Help தேவை” என்றேன்.

“எனக்கு இது பற்றித் தெரியாது. இதில் EXPERT சீனியர் என்றுதான் EXIL (புகலிடத்தில்)இல் கதைக்கப் படுகின்றது. அவரிடம் கேட்டுப்பார்ப்போமே” என்றார்.

“கவிதை ஒன்றை எழுதிவிட்டுத் தனக்கு அடிக் குமாறு கடைசியாகக் கண்டபோது சொன்னவர். அடித்து, ஆலோசனை கேட்டபின்னர் கூட்டுக் கலவி செய் வோமே...” என்றபடி NOAMI இன் மடிகளில் அடிமை போல விழுந்தேன்.

(இந்தப் பக்கத்தின் மீதிப் பக்கங்கள் அடுத்த இதழில் வரும்)

கீடைத்தவை பற்றி:

கனவு

இதழ் 31

சிறந்த விடயங்களாய் 8 கவிதைகள் நிறைந்து கிடக்கின்றது. மற்றும் உறுப்பு, தேர்தல் என்ற சிறுகதைகளுடன் பாவைசந்திரனின் “நல்ல நிலம்” நால் மீதான விமர்சனக்குறிப்பு ஒன்றும் சுவேணுகோபாலனால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தொடர்புக்கு

சுப்பிரபாரதிமணியன்
8/70 7C பாண்டியன் நகர்
திருப்பூர் - 641 602

சக்தி

முதலாவது நேர்வாக நோர்வேயிலிருந்து மாலினி எழுதியிருக்கும் அவ்வையாரும் பெண்களும் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை ஆத்தி குடி, கொன்றை வேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி என்று ஒவ்வொன்றையும் தொட்டு அவ்வையார் எவ்வாறாக பெண்களுக்கான கட்டுப்பெட்டித் தனத்தை போதித்தார் என்பதை ஆராய முனைந்துள்ளது.

அமெரிக்காவிலிருந்து அசோக பண்டாரகே எழுதிய சர்வதேசப் பெண்ணியத்தை நோக்கி எனும் கட்டுரை சுவீஸ் தேவாவினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சுவீஸ் றஞ்சினியின் நிறைந்த தகவல்களைக் கொண்ட மைக்டொனால்ட் பற்றிய குறிப்பும் காணப்படுகிறது. கனடா சுதர்சனா, க.வே.பூங்கொடி (அமெரிக்கா) போன்றோரின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. கலந்துரையாடல் என்பதாய் புகலிடத்திலுள்ள கிழக்கைரோப்பியப் பெண்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் சிறப்பானவை. மற்றும் வழமைபோல் சில ஆண் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் பற்றி ...

அடுத்தடுத்த இதழ்களில் எல்லாவற்றுக்கும் மூக்கை நுழைக்கும் சில ஆண்எழுத்தாளர்களுக்கு ஒதுக்கு மிடத் திற்குப் பதிலாய் மேலும் பல பெண்களை எழுத ஊக்குவிக்கலாமே.

தொடர்புக்கு:

BOKS 99 OPPSAL
0619 OSLO 6
NORWAY

கவிதாசரன்

ஒக்டோபர் - டிசம்பர் - 98ன் கவிதாசரன், ஆசிரியரும் அவர்தம் துணைவியாரும் உடல் நலமின்மைக்குள்ளும் ஓர்மம் குன்றாதோரே என்பதை உரத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. கவிதைகள், உரையாடல், குறிப்புகள், சிறுகதைகள் என்று நல்ல நல்ல தேர்வுகள். இருந்தாலும் ஓர் கவிதை “நீங்களும் நாங்கள்” மென்று. முன் அட்டையை திருப்பி கையிலிருப்பது கவிதாசரன் தானா? என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திவிட உந்தியது.

தொடர்புக்கு:

31, டி. கே.எஸ். நகர்
சென்னை 600 019

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகத்தின் சிறந்த நூல்கள்:

முன்றாம் உலக இலக்கிய வரிசை	
1. பொல்விய நாட்குறிப்பு - சேகுவரா -தமிழாக்கம் அமரந்தா	ரூ. 60/=
2. கடைசி உயிலும், கடைசி வாக்குமூலமும் (சேகுவரா - அர்ஜுன்னை; டால்டான் - எல்சல்வடார்); ஆரியல் டோப்மேன் - சிவி; கவிதைகள்) -தமிழாக்கம்; யமுனா ராஜேந்திரன்.	ரூ. 30/=
3. நிழல்களின் உரையாடல் - மார்த்தா திரப்பா (அர்ஜுன்னை நாவல்) - தமிழாக்கம் : அமரந்தா.	ரூ. 50/=
நுண்கலைகள்	
1. அர சியல் சினிமா : 16 இயக்குநர்கள் -யமுனா ராஜேந்திரன் (பக்கம்) 300)	ரூ. 75/=
2. ஆப்பிரிக்க சினிமா - யமுனா ராஜேந்திரன்	ரூ. 35/=
3. மக்களுக்கான சினிமா - (தொகுப்பு)	ரூ. 50/=
4. எரிபும் வண்ணங்கள் - ஒவியர் புகழேந்தியின் ஒவியங்கள்	ரூ. 75/=
கவிதைகள்	
5. சணங்களின் கதை - த. பழமலய	ரூ. 30/=
6. செல்வி - சிவமணி கவிதைகள்	ரூ. 15/=
7. பட்டாம்பூச்சி வீரபவன் - முத்துக்குமார்	ரூ. 20/=
8. வெடிகத்தைக் கேட்டால் என்ன தருவாய் - சங்கர்	ரூ. 20/=
9. ஆறாவது புகை - ஆசு	ரூ. 20/=
10. எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம் - சேரன்	ரூ. 10/=
கதைகள்	
11. தாவரங்களின் உரையாடல் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்	ரூ. 35/=
12. உயிர் தண்ணீர் - கண்மணி குணசேகரன்	ரூ. 35/=
13. தெலுங்கானா சொல்லும் கதைகள் - தமிழாக்கம் : சாந்தாதத்	ரூ. 45/=
14. காடான் மலை - மா. அரங்கநாதன்	ரூ. 20/=
மெய்யியல்	
15. இயங்கியப் பொருள் முதலியல் - பேரா. தங்கவேலசாமி	ரூ. 10/=
மருத்துவம்	
16. ஹோமியோபதி ஆலோசனை - தமிழாக்கம் : கோச்சடை	ரூ. 25/=
படைப்புகள்	
17. ஜோர்ஜ் லூயி் போர்ஜே - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்	ரூ. 30/=

தொடர்புக்கு
தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்
31/48, இராணி அண்ணாநகர், கருணாநிதி நகர், சென்னை - 600078.

தொடர்ச்சி...

சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும்

தமிழரசன்

உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்டு வந்த மக்களிடையே அவர்களின் தொழில் காரணமாகவே சாதிப் போக்குகளை உருவாக்கி சுரண்டல் சமூக அமைப்பின் இயக்கத்திக்கு ஏற்றவாறு உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டு சமுதாயத்திற்குள் நுழைக்கப்பட்டது. சாதியமானது வர்க்கக் கட்டமைப்பின் வெளித்தோற்றமாகும் அடிமட்ட உழைக்கும் மக்களின் செலவிலேயே உயர்சாதி வர்க்கங்கள் ஊட்டம் பெற்று வளர்ந்தன. பொருளாதார ரீதியாக பள்ளர், நளவர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர் ஆகியோரிடையே உட்சாதிப் பிரிவினராகவுள்ள துரும்பவண்ணார், சங்கிலியப் பறையர் ஆகியோர் சாதிரீதியில் இன்னும் அடிநிலை மக்களாவர். பஞ்சமரும் ஏனைய மக்களுக்கும் நிலமின்மையே பிரதான காரணமாகும். இவர்கள் உயர்சாதியினரின் நிலங்களோடு பிணைக்கப் பட்டு இருந்தனர். அவர்களுக்கு தொண்டூழியம் செய்வதினூடாக உணவாக, பொருட்களாக, பழைய உணவுளாக, மிச்சம் மீதிகளாக பெற்றே இவர்கள் தம் வாழ்வை ஓட்டினர். கிராமத்தில் இறக்கும் ஆடு, மாடுகளும் இவர்களுக்கு உணவாகின. வண்ணார், அம்பட்டர் சில இடங்களில் மிகவும் சிறியதாய் நிலத்தைக் கொண்டிருந்தனர். எனினும் இது கட்டுப்படுத்தப் பட்டே இருந்தது. உயர் குடியினர் தம் தேவைகளை ஓட்டி சில சலுகைகளை இவர்க்கு வழங்கினர். அதனால் இவ்வரு சாதியினரும் பஞ்சமர்களில் தாமே மேலானவர்கள் என்ற கருத்தும் அவர்களிடையே ஏற்பட்டது.

அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் நிலங்க்கு உறுதிகள் தோம்புகள் என்பன வழங்கும் நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலமெதுவும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் குடியிருந்த நிலங்க்குக்கும் வேளாளர்களே சொந்தக்காரர்களாயினர். ஐரோப்பியர் தம் நலன்க்கு ஏற்றமுறையில் சமூக மற்றும் பொருளியல் பலம்படைத்த நிலவுடமையாளர்களோடுதான் உறவு கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திய அரசு அதிகாரிகளான, உடையார் மணியகாறர், விதானை, நொத்தாரிசி பதவிகளும் சிறப்புப்பட்டங்களும் உயர் சாதியினரிடம் தான் இருந்தது. அரசுக்குரிய தரிசு நிலங்க்களை இந்த அதிகாரிகள் சொந்தங்கள், குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பெயரில் அபகரித்துக்

கொண்டனர்.

சமூகபொருளாதார பலமற்ற மக்களான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலத்தைப் பெறுவது முடியாதகாரியமாய் இருந்தது. எனவே அவர்கள் தொடர்ந்தும் உயர்சாதியினர் நிலங்களில் சம்பளமாக உணவுக்கும் பொருட்களுக்குமாய் உழைத்தனர். இவர்களின் உழைப்பாலான தானியங்கள் மேல்சாதியினரின் வீடுக்குச் சென்றன. இவர்கள் மானஅவமானங்களோடு உயர் மட்டங்க்கு செல்வச்செழிப்புக்கான உபரியை திரட்டிக் கொடுத்து விட்டு கோழைத்தனமும் பணிவும் கொண்டவர்களாய், நயினார், கமக்காரன் என்று உயர்சாதியை தெண்டனிட பயிற்றப்பட்டனர்.

அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் இருட்டுக்குள் வாழ்ந்தனர். ஏதுமறியாதவர்களாயிருந்தனர். மூட நம்பிக்கைகள் ஆட்சிசெலுத்தின. கல்வியையும் சர்வசன வாக்குரிமையையும் முளைவிட்டுக் கொண்டிருந்த முதலாளியம் அறிமுகப்படுத்திய போது அரசியல், ஆட்சிமுறை இவைபற்றிச் முதன்முதலாக சிந்தித்தனர். தம் கிராமங்க்கு வெளியேயுள்ள இன்னமும் கண்காணாத பரந்த உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள வரலாற்றால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். எனினும் இவை உடனேயே நடைபெற்றுவிடவில்லை. உயர்சாதியினரின் அரசியல் ஆர்வங்க்கும் வர்க்கவிருப்பங்க்கு ஏற்ப இவர்கள் வாக்களிக்க நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டனர். அவர்களின் அச்சுறுத்தலையும் மீறி சுதந்திரமாக வாக்களித்தல் என்பது சாத்தியமற்றிருந்தது. அதையும் மீறி சுயமாக நடந்து கொண்டோர் மீது வன்முறை ஏற்பட்டது. பனை. தென்னம்பாளையங்கள் வெட்டப்பட்டன, வீட்டோடு குடியெழுப்பிக் கலைக்கப்பட்டனர், வீடுக்கு நெருப்பு மூட்டினர், உயிர் உடமைகளை அழிப்பதும் நடைபெற்றது. இவை 1960 ம் ஆண்டுவரையும் எந்த மனித நாகரீகக் கூச்சமும் இன்றி நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணச் சங்கதிகளாகும். அரசின் உறுப்புகளாய் மேல்சாதியினர் விளங்கியமையால் நீதிமன்றம், பொலிஸ்விசாரணை, முறைப்பாடு என்பன கிட்டாமலே போயின. எதிர்ப்புக்காட்டலும் அரசிடம் முறையிடும் நடவடிக்கைகளும் மேல்சாதியினரை கோபமூட்டும் செயல்களாக கருதப்பட்டன. இத்தகைய மக்களை மானிட கௌரவங்க்களைப் பெறும் உரித்துடையவர்களாக

ய் விழிப்புணர்வுக்கும் அரசியலுக்கும் அழைத்த பெருமை இடதுசாரிகட்கே உண்டு என்பது ஒருபோதும் மிகையல்ல.

கல்வியானது இம்மக்களுக்கு 1950 க்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலேயே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு எட்டியது. நிலப்பிரபுத்துவ திண்ணைப் பள்ளிகளிலும் அதன்பின்பு உருவான இந்துதமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் அவர்கட்கு இடம் கிடைக்க வில்லை. கிறிஸ்தவ மிசனறிகளை எதிர்த்து சைவமும், தமிழும் காக்கப் போர்க்கோலம் பூண்ட ஆறுமுகநாவலரின் காலத்து சைவப்பள்ளிகள், பாடசாலைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கதவைப் பூட்டிக்கொண்டன. வடமராட்சியில் வதிரியிலும் யாழ்ப்பாணம் அரியாலையிலும் தனிப்பள்ளிகள் எழுந்தன எனினும் இவை ஆரம்ப வகுப்புக்களையே கொண்டிருந்தன.

எனினும் அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய சமூக நிலமைகள்தான் இம்மக்களுக்கு கல்வியெனும் முதல் அறிவியல் கீற்றை அடையாளம் காட்டியது. தமிழ், இந்து, சைவக் கல்லூரிகளிலும், வித்தியாசாலை களிலும் இடம் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அன்னிய கிறிஸ்தவ மிசனறிகள் மட்டுமே அதுவும் குறிப்பிட்ட அளவில் இம்மக்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்க முன்வந்தன.

ஈவிரக்கம் காட்டிய அவையும் காரண காரியத்துடன் இணைந்தவையே என்பதில் சந்தேகமில்லை. பள்ளிகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகள் காற்சட்டை, சேட் போடக்கூடாது வெறும் துண்டு அரையில் உடுத்துக்கொண்டே பள்ளிசெல்ல வேண்டும். ஏனைய உயர்சாதி மாணவரோடு வாங்குகளில் சமமாக இருக்கமுடியாது, ஒன்றாய் இருந்து சாப்பிடமுடியாது, விடுதியில் தங்கி படிக்கமுடியாது ஆசிரியர்கள்கூட சாதித்தமிழர் கொண்டவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் பொய்க் குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தியும் தவறுகளைத் தேடிக்கண்டுபிடித்தும் பாடசாலைகளை விட்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளை வெளியே துரத்தினார்கள். பல சமயங்களில் இப்பிள்ளைகள் தாமே பள்ளியை விட்டு விலகிவிடுவதும் நடந்தது.

1910ம் ஆண்டு புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டையில் மிசனறிப்பள்ளியாகத் தொடங்கிய போது முதலாவது தாழ்த்தப்பட்ட மாணவராக பிற்காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடிய எஸ்.ஆர்.ஜேக்கப் சேர்க்கப்பட்டபோது உயர்சாதி மாணவர்கள் வகுப்புகளை பகிஷ்கரித்தனர். அன்று பாடசாலை அதிபராக இருந்த கிறிஸ்தவ பாதிரியார் உயர்ந்த உறுதியைக் காட்டியமையால்

வேறுவழியின்றி உயர்சாதி மாணவர்கள் திரும்பவும் வகுப்புகளுக்கு வந்தனர். பெரும் பான்மையான தமிழ்மக்களை தம்பக்கம் வைத்திருப்பதில் விருப்புடைய ஆங்கிலேயர் கிறிஸ்தவ மிசனறிப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்திய அதேசமயம் மேல்சாதியினரோடு முரண்பாடு ஏற்படுவதையும் தடுக்க விரும்பினர். அதேசமயம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே தம் கலாசாரங்களை, நம்பிக்கைகளைப் புகுத்துவதினூடாக தாம் நிலைத்து நீடிப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் அதிகரிக்க விரும்பினர். கிறிஸ்தவ பாதிரியாமார்களும், மனிதாபிமான உணர்வுகொண்டவர்களும், கல்வியாளர்களும் இவற்றையும் மீறி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பால் இரக்கம் கொண்டிருந்தனர் என்பது உண்மையாகும்.

கிறிஸ்தவ மிசனறிகளை எதிர்த்து சைவமும், தமிழும் காக்கப் போர்க்கோலம் பூண்ட ஆறுமுகநாவலரின் காலத்து சைவப்பள்ளிகள், பாடசாலைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கதவைப் பூட்டிக்கொண்டன.

1930 இல் பள்ளிகளில் சமஆசனம் சம போசனம் சட்டம் அரசால் கொண்டுவரப்பட்டது. தமிழ் உயர்சாதி மாணவர்கள் இதற்கு கடும்தீர்ப்புக் காட்டினார்கள். 13 பள்ளிகள் எரியூட்டப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி கற்று ஆசிரியரான போது தமிழ் இந்துப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியமுடியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பள்ளிகளில் மட்டுமே அவர்கள் சேவை செய்ய முடிந்தது. அத்தோடு அவர்கள் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையிலும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. யாழ்குடாநாட்டின் கல்வித்தரம் பற்றியும் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி பற்றியும் பலகாலமாகப் புகழ்பாடப்படுவதுண்டு. ஆனால் அவை அனேகமாக உயர்சாதியினரின் சொத்தாகவே இருந்தன. அவர்களின் கல்வி வட்டத்துக்குள்ளேயே சுற்றிச் சுழன்றது. தமிழ் மக்களின் அங்கமான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கல்வியில் இன்றுவரையும் பின் தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர்.

1956 இல் இலவசக் கல்வியின் அறிமுகமும், தாய்மொழிக்கல்வி, பள்ளிக்கூடங்கள் அரசுடமையாதல் என்பன நடைபெற்றன. இவை புதிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கிய போதும் கல்வி வளர்ச்சியானது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் குறைந்த வேகத்திலேயே முன்னேறியது. சமூகத்தடைகள், உயர்சாதி வெறியர்களின் சமூகபலம்

இன்னமும் குறையாத பலத்தோடு சகலதையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாய் விளங்கின.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்துக்கள், சைவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும் அவை உயர் குடிகளின் அரசியல்வாதிகள், சமயவாதிகள், செல்வந்தர்களின் தனி உரிமையாய் இருந்தது. இந்து சமயத்தின் காட்டுமிராண்டி பழமைவாதப் போக்குக்கு ஏற்ப தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப்போதும் கோவில்களில் வெளியே கோவில் மண்டபங்களில் இருந்து பலமீற்றர் தொலைவுகளில் நிறுத்தப்பட்டனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கலை நிகழ்ச்சிகளைக் காணவேண்டுமெனில் அவர்களுக்கு தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டது. சுற்றிலும் கயிறு கட்டிவிடப்பட்டது. சில சமயங்களில் பஞ்சமர் இருக்கும் இடம் என்று விளம்பரப் பலகைகளும் நடப்பட்டன. இந்துக் கோவில்களில் மட்டுமல்ல சொந்தவிட்டிலும் அம்மக்கள் சமயனுட்டானங்களைச் செய்ததில்லை. அவர்களின் இல்லங்களுக்கு சமயகுருக்கள் நுழையமாட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தெய்வங்கள் கல்லாயும் இரும்புச் சூலமாயும் மரங்களின் நிழல்களில் மட்டுமே குடியிருக்க முடிந்தது. புளியடி வைரவர், வேம்படி அண்ணாமார், சூலடி அம்மன் போன்ற கோவில்கள் இவ்வாறு தீட்டுக்கொண்ட தீண்டத்தகாத இம்மக்களிடமிருந்து எழுந்தவையே. இங்கு

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கலை நிகழ்ச்சிகளைக் காணவேண்டுமெனில் அவர்களுக்கு தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டது. சுற்றிலும் கயிறு கட்டிவிடப்பட்டது. சில சமயங்களில் பஞ்சமர் இருக்கும் இடம் என்று விளம்பரப் பலகைகளும் நடப்பட்டன.

ஆட்டுக்கிடாய்கள் மிருகங்கள் பலியிடப்பட்டன. வேள்விகள், பேய்பிசாசு ஆட்டங்களும் மேல்சாதி இந்துக்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. இதனால் சாதாரண இந்துமதக் கிரிகைகளிடமிருந்து தள்ளி வைக்கவும் அவற்றிற்கு பழக்கப்படுத்தவும் முடிந்தது. தேவார திருவாசகங்களும் சைவசமய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் எட்டியே நின்றன. ஆறுமுக நாவலரது சைவத் தமிழ் மறுமலர்ச்சி மேல்பட்ட உயர்சாதியினரின் ஒழுக்கங்கட்கும் தேவைக்கும் பொருந்தி வந்தது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சகலராலும் கைவிடப்பட்டவர்களாக நின்றனர்.

தமிழ் கலாசார நடைமுறைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இருக்கவில்லை. பெண்கள் மேற்சட்டை அணிந்தபோது அவை கிழிக்கப்பட்டன. சிலசமயங்களில் உயர்சாதியினர் கொக்

கத்தடியால் மேற்சட்டையைக் கிழித்து அவமானப்படுத்தினார்கள் ஆனால் மேல்சாதியில் பலர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் வைப்புகளை வைத்திருப்பதை தீண்டப்படாதவர்களால் தொட்டால் தீட்டாய் ஒதுக்கப்படுவார்கள் மத்தியிலுள்ள பெண்களை தழுவுவதை பரகசியமாகவும் இரகசியமாகவும் செய்து வந்ததையிட்டு மேல்சாதியினர் கூச்சமெதுவும் அடையவில்லை. மேல்சாதிக் குழந்தைகள் பல தம் தாய்மாரிடம் குடிக்கப் பாலில்லாத போது தீண்டத்தகாதவர்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களிடம் பால் குடித்து வளர்ந்த கதைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறைய உண்டு. தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் வேட்டி, சேட் அணியுமளவு துணிந்த போது, வீடுகளில் வெள்ளைகட்டிய போது, திருமணங்கட்கு மேளம் பிடித்தபோது மேல்சாதி வெறியர்கள் வன்முறைகளை ஏறினார்கள் அடிமைகளாக அம்மக்கள் வாழ்ச்சம்மதிக் காமைக்காக அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர், அவமானப்படுத்தப்பட்டு பழைய அடிமை வாழ்வுக்கு திரும்பக்கோரினர். தாழ்த்தப்பட்ட ஆணின் மேல்சாதிப் பெண்மீதான காதல், பாலியல்த் தொடர்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோதும் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணின் மேல்சாதி ஆணுடனான காதல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டாலோ சம்பந்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட ஆணும் பெண்ணும் கொடுமை யாகத் தண்டிக்கப்பட்டதோடு அதற்காக அவர்களின் முழுக்குடியிருப்புமே தண்டிக்கப்படுவதும் உண்டு. தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் ரகசியமாய்க் கொல்லப்படுவதும் நடைபெறுவதுண்டு. இப்படியான சமயங்களில் வீடு எரித்தல், கிராமங்களை விட்டு அடித்தத் துரத்துதல் என்பன பழகிப் போன சம்பவங்களாகும் எனினும் இவற்றையெல்லாம் எப்போதும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அமைதியாய் ஏற்றதில்லை. நிறுவனமயப்படாமலும் தன்னிச்சையாகவும் கிளர்ந்தெழுந்த போதிலும் தம் எதிர்ப்பை வரலாற்றில் பதிவு செய்து விட்டே சென்றுள்ளனர். கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் சுழிபுரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டுத் திருமணத்திற்கு வெள்ளை கட்டியதை அடுத்து மூண்ட கலவரத்தில் மேற்சாதி வெறியர்களுக்கெதிராக வைரன், செல்லன் எனும் இருசகோதரர்கள் போராடியுள்ளனர். தெல்லிப்பளையில் சித்தன் என்பவர் உயர்சாதியினரின் கோவிலில் தேங் காய் உடைத்தமைக்காக எழுந்த கலவரத்தில் உயர்சாதியின் பலாத்காரத்திற்கு எதிராய் போராடியுள்ளார்.

சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை மற்றை

யோரிடமிருந்து பிரித்து உடனடியாக அடையாளம் காட்டத்தக்க வகையில் அவர்களின் வாழும் இடங்கட்கு பெயரிடப்பட்டன. ஊர்கள், தெருக்கள், சாதியின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. பறையர்தெரு, பள்ளதிக்கு, நளவதிக்கு, வண்ணர்கடவை, அம்பட்டன்புலம், தச்சன்கடவை, தச்சன்தோப்பு, சிவிலியா தெரு, சேணியர் தெரு, வண்ணார்பண்ணை; இன்றும் இவை நிலவிவருகின்றன.

காணியின் உறுதிகளில் சாதிகள் குறிக்கப்பட்டன. மாடுகளுக்கு சூட்டப்படுவதை ஒத்த பெயர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டன. உதாரணமாய் மாடுகளுக்கு கறுவல், சிவலை, கொடிச்சிவாலன், சுட்டியன், செங்காரி, மாவெள்ளை, நரையன், மறையன் போன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அவர்களின் தோற்றம், நடைமுறைக்கு ஏற்ப சூட்டப்பட்டன. கறுவல், சிவலை, வெள்ளையன், கட்டையன், எல்லுப்பேலை, பெரியான், கடையன், இத்தினி, சிகப்பி, கறுப்பி, சூட்டான் என்பனவாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்சாதியனரின் பெயர்களை சூட்டிக் கொள்ளமுடியாது. உயர்சாதியனரே பதிவுக் காறராயும் இருந்தபடியால் பிறந்த குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். தமக்கு விரும்பிய பெயரை அவர்கள் குழந்தைகட்கு சூட்டினார்கள். தாய்தந்தையர் அங்கு தாம் விரும்பிய பெயரைச் சூட்டியதில்லை. பெயர், சாதி, தொழில் யாவுமே தம்விருப்பப்படி பதிவுக்காறர் பதிந்து கொள்வார்.

கிறிஸ்தவமதம் பரப்பப்பட்டபோது ஒரு பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மட்டுமே மதம் மாறினர். சாதிக்கொடுமையில் இருந்து தப்பவும், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு சமூகத்தில் உயரவும் இது வழி என்று பலர் கருதினர். ஆங்கிலேயரும் தம் குடியேற்றவாத ஆட்சியை நீடிக்கவும் தமக்கு விசுவாசமான மக்களை உருவாக்கவும் இது பயன்படும் என்பதால் இதை ஊக்குவித்தனர். எனினும் சாதியும் அங்கும் மதம் மாறிய பின்னரும் தொடர்ந்தது. கரையோர மக்கள் வணங்கும் கிறிஸ்தவ தெய்வத்திற்கும் உயர்குடியினர் வணங்கும் கிறிஸ்தவ தெய்வத்துக்கும் இடையே வித்தியாசம் காணப்பட்டது. தேவாலயத்திலும் கூட உயர்வு தாழ்வு காட்டப்பட்டு தனித் தனியே இருப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பலசமயங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலத்தில் இருக்க

வைக்கப்பட்டனர். இருபகுதியினருக்கும் தனித் தனித் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. திருமணம் முதல் மரணச் சடங்குகள் வரை இருபகுதியினருக்குமிடையில் சமத்துவம் காட்டப்படவில்லை.

இந்த நூற்றாண்டு புதிய புரட்சிகர மாற்றங்கட்காகவே எழுந்தது. மாபெரும் ஒக்டோபர் புரட்சி உலகின் சகலத்திலும் புரட்சிகர எழுச்சிகளை மூட்டியது. பழமைவாதங்கள் குவக்கப்பட்டன. தம்மை நிறுவிக்கொள்ள முடியாமல் பழமையின் தகர்வானது மெல்ல மெல்லத் தொடங்கியது. உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தொழிலாளர்களும் உலகை தம் எழுச்சிகளால் மூச்சுத் திணறவைத்தனர். உலகின் சமூக மாற்றங்களின் அதிர்வலைகள் சின்னஞ்சிறு இலங்கையின் மூலை முடுக்குகளிலும் பரவியது. இலங்கையில் முதலாளியம் கருக்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ள நிலையில் பழைய அமைப்புகளில் இருந்து எழும் தூர்நாற்றத்துக்கு எதிரான சமூகக் குரல்கள் தவிர்க்க முடியாததாய் இருந்தன. அவசியத்தின் பிறப்பாய் இருந்தன. இந்த நிலையில்தான் 1910இல் வடஇலங்கைத் தொழிலாளர் அமைப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஏ.பி. தம்பையா ஏ.கே.செல்லையா இருவரும் இணைந்து இதை நிறுவினர். இதில் முன்னவர் உயர்சாதியிலிருந்து வந்த முற்போக்காளர், பின்னவர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாவார். இவர்கள் சுருட்டுத்தொழிலாளர்கள், வண்டித் தொழிலாளர்கள், மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள், சீவல்தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்களை அணி திரட்டமுயன்றனர். 1920 ஆம் ஆண்டில் தேசிய உணர்வும் முற்போக்கும் கொண்ட சக்திகள்

உயர்சாதியனரே பதிவுக் காறராயும் இருந்தபடியால் பிறந்த குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். தமக்கு விரும்பிய பெயரை அவர்கள் குழந்தைகட்கு சூட்டினார்கள். தாய்தந்தையர் அங்கு தாம் விரும்பிய பெயரைச் சூட்டியதில்லை. பெயர், சாதி, தொழில் யாவுமே தம்விருப்பப்படி பதிவுக்காறர் பதிந்து கொள்வார்.

வளரத் தொடங்கியிருந்தன. கல்விகற்ற சீர்திருத்தவாதப் போக்குள்ள ஐரோப்பிய சமூகத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற சிந்தனைகளோடு பழக்கமுடைய சக்திகளின் பலம் பெருகிவந்தது. எஸ்.ஹண்டி பேரின்பநாயகம் யாழ்ப்பாண வாலிபர்

காங்கிரசைத் தொடங்கினார். இந்த அமைப்பு சாதியக் கொடுமைகட்கு எதிராக முற்போக்கு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. தீண்டாமைக்கு எதிராக முதன்முதலாய் அரசியல் ரீதியில் கண்டனங்களையும் தொடுத்தது.

இந்த அமைப்பில் முற்போக்குக் கருத்துக்களின் தொடக்க நிலையும் பாரதி, காந்தி, விவேகானந்தர் போன்றோரின் கருத்துக்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தின. எனினும் முன்னேறிய ஐரோப்பிய கல்வியின் தாக்கமும் பரந்த சிந்தனையின் தாக்கமும் கொண்டவர்

களாயும் இருந்தனர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும் இவர்களே ஜனநாயக மனிதாபிமான சீர்திருத்தவாதக் கருத்துக்களை பெரும் பகுதியாய்க் கொண்டு சென்றவர்கள் இவர்களே காந்தியையும் 1927 இல் இலங்கைக்கு அழைத்தனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை காந்தியின் கூட்டத்துக்கு அழைத்தமைக்காக காந்தியின் வரவேற்புப் பந்தலும் மேடையும் சாதிவெறியர்களால் தீயிடப்பட்டது.

தொடரும்...

மூலத்தகவல்கள்:

- 1-சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்
2. யாழ்ப்பாண இராட்சியம்.

சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ்

அன்புடையீர்,

மனித உரிமைகள்வாதியும், இலக்கியவாதியுமான நண்பர் சபாலிங்கம் கொல்லப்பட்ட ஐந்தாண்டு நிறைவு. 1999ம் ஆண்டு மே மாதம் (01/05/99) அன்று நினைவுகொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு,

1. மனிதநேயத்தைத் தக்கவைக்கும்

2. அனைத்து அராஜகங்களையும் வெளிப்படுத்தும் மற்றும் அராஜகத்திற்கெதிரான கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஓவியங்கள் மற்றும் ஏனைய படைப்பிலக்கியங்களையும் கொண்டதொரு நூலினை வெளியிடுவதற்கு எண்ணியுள்ளோம்.

இதற்காக தங்களைப்போன்ற சமூக அக்கறை கொண்டவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கண்டிப்பாக எதிர்பார்க்கின்றோம். தயவுசெய்து தங்களின் படைப்புகளை 18/02/99 க்கு முன்பு அனுப்பி எங்கள் முயற்சிக்கு உதவும்படி நட்பண்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி.

சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ் சார்பாக
சி. புஸ்பராஜா

முக்கிய குறிப்பு : ஆக்கங்கள் முன்பு வெளிவந்தவைகளாகவே அல்லது ஏதாவது சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி பிரசுரத்திற்கு காத்திருப்பவை களாகவோ இல்லாமல் தயவுசெய்து பார்த்துக் கொள்ளவும்.

தொடர்புகளுக்கு :

S.PUSHPARAJAH, 7- Rue Racine, 95140 Garges,FRANCE.

Tel: 01 39 86 31 30 Mobile phone: 06 11 33 65 95 Fax : 01 39 93 50 00

கிடைக்கப்பெற்ற பிற இதழ்கள்:

“புலம்” ; IBC-Tamil ; P .O. Box -1505 ; LONDON ; SW8 2ZH

“அம்மா” ; Manoharan ; 210,Ave de 8 may 1945 ; 93150 Blancmesnil ; France

தொலைதல் பற்றிய மறுகணங்கள்

பி. ரவிவர்மன்

முழுவதுமாய்

உள் நுழையா எண்ணங்களின்
பாதி பிம்பங்களாய்
எச்சம் கழித்து
ஓடி ஒளிகிறது
ஒரு வாழ்க்கை

கரைகிற குருவியும்
கொத்திப் பறக்கிற காகமுமென
ஒரு காலம் கரைகிறது

வாழ்வின் நுனியில்
முரண்பாடுகளின் உடைதலில்
முகத்தில் மலம் கழித்து
ஒரு நினைவு அறுந்து போகிறது.

பிரிதலின் துயரிலும்
கொடூரங்களின் உள்வாங்கல்களிலும்
குறியும் இலக்கும்
குழிதோண்டிப் புதையுண்டு போயின

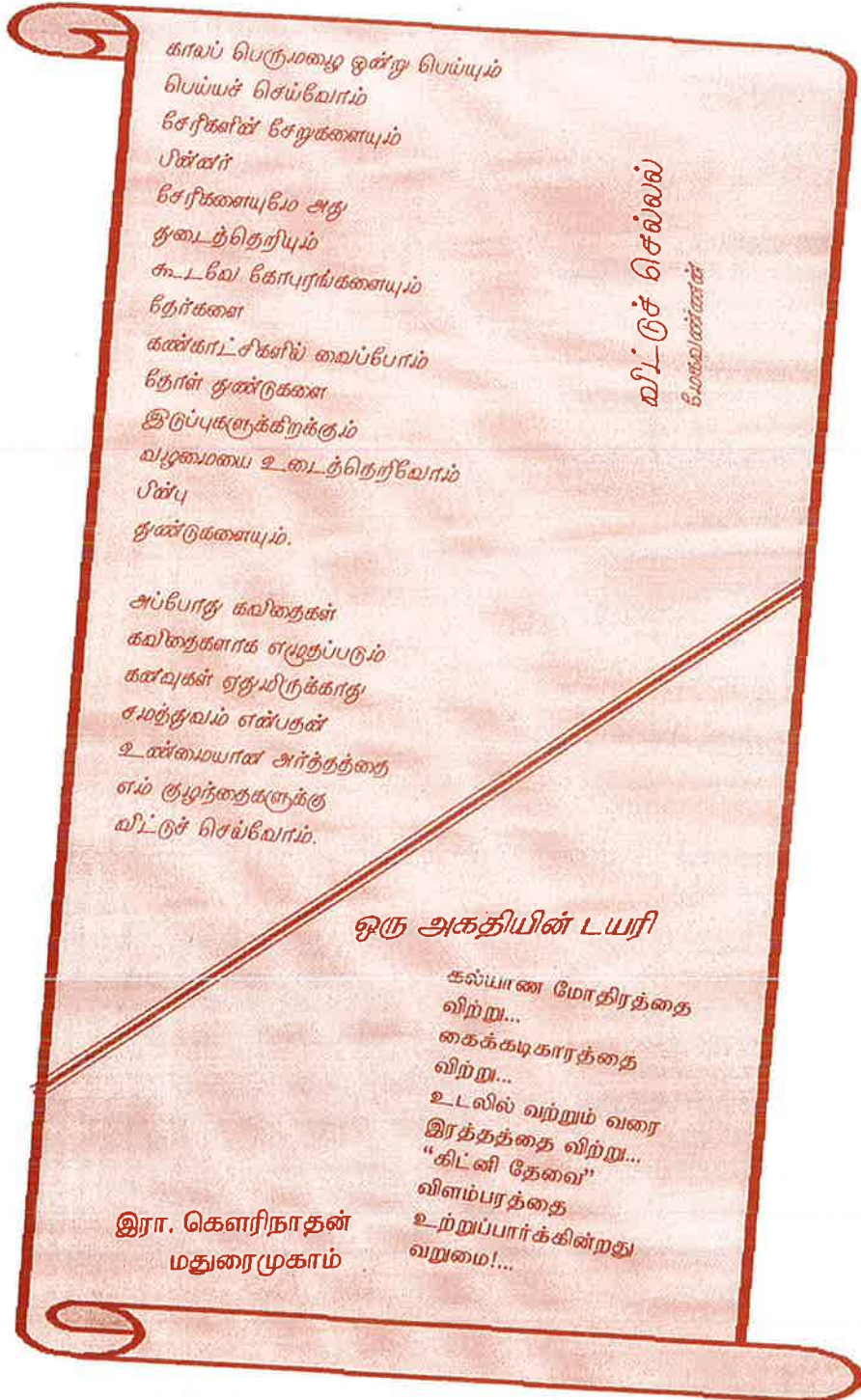
நாட்களின் இருப்பும்
இயலாமையும்...
என் துயரின் நீண்ட தொலைதலையும்
என் சொல்வேன்

ஆத்மாவின்
உள் இருக்கைகளில்
குண்டூசி முனைகளின்
குரூரங்களாய்
கிழிபட்ட ரணங்கள்...

வெயில் ஒழுகா மரங்களின்
கீழே காஞ்சசருகுகளின்
மேலழுத்தும் சப்தங்களாய்
மனக்கிடக்கை உள் அழுத்தும்

படரும் நினைவுகளின்
துயர் தாங்கா நாளொன்றில்
எதிலும் பிடிப்பற்று
இப்படியே போகிறது
இந்த வாழ்க்கை...?

காலப் பெருமழை ஒன்று பெய்யும்
பெய்யச் செய்வோம்
சேரிகளின் சேறுகளையும்
பின்னர்
சேரிகளையுமே அது
தடைத்தெரியும்
கூட்டவே கோபுரங்களையும்
தேர்களை
கண்காட்சிகளில் வைப்போம்
தோள் துண்டுகளை
இடுப்புகளுக்கிறக்கும்
வழமையை உடைத்தெறிவோம்
பின்பு
தூண்டுகளையும்.

விட்டுச் செவ்வல்
மேகமணிகள்

அப்போது கவிதைகள்
கவிதைகளாக எழுதப்படும்
கவிதைகள் ஏதுமிருக்காது
சமந்தவம் என்பதன்
உண்மையான அந்தந்ததை
எம் குழந்தைகளுக்கு
விட்டுச் செய்வோம்.

ஒரு அகதியின் டயரி

சுயமான மோதிரத்தை
விற்ப்பு...
கைக்கடி காரத்தை
விற்ப்பு...
உடலில் வற்றும் வரை
இரத்தத்தை விற்ப்பு...
"கிடனி தேவை"
விளம்பரத்தை
உற்றுப்பார்க்கின்றது
வறுமை!...

இரா. கௌரிநாதன்
மதுரைமுகாம்